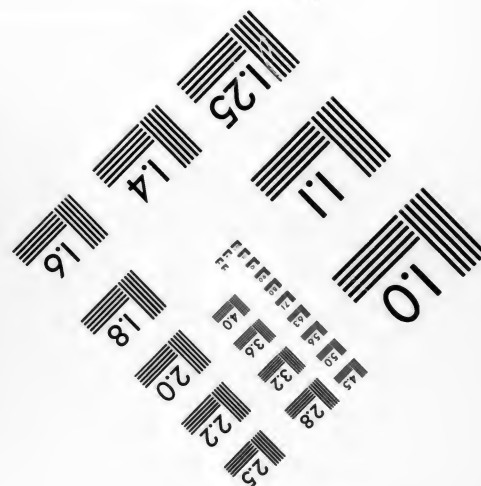
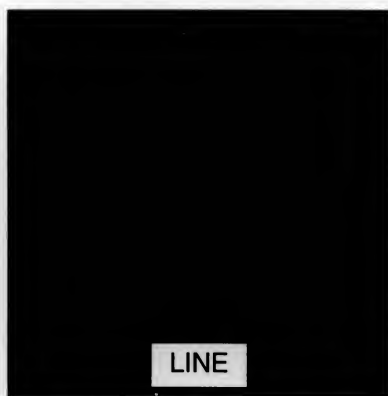
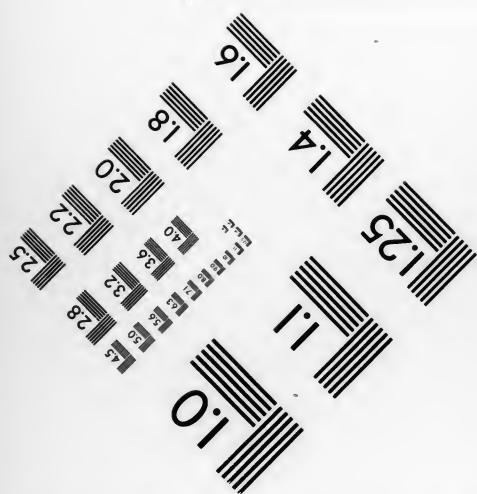
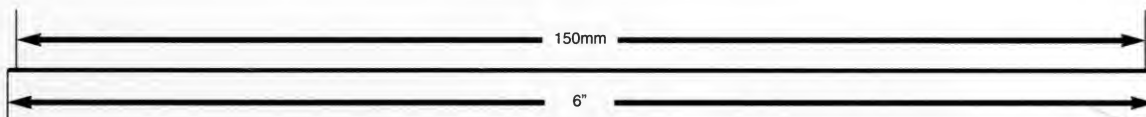
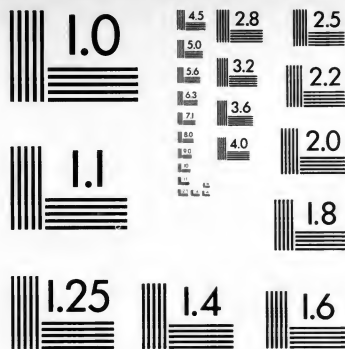
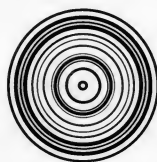
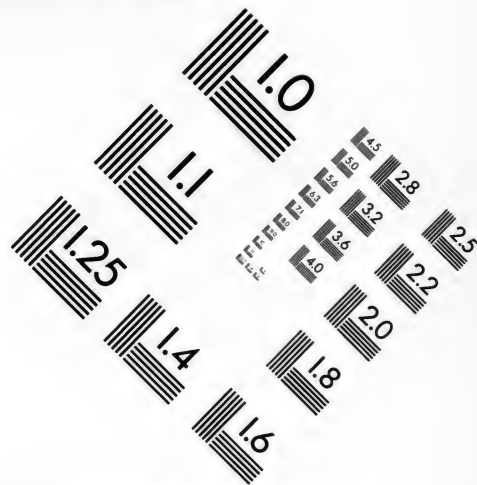
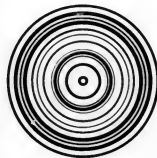
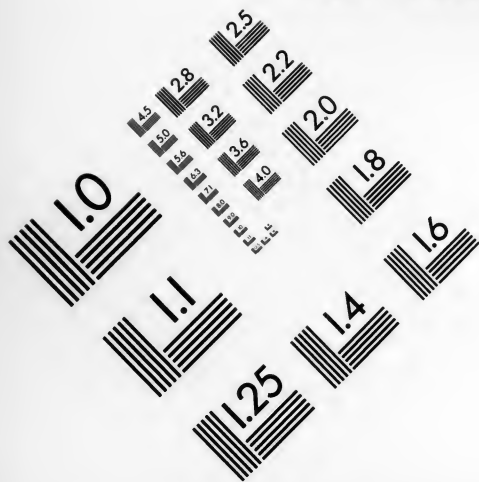

START

CONTROL TEST TARGET for Kodak Quality Monitoring

Aa Bb Cc Dd Ee Ff Gg Hh Ii Jj Kk Ll Mm Nn Oo Pp Qq Rr Ss Tt Uu Vv Ww Xx Yy Zz

Aa Bb Cc Dd Ee Ff Gg Hh Ii Jj Kk Ll Mm Nn Oo Pp Qq Rr Ss Tt Uu Vv Ww

Note: This target is intended for routine quality control checking and uniformity.

It is not to be used for certification of meeting any ANSI or ISO Standards for image quality requirements.

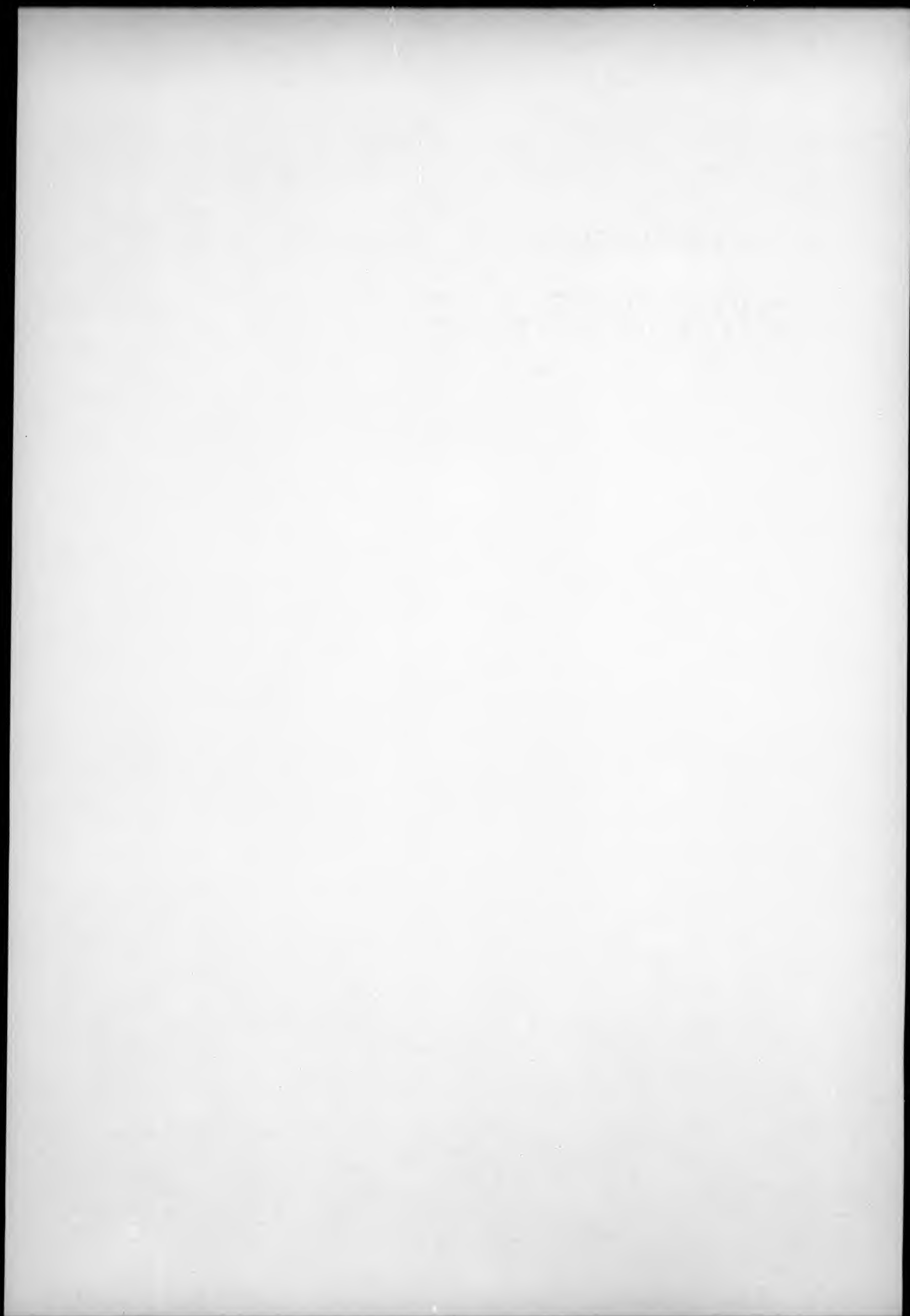
Note: To record background density, use a blank sheet of white paper.

A-2289 CAT 800 7403 Rev. 2/00 © Eastman Kodak Company, 2000 Printed in U.S.A.

Document Imaging
EASTMAN KODAK COMPANY
Rochester, New York 14650
1-800-232-8811

DOCUMENT
IMAGING

Microfilmed 2004
By the
Center for Jewish History

For
YIVO Institute
For Jewish Research

NEW YORK, NY

Reproduction may not be made
without permission.

YIDDISH
DRAMA

PRESERVATION
PROJECT

YIVO
LIBRARY

REEL

Y-2004-1871.9

Braun, Valter

**Yedefroy: vi zi zukht
liebe : in 5 gezenge.**

**Nyu York: Lipshits
Press, 1911.**

BIBLIOGRAPHIC RECORD TARGET
YIVO INSTITUTE FOR JEWISH RESEARCH

Master negative Storage Number Y-2004- 1871.9

Braun, Valter

Everywoman. Yiddish

Yedefroy: vi zi zukht liebe : in 5 gezenge / iberzetst fun Henri M. Gastvirth ;
oygefihrt ... fun Deyvid Kesler.

Nyu York: Lipshits Press, 1911.

Varying form of title: Everywoman in her quest of love

46 p.: ill., port. ; 22 cm.

1. American literature--Translations into Yiddish.

I. Gastwirth, Henry M. II. Kessler, David, 1860-1920.

ID: NXYH04-B3121 CC: 9114 DCF: [HBR]
CALL: /106044

Reduction ratio

X 10.0.

וועג ערל
הת יהל
הארץ
פאר וואסאוינע

מאקס ר. ווילנער

פרעזענטירט

יעדע פרוי

וויא זיא זוכט לעבע

אין 5 געזענגע

פון וואלטער בראון. איבערזעצט פון הענרי מ. גאסטוויירטה.
מוזיק איינשטודירט פון ה' י. ברוידי
מיט דער ערלויבניס פון הענרי וו. סאוויידזש.

אויפגעפיהרט, איינשטודירט און אויסגעשטאמפט אין
דייוויד קעסלער סעקאנד עוועניו טהעאטער
פון הערר דייוויד קעסלער.

1911

166041

ערשטעס געזאנג

(יעדעפֿרוי'ס וואָהננג. רייך מעבלירט, אַ גרויסעס פענסטער לינקס, דערנעבען אין הינטערגרונד אַ שפּיעגל, אין דער מיטע שטיענען. אלעס פֿאַנטאַסטיש דעקאָרירט.)

(ניעמאַנד ערשיינט פֿון אונטער'ן פֿאַרהאַנג.)

ניעמאַנד. גוטע פֿריינדע, און דיא האָב איך נישט וועניג, וועלכע ליבען מיך זעהר און זענען מיר אונטערטעניג, ערשטענס וויל איך פֿאַרשטעלען מיך פֿאַר אייך. איך בין ניעמאַנד, אַ טרויעריגעס וועזען, וועלכער דאָס שיקזאַל פֿון פֿרויען קען ריכטיג לעזען. ווייל ער זעהט אלע פֿערבאַרגענע געדאַנקען גלייך. וואָס דאָ וועט פֿאַרקומען היינט ביינאַכט, פֿערנעסט נישט צו נעהמען אין אַנבעטראַכט אז יעדעפֿרוי איז אַן איינפֿאַכעס מעדען געוועזען אַמאָל. אויב פֿיעללייכט זיא וועט ווערען פֿערפֿיהרט, אַליין וועט זיא ווערען דערפֿאַר שטראַפֿירט. און ניעמאַנד וועט וויסען איהרע ליידען אָהן צאָהל. איך בעט אייך געדולדיג צו זעהן וואָס דאָ וועט פֿאַסירען; זאָל ניעמאַנד איבער אייער אורטהייל רעגירען, ווייל ניעמאַנד ווייסט וואָס איז שעהן און גערעכט. וועט דאָס אייך בעליידיגען, בעשולדיגט דאָן מיך; וועט עס געפֿעלען פֿערויכער אייך איך. אז ניעמאַנד קימערט זיך אויב עס איז נישט. (פֿאַרהאַנג העכט זיך אויף. ער שטעלט זיך אין דער נעקעל.)

(יוגענד, שעהנהייט און אונשולד זינגען. קאָהר טאַנצט לינקס.)

געבאָרען פֿון זאַנענשטראַהל'ס לויטערקייט, יוגענד, אונשולד און שעהנהייט, דריי שעהנע מיידלעך וויל איהר זעהט, יעדע שמעקט מיט זאָנענשיין. געפֿאַכטען ביינאַנד אלס ראָזען-קייט, אונשולד יוגענד און שעהנהייט, קושט איינע פֿון אונז אין דער ברייט, ווייל צו קושען איז זעהר פֿיין.

שעהנהייט איז נור צום קושען געמאַכט, דאָס האָט קיין נאָרר אויסגעטראַכט. צו קושען יוגענד איז אויך אַ פֿראַכט, זאָל ניעמאַנד זיין דערביי. און טראָץ דעם אלעס וואָג עס נישט, ווען זאָנאַר ניעמאַנד איז אין דער מיטט.

ווייל אונשולד אַנטלויפט מיט שנעלע שריט, דיא שענסטע פֿון אונז אלע דריי.

דריי דומע מיידלעך שעהנע זעהט, אונשולד, יוגענד און שעהנהייט, אַבוואָהל נאָר דיענסטען, איהר פֿערשטעהט, יעדעפֿרוי פֿאַלגט אונז פֿאַרט, ווען זיא געהט שלאָפען יעדע נאַכט, אויך אין פֿריהמאָרגען ווען זיא ערוואַכט. עמפֿאַנגט זיא אונז אלע מיט גלאַץ און פֿראַכט. יעדעפֿרוי דאַרף אונז דאָרט.

ניעמאַנד. יוגענד, שעהנהייט, אונשולד, איך בעט אייך הערט אויף, מיט אייער זינגען און אייער טאַנצען. עס איז וואָהר אז יעדעפֿרוי דאַרף אייך. עס איז וואָהר, אייער דאָזיין מאַכט פֿרעהליך דיזעע היים איהרע, אַבוואָהל איך, ניעמאַנד בעלעסטיג זיא יעדע נאַכט מיט מיין אַנוועזענהייט ווען זיא איז אַליין.

אַבער איהר האָט דאָך פֿיעל טיעפֿערע מיסיאָנען וויל אזוי צו טאַנצען: בעדיענונג פֿיר יעדעפֿרוי. יוגענד, וואָס ברענגסטו? יוגענד. איך ברענג יעדעפֿרוי גליקזעליגקייט. ניעמאַנד. גליקזעליגקייט! באַה! דו ברענגסט נאָררישקייט, יוגענד. און מען דאַרף דיר אַנטהון אַ מיצעל מיט גלעקלעך. שעהנהייט וואָס ברענגסטו?

שעהנהייט. איך ברענג איהר בעוואונדערונג, פֿערעהרונג, פֿריידע. ניעמאַנד. נישט וואָהר! דו ברענגסט פֿון איהר אייגענעם געשלעכט, נייד, האָסט פֿיר יעדעפֿרוי. און אונשולד, וואָס איז דיין מיסיאָן, אונשולד? אונשולד. דיא וואָרהייט געזאָגט איך ווייס נישט, איך בין געקומען מיט יוגענד און שעהנהייט. ניעמאַנד. קלאַמער ריך פעסט צו זייערע קליידער, זאָנסט קענען זיי זיך נאָך אויסגליטשען פֿון דייע הענד, פֿאַסט אויף! טרויע ניעמאַנד! אונשולד. געוויס, געוויס.

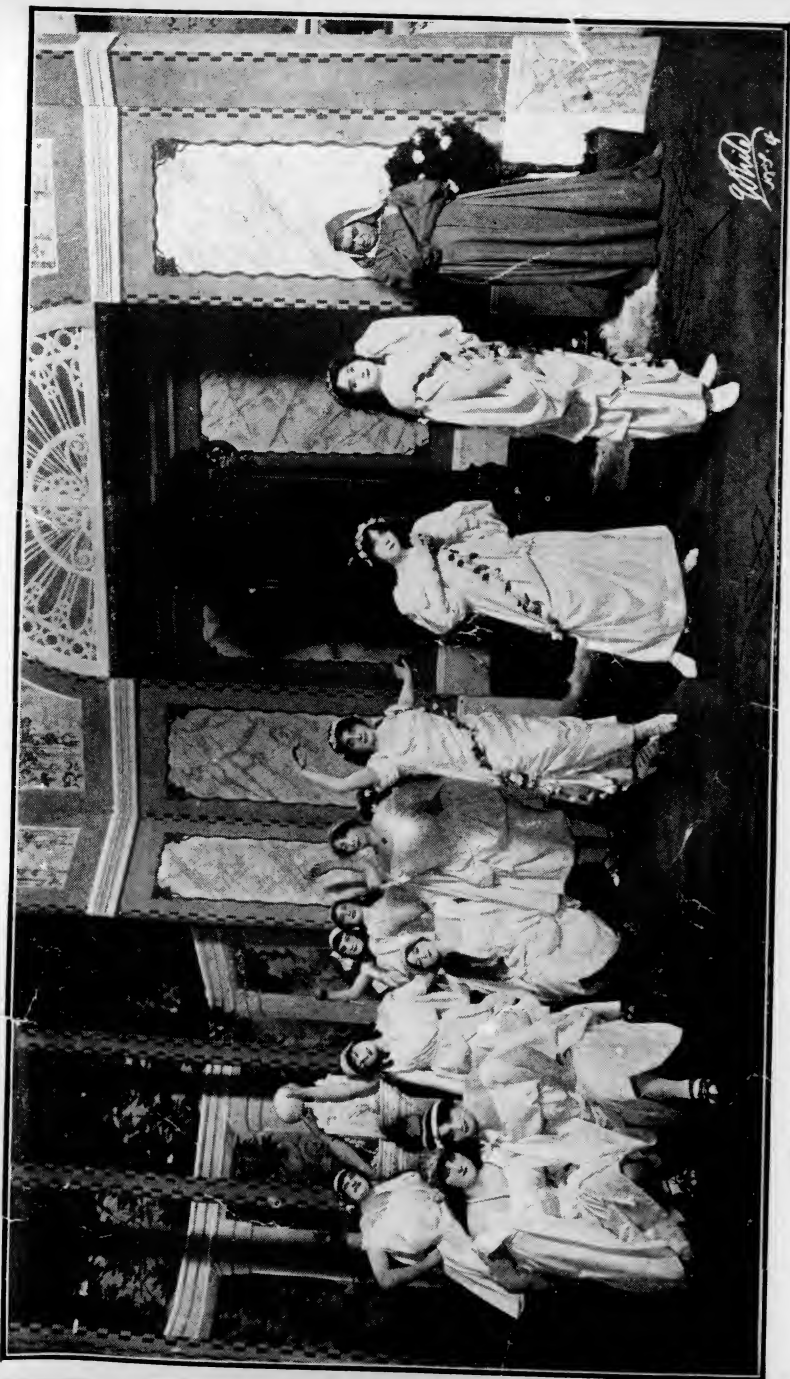
ניעמאַנד. דיא נאַכט איז פֿערשוואַנדען און יעדעפֿרוי, ערוואַכענער פֿון איהר דרעמעל בעלייכטעט זיא אַ ווינקעל וועלכעס איז פֿריהער געווען דונקעל. (יעדעפֿרוי לאַכט דרויסען.)

הערט! אזוי וויל דאָס געזאָגט פֿון דער לערע רופֿט אויס דעם אַנקומענדיגן טאָג, אזוי ערוועקט יעדעפֿרוי'ס געלעכטער זאָנענשיין, וואָלט איך נישט געווען ניעמאַנד, וואָלטען איהרע פֿרעהליכע טענער מיט ענטזיקונג דורכ-געדונגען מיין זעלע.

(יעדעפֿרוי ערשיינט אויף שטיענען, ווייס גריכיש געקליידעט, האָאר צולאָזען, וואָרפט קושען דורך דער טהיר.)

יעדעפֿרוי. לעבט וואָהל, איהר זיסע ענגלען פֿון טרויעמעלאַנד, לעבט מיר וואָהל!

התענית, פטריסטימ, אנטוניו, אדא בעס אידא, הערס אורק מיט איידען זינגען אז "אז איידען פארגען".

אנטוניו פאטריסטימ, זינגען פארגען, זינגען פארגען, זינגען פארגען.

לעבט ווארט, אורק דאס ענגעל פון טרויסעלמאכע, לעבט פיר ווארט.

ווען עס ווערט טאג, זעהט, יעדעפריי לאכט פון אייך, אין מיינע טרוימען האָב איך געמיינט איך בין אַ בלום, און דאָן באלד בין איך געווען אַ שטערען, צו וועלכען מענער האָבען זיך געבוקט מיט פערעטערונג, דאָן וויעדער האָב איך געמיינט אז איך בין אַ קעניגין. דער אַנקומענדער טאָג האָט נאָך בראַווערע געשיכטען צו ערצהלען, ווייל, זעה! איך בין אַ פרוי, און צו זיין אַ פרוי מיינט בלומע, שטערן, קעניגין — און מעהר, פיעל מעהר אויסער דעם. (זעהט דיא מיידלעך וועלכע נייגען זיך). הא! דאָ זענט איהר!

(קומט אַרונטער) ווילאָקאָממען, זיסע פריינדיגען מיינע, זעהר ליבעליך גריסט אייך יעדעפריי. דו זיסע יוגענד, וועמען איך האָב צום ערשטען מאל בעגעגנט ביי מיין מוטערס קניע, (נעהמט איהר האַנד) דו ווייסט, מען זאָגט

איך האָב דיר גע'נאָכט'עט פון איהר. און דאָרום איז זי געוואָרען גרוי? יוגענד. נין, יעדעפריי, זיי גערעכט צו דיר אליין. דיין מוטער האָט נישט געהייראָטעט און זיא האָט געהאט קינדער, וואָס נאָך האָט זי געדארפט יוגענד?

יעדעפריי. אבער וועסטו מיך ניע פערלאָסען, זיסע יוגענד? אויך נישט דו, מיין שעהנהייט? (נעהמט שעהנהייטס האַנד) וואָלט איך זיך נישט געשראָקען אז איך וועל זיי ביידע בעליידיגען, וואָלט איך גערופען שעהנהייט יעדעפריי'ס בעסטע פריינדין טראָץ דעם וואָס מאַכע דענקען אז דו ביזט נישט לאַנג דויערנד. (צו אונשולד) אונשולד, קום אהער, (נעהמט איהר האַנד) נין, לאָז ניט אראָב דיין קאָפּ, דו ביזט ווילאָקאָממען, אַבזאָהל דו ביזט צופעלליג צו מיר געקומען שפעטער פון דינע פריינדיגען. ווען ביזטו געבוירען געוואָרען, זיסע אונשולד?

אונשולד. דיא וואַרהייט געזאָגט, איז ווייס נישט; ווען אָדער פון וואַנען איך בין געקומען קען איך נישט זאָגען, ניעמאָד ווייסט! יעדעפריי. ניעמאָד? דער קערל וויעדער דאָ? זעה נאָר וויא ער קעהרט זיך אָב, אזי וויא ער וויל אונז פערשטעללען פון זיינע אויגען (ערנסט) איך האָס ניעמאָד!

אונשולד. אבער וואָרום? יעדעפריי. ששש! איך וועל אייך זאָגען אַ געהיימניס (נעהמט זיי אַרום זיך) ניעמאָד איז פערליעבט אין מיר!

שעהנהייט (ערשראָקען). אָה! דאָס איז ווירקליך שרעקליך! יוגענד. בעדענק דיר נור, ווען ניעמאָד זאָל דיר הייראָטען! יעדעפריי. איך שווער אייך, דאָס וואָלט געווען געגען מיין וויללען. אין דער וואַרהייט דענק איך, אז אזוי לאַנג וויא איך האָב אייך, מיין יוגענד און שעהנהייט, (נעהמט אַרום יעדע פון זיי מיט האַנד) וועל איך זיכער קענען אויסמיינען אזא שרעקליכען שיקזאָל, און דאָך פיהל איך מיך אונגליקליך ווען ניעמאָד איז נעכען מיר.

יוגענד. און איך אויך.

שעהנהייט. און איך אויך!

אונשולד. איך פיהל מיך זיכער מיט איהם.

יעדעפריי. דו האָסט רעכט, אונשולד איז זיכער מיט ניעמאָד, און דאָך ווען ניעמאָד איז דאָ צו וואָס דאָרף יעדעפריי אונשולד? אונשולד. דאָן בעט איך דיר, הייס איהם אוועקגעהן.

יעדעפריי. יא, איך וועל עס טהון. (צו ניעמאָד) דאָס, מיין הער, איז יעדעפריי'ס הייס, אין וועלכע ניעמאָד וואַנט אַריינצוקומען אונגעלאָרען, ניעמאָד שטערט אונז דאָ. (צייגט צום פענסטער) געה!

ניעמאָד (קומט צו טראַגיש). יעדעפריי! (די מיידלעך צולויפן זיך מיט אַ קוויטש) עס וועט קומען אַ צייט ווען דו וועסט זיין פערלאָסען פון יוגענד, פערשטויסען פון שעהנהייט און פון אונשולד פערגעסען, דאָן וועסטו וויסען אז ניעמאָד איז דיין פריינד, עס וועט זיכער קומען אַ צייט ווען דו וועסט זיין מיעד און פערמאָרטערט פון וועלטליכע זאָרגען, דאָן וועסטו ניעמאָד ליבען. דיר וועט קומען אַ צייט ווען דו וועסט שרייען נאָך הילפע, נאָך רוהע, ניעמאָד וועט קומען, ווען אויף דיעזער ברוסט וועט דיין צור וועהטאָנטער קאָפּ רוהען, וועט ניעמאָד דינע טרערען אַבזאָהלען. מיידלעך. אָה!

ניעמאָד (ווענדעט זיך צו יוגענד). דו, יוגענד, דינע קושען וועלען פערליערען זייער געשמאק. הייט דיר פאַר צייט! (צו שעהנהייט) שעהנהייט, דינע באַקען וועלען פערוועלעקען, ווען ראָזענבלעטער פאַללען. (צו אונשולד) אונשולד, מערדער ליגען און וואַרטען אויף דיר. (נעהמט אַרויף) געדענקט, ניעמאָד האָט אייך געוואַרנט, ניעמאָד האָט געשפּראַכען. זייט זיכער עס איז וואַהר! (א.ב.)

יעדעפריי. באַה! אַ דורכגעטריעבענער לומפּ, דער מאַן! זיינע דראָהונגען זיינען לעכערליך. איך דענק, איך האָב געדארפט געברויכען אַ פרוי'ס וואַפע אויף זיין שפּאַטענדען געזיכט, ווען נישט דו, מיין אונשולד, דו האָסט מיך צוריקגעהאַלטען.

יוגענד. מיינע קושען וועלען פערליערען זייער געשמאק! אַזעלכע דומהייטען!

שעהנהייט. מיינע באַקען וועלען פערוועלעקען! איך שעהם מיך נאָר צו דענקען דערפון.

אונשולד. אַ פעררעטהערישער טויט פאַר מיר! וויא מיינעט מען דאָס אויס?

יעדעפריי. איך דענק דו האָסט געדארפט אַנטהון אַ פאַנצער, אונשולד, אונטער דיין קלייד, וועלכעס מיט דיא קרייזלעך און פעלבלעך פאַסט נאָר נישט צו דיין נאָטור. זעה נאָר, דו ביזט דאָך געקליידעט מיט דעם זעלבען פראַכט און גלאַנץ וויא דינע פרעהליכע פריינדיגען. פוי, פרייליין אונשולד! (לאַכט, געהט צום שפיגלעך).

אונשולד (בעהאַלט איהר געזיכט אויף שעהנהייטס ברוסט). איך ברען מיט שאַנדע.

שעהנהייט. נין, יעדעפריי, מיר שיינט דו בעליידיגט אונזער שוועסטער אונשולד אונגערעכט. וואָרום זאָל זיא טרויערען. זאָל זיא געהן אין זאָקליידער, אָדער טראַגען אַ פאַנצער?

יוגענד. שעהנהייט האָט רעכט, וואַהרע אונשולד, בעוואַפענט מיט

ריינהייט דארף נישט זיין געקניצעלט און געפוצט. (געהט צו יעדעפרוי)
און דו, יעדעפרוי, אויב דו ווילסט גליקליך זיין, זאל דיא לוסטיגע יוגענד דיר
פיהרען. דאָרט איז דיין שפיעגעל, איך בעט דיר, קוק אין איהם.
אונשולד (פערשטעלט איהר דעם וועג). ניין, יעדעפרוי, אונשולד
הייסט דיר ווייכען פון א שפיעגעל, וויא דו וואָלט געווייכט פון א פעסט.
יעדעפרוי. א פעסט, זאָנסט, פרייליין אונשולד? איך וויל אז דו
זאָלט וויסען: איך שרעק מיך ניט צו קוקען אויף מיר אליין. קומט, יוגענד
און שעהנהייט, מיר וועלען ענדליך קוקען אויף אונזער שעהנע אבשטראהלונגען
אין דעם גלאז. ווען יעדעפרוי האָט אזעלכע זיסע פריינדיגען דאן איז דער
שפיעגעל איהר בעסטער און נאָבעלסטער פריינד. (זיי געהען צום שפיעגעל
פאָזירען) וואָס זאָגט איהר מיינע טהייערע? וואָס דענקט איהר אויף מיין
פיגור?

יוגענד. געטליך!

יעדעפרוי. דיעזע פאָזע, אָדער דיא — וועלכע פאסט מיר אס
בעסטען?

שעהנהייט. ווען ביידע זיינען פאָלקאמען, וויא קען מען וועהלען?

יעדעפרוי. און וואָס איז וועגען מיין געזיכט?

יוגענד. דאָס וואָלט ערוועקט נייד ביי אן ענגעל.

יעדעפרוי. דאן מיינע האָר?

שעהנהייט. וויא פערדן פון פאָלירטעס גאָלד.

יעדעפרוי. וויא געפעלען דיר מיינע אויגען?

יוגענד. צוויי טייכען פון לעבליכקייט.

יעדעפרוי. פוי. יוגענד! אבער זעהט נאָר! קוקט נאָר אין שפיעגעל
נאָך אַמאָל, וואָס פאר א וואונדערבארע ערשיינונג איז דאָס? א פרעמדער!

(דיא אויבערפלעכע פון שפיעגעל ווערט פערענדערט, מען זעהט אינ-
וועניג אין דער פריים שמעקן שמייכלעלי זעהר שעהן געקליידעט.)

(שעהנהייט און יוגענד קלאַממען זיך אין יעדעפרוי, אונשולד הינטער
איהר, בעדעקט איהר ברוסט מיט א שאל.)

שמייכלעלי (פערנייגט זיך טיעף). קיין פרעמדער בין איך, ווען איך
בין ניט טהעטיג אין דיענסט ביי מיין הערר און מייסטער, קעניג לעבע דער
ערשטער, דאן אין דעם צויבער פון א יונגפרוי'ס שפיעגעל מאַך איך מיין היים.

יעדעפרוי. ווער ביזטו?

שמייכלעלי. מיין נאָמען איז שמייכלעלי.

אונשולד. אָה, יעדעפרוי איך בעט דיר, הער דיר ניט צו דעם מאַן.

ווייל אַבוואָהל זיין צונג איז זיס, זיין האַרץ איז פאַלש.

יעדעפרוי. שטיל, נו נאָר! (פערנייגט זיך) הערר שמייכלעלי, וואָס

פערלאַנגסטו פון מיר? און וואָרום גראַדע מיין שפיעגעל, לעבער וויא

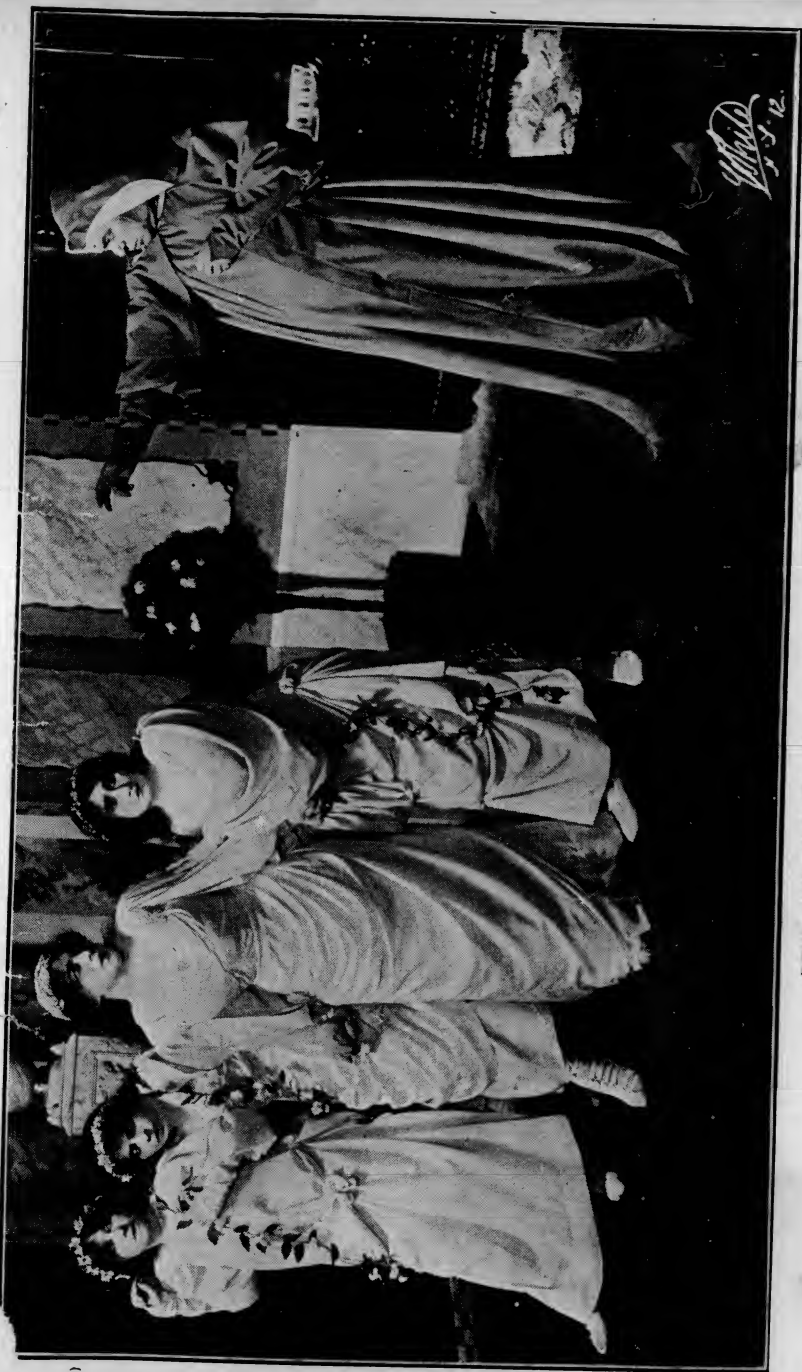
אירגענד אן אנדערען, האָסטו געוואָגט צו בעזוכען?

שמייכלעלי. פרעג ביי יוגענד און שעהנהייט.

יוגענד. ניין, איך שווער, איך קען ניט שמייכלעלי.

שעהנהייט. איך אויך נישט, ווירקליך נישט.

יעדעפרוי. איך וויל נישט, ווירקליך נישט.

ניעמאנד האָט געשפּראַכען, זייט זיכער עס איז וואַר.

שמייכעליי. איך בין געקומען אלס געזאנדטער פון קעניג ליעבע דעם ערשטען, איין מעכטיגער מאנארך, וועמענס קראפט איז שטארקער פון דיא אירדישע רעגירער, און דאס זיינען דיא ווערטער וואס ער האט מיר געהייסען ברענגען: „צו יעדעפריי געה, דו שמייכעליי — זאגט ער — און זאג איהר: „זיא זאל מיך זוכען וואו איהרע געדאנקען אדער איהר קאפריז וועלען איהר „זאגען אז דאָרט בין איך בעהאלטען. איהר זאָלסטו דאָן ערצהלען וויא „ליעבע דער ערשטער פערלאנגט אז זיא זאל קומען אין זיין הערליכע „וואָהנונג, אום זיא זאל דאָרט רעגירען אלס קעניגין פיר איממער און עוויג.“ ליעבע ערווארטעט דיר, יעדעפריי, ער וויל דו זאָלסט זיצען ביי זיין זייט אויף זיין בעגלידעטען טהראָן, וואָהנען מיט איהם, א קרוין פון גליק אויף דיין קאָפּ. ליעבע בענגט נאָך דיר, יעדעפריי, דאָרום געה ארויס אין דער וועלט אריין און זוך איהם, זוך דיין קעניג, זוך איבעראל, ווייל איבעראל איז זיין טהראָן ערהויבען, גרויס איז זיין קעניגרייך — אָבער היט דיר! ליעבע'ס וועגען זיינען זאָנדערבאר. ער רייזט אינקאָגניטאָ. (דיא ערשיינט פאָנגט אָן צו פערשווינדען) און יעצט לעבע וואָהל! דיין שפיעגעל זאָגט דיר דיא וואַרהייט, ליעב וואָרט, ערווארטעט יעדעפריי, זוך איהם, לעב מיר וואָהל! (פערשווינדעט).

(דער שפיעגעל שטראַהלט וויעדער אָב דיא געשטאַלטען פון דיא מיידלעך.)

יעדעפריי. ליעבע ערווארטעט מיך. אָה, זעהט! ליעבע פריינדיגען מיינע! (ביים שפיעגעל) בין איך ניט שעהן? דער שפיעגעל זאָגט מיר אזוי, אַבוואָהל שמייכעליי איז פערשוואונדען. ליעבע וויל מיך מאַכען פאַר א קעניגין, און זאל איך לאָזען זיינע מאַיעסטעט וואָרטען? ניין. איך וועל געהאַרעכען זיין געזאנדטען, איך וועל איהם זוכען.

אונשולד. איך בעט דיר, יעדעפריי, פאַלג ניט דיא בעטריגערען פון שמייכעליי. האָסטו נישט געהערט אז שמייכעליי איז פאַלש — א ווערקצייג ביי פערפיהרער.

יעדעפריי. הער אויף צו פלוידערען, אונשולד. וואָס ווייסטו פון ליעבע? איך זאָג דיר איך וועל געהן. קומט יוגענד און שעהנהייט, איהר וועט זיין מיינע בעגלייטערס ביי מיין זוכען. (אומאַרעמט זיי.)

אונשולד. אָה! הערין מיינע, דאָס איז דאָס ערשטע מאָל וואָס דו האָסט דיר אָבגעקעהרט פון מיר. יעדעפריי. פערצייהע מיר, אונשולד, פאַר איין מאַמענט האָב איך פערנעמען וויא געטריי און וויא זיס דיין פריינדשאפט איז מיר געווען. (בויגט זיך צו קושט זיא) זיי נישט טרויעריג, איך וועל דיר זיכער מיטגעהמען אויף מיין רייזע. אָבער יעדעפריי מוז געהאַרעכען ווען ליעבע בעפהעלט. שעהנהייט. און וואו וועלען מיר זוכען דעם שטאַרקען מאַנארך? יעדעפריי. אָה, ווירקליך וואו? יוגענד. מען האָט מיר געזאָגט, אז ליעבע איז אַם לייכטסטען צו געפינען אין דיא טהעאטערע פון דיא גרויסע שטערט. אונשולד. יוגענד, דו ביזט נאָרריש.

יוגענד. ניין, איך מיינ עס אין דער וואַרהייט, איך האָב עס געהערט זאָגען אז ליעבע ווערט ווירקליך געמאַכט פון דיא שווישפיעלער, זיי מאַכען עס פון איינפאַך גאַרנישט, מיט אזא צויבערשפרוך, אזוי וויא דיא שוואַרץ קינצלער רופען ארויס גייסטער מיט אייניגע וואונדערבארע ווערטער. יעדעפריי (זעהר פעראינטערעסירט). איז דאָס וואָהר? זיסע יוגענד, פון וואָנען ווייסטו דיעזע וואונדערבארע זאכען?

שעהנהייט. פערלאָז דיר אויף יוגענד, ווען מען רעדט פון ליעבע וועט זיא זיך גוט צוהערען און קיין וואָרט פערליערען. יעדעפריי. אָה! אָבער מיינט מען דאָס ליעבע דעם קעניג? אונשולד. ניין, יעדעפריי, ווייסטו דען נישט אז עס זיינען דאָ פיעלע וואָס פערטענדיגען צו זיין בערעכטיגט צו זיין טהראָן?

יעדעפריי. פיעלע וואָס זיינען נייגערע צו טהיילען דעם טהראָן מיט איהם, גלויב איך. דיא יעניגע וועמען ער ליעבט אַמוועניגסטען דיא פער-ליימדען איהם. איך בין געזעסען דאָרט אין גאַרטען אין אַבענדייט פער-טיעפט אין א בוך פון קינדער-געשיכטען. „דאָס קעניגרייך פון ליעבע“ האָט דאָס בוך געהייסען. און אזוי וויא פערזונקען אין א טרוים האָב איך געלעזען, און אזוי אונווילענדיג האָב איך מיט מיין פוס געוואָרפן שטיינדלעך אין ברונען, א העקסע איז ערשינען.

מיידלעך. א העקסע! יעדעפריי. זיא האָט געמוזט זיין א העקסע, ווייל זיא האָט געהינקען, אויף קוליעס, און האָט געזאָגט שלעכטע זאכען.

יוגענד. וואָס האָט זיא געזאָגט? שעהנהייט. איך בעט דיר, זאָג אונז, זאָג. יעדעפריי. „איך בין יעדעפריי'ס פערנאָלעסיגטער נאכבאַר“, האָט זיא געזאָגט, „מיין נאָמען איז וואַרהייט“.

אונשולד. מען זאָגט וואַרהייט וואָהנט אין א ברונען. דינע לייכט-זיניגע שטיינדלעך האָבען זיא ביי געמאַכט.

יעדעפריי. זיא האָט מיך בעז געמאַכט. זיא האָט געוואנט צו שפאַטען פון „ליעבע'ס קעניגרייך“, האָט געוואנט צו זאָגען אז דיא הערצער פון יוג-פרויען ווערען אַפט צערבראָכען זוכענדיג יענע פערטעהערשע ברעגען.

אונשולד. מען זאָגט אז וואַרהייט איז א בעריהמטע וואַהראַגעריין.

יעדעפריי. יא, יא, איך האָב געהערט אז מען דאַרף נאָך אריינקוקען אין דיא טיעפעניש פון איהר ברונען און מען קען באַלד זעהן אַלע זאָרטען זאָנדערבארע זאכען. אָה, וועט דאָס זיין שפאַס! קומט, לאָמיר זיך בעראטהען מיט וואַרהייט.

יוגענד. אָה, איך האָב מורא עס וועט זיין צו שפעט. ווען מיר זיינען דורכגעגאַנגען, שעהנהייט און איך, דורך דיין גארטען האָבען מיר געהערט וויא וואַרהייט האָט זיך בעקלאָגט, אז איהר ברונען איז אויסגעטריקענט געוואָרען.

שעהנהייט. „נישטאָ קיין היים פאַר וואַרהייט היינטיגע צייטען“, האָט זיא געקעכצט, „איך בין א פערשטויסענע!“ יעדעפריי. פסט! איך וועל איך דערצהלען א געהיימניס. אונ-

שולד, פערשטאפ דיר דיינע אויערען, ווייל איך שווער דיר אז וואס איך געה
יעצט ערצהלען איז א סקאנדאל.

יוגענד און שעהנהייט. יא, יא, ערצהל, ערצהל!
יעדעפריי. ווייסט איהר נישט אז ווארהייט וואהנט מיט ניעמאנד?
יוגענד. וויא שרעקליך!

שעהנהייט. דאן לאמיר זיא זוכען אין זיין וואהנונג.
אונשולד. פוי! איך גלויב דאס נישט. אה, יעדעפריי, גיב אויף דיא
וואהנונגע ריזע צו זוכען לעבע, עס איז מעהר אנשטענדיג אז דו זאלסט
ווארטען ביז ער וועט קומען. בלייב אין דער היים מיט מיר, און אויב ער
איז ווירקליך א קעניג און וויל דיר מאכען פאר זיין קעניגין, דאן וועט ער
זיכער דיר געפינען.

יעדעפריי. שטילל! דו האסט שוין גענוג געפליידערט. איך לעב דיר,
אונשולד, אבער אויב איך וועל הייראטהען א קעניג, דאן ווייס איך נשט אויב
איך וועל דיר דאן דארפען. יוגענד, דו זאלסט זיין מיין ווענווייזער, אין
שטארט אריין וועלען מיר געהן.

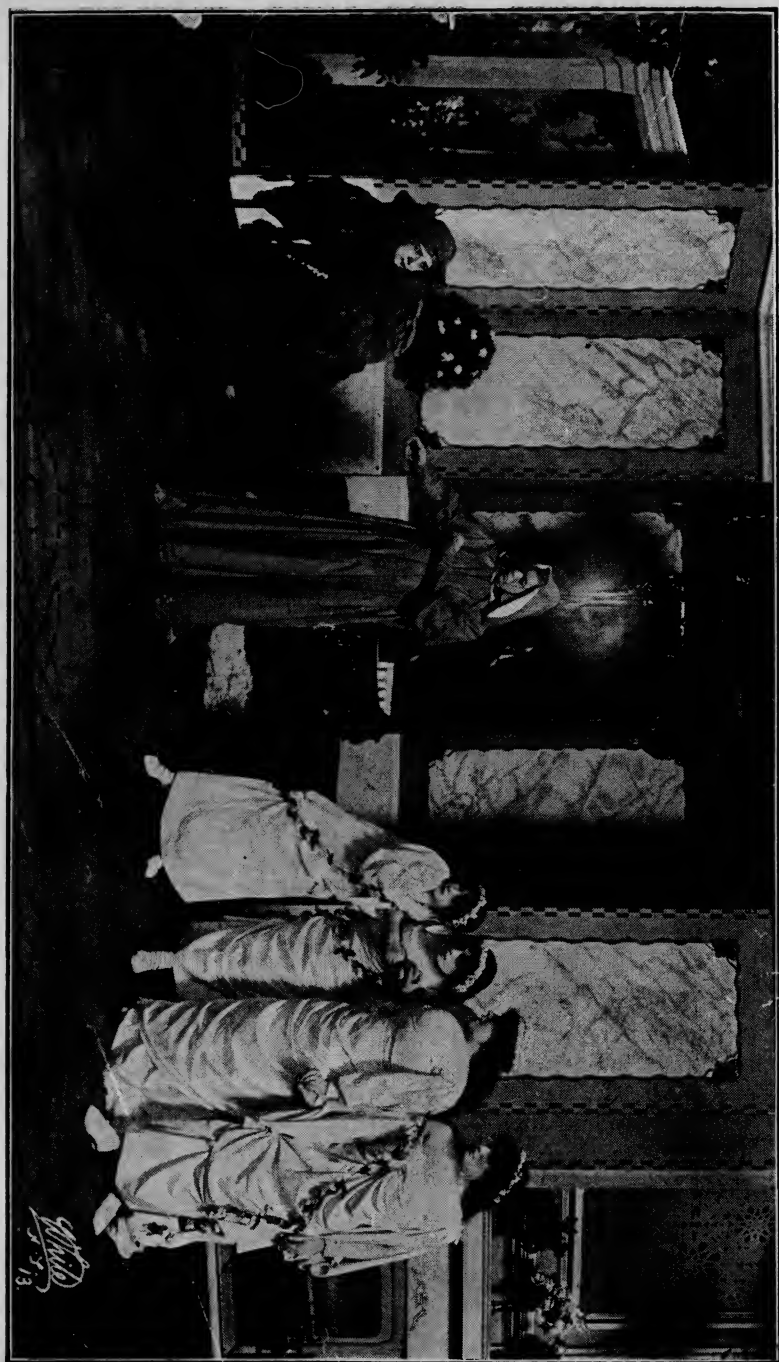
אונשולד. דו ווילסט פערלאסען דיין אונשולד?
יעדעפריי. גאטט בעהיט! ניין! דו וועסט אויך מיטגעהן, אויב דו
שרעסט דיר נישט. מיר וועלען זוכען אין דיא טהעאטערע, דארט וועלען
יוגענד און שעהנהייט געוויס זיין ווילקאמען. און אונשולד, מיר וועלען
פראכירען דיר אריינצושמוגלען מיט אונז. מיט אזעלכע בעגלייטער וועט
יעדעפריי מוזען געפינען דעם קעניג לעבע דעם ערשטען. גוט, לאמיר געהן!
(געהט פאראויס.)

(ניעמאנד ערשיינט אויפ'ן וועג, האלט דיא הענד אין דער הויך,
לאזט זיי נישט געהען.)

ניעמאנד. ווארט, יעדעפריי! דו לויפט צו דיין טויט, איך אליין
קען דיר רעטען.
יעדעפריי. דו האסט קיין מאכט. דו ביזט ניעמאנד, לאז מיר דורכגעהן.
ניעמאנד. ווארט איין אויגענבליק. (רופט) ווארהייט! ווארהייט!
קום אהער!

(ווארהייט הינקט אריין ביים פענסטער, אויף קוליעס, טראגט א
קאנטשיק מיט 9 רימענס.)

רעד ווארהייט!
ווארהייט. יעדעפריי, דו האסט דיר צוגעהערט צו שמייכלעליי, ניע-
מאנד קען דיר רעטען, הער דיר צו צו ווארהייט.
יעדעפריי. ביזטו ווירקליך ווארהייט? איך האב נישט געוואוסט אז
דו ביזט אזוי אלט און העסליך, און נאך אויף קוליעס אויך! קומט ווארהייט
מיט א ניין רימענדיגער בייטש? וואס ווילסטו, מיר שמייסען?
ווארהייט. ניין, דער רימען פון ווארהייט איז פאר ליידען וואס מען
ברענגט אליין אויף זיך, דעם קול וואלט איך נישט געדארפט ווען יוגענד און
שעהנהייט וואלטען מיר אויפגעכט געהאלטען. (מיידלעך לאכען) הערט!
יעדעפריי זוכט לעבע, לעבע איז געבארען פון ווארהייט. איך האב א זעהן—

יומאטל ליל דאס רעמאטל, יא, יא, ערצהל, ערצהל!

שולד, פערשטאפ דיר דייןע אויערען, ווייל איך שווער דיר אז וואָס איך געה
יעצט ערצעהלען איז אַ סקאנדאל.

יוגענד און שעהנהייט. יא, יא, ערצעהל, ערצעהל!
יעדעפרוי. ווייסט איהר נישט אז ווארהייט וואָהנט מיט ניעמאנד?
יוגענד. וויא שרעקליך!

שעהנהייט. דאן לאָמיר זיא זוכען אין זיין וואָהנונג.
אונשולד. פוי! איך גלויב דאָס נישט. אָה, יעדעפרוי, גיב אויף דיא
וואהנזיניגע ריזע צו זוכען ליבע, עס איז מעהר אנשטענדיג אז דו זאָלסט
ווארטען ביז ער וועט קומען. בלויב אין דער היים מיט מיר, און אויב ער
איז ווירקליך אַ קעניג און וויל דיר מאַכען פאר זיין קעניגין, דאן וועט ער
זיכער דיר געפינען.

יעדעפרוי. שטילל! דו האָסט שוין גענוג געפליידערט. איך לייעב דיר,
אונשולד, אָבער אויב איך וועל הייראטען אַ קעניג, דאן ווייס איך נישט אויב
איך וועל דיר דאן דארפן. יוגענד, דו זאָלסט זיין מיין וועגווייזער, אין
שטאדט אריין וועלען מיר געהן.

אונשולד. דו ווילסט פערלאסען דיין אונשולד?
יעדעפרוי. גאָט בעהוט! ניין! דו וועסט אויך מיטגעהן, אויב דו
שרעקסט דיר ניט. מיר וועלען זוכען אין דיא טהעאטערע, דאָרט וועלען
יוגענד און שעהנהייט געוויס זיין ווילקאמען. און אונשולד, מיר וועלען
פראָכירען דיר אריינצושמוגלען מיט אונז. מיט אזעלכע בעגלייטער וועט
יעדעפרוי מוזען געפינען דעם קעניג ליבע דעם ערשטען. גוט, לאָמיר געהן!
(געהט פאַראויס.)

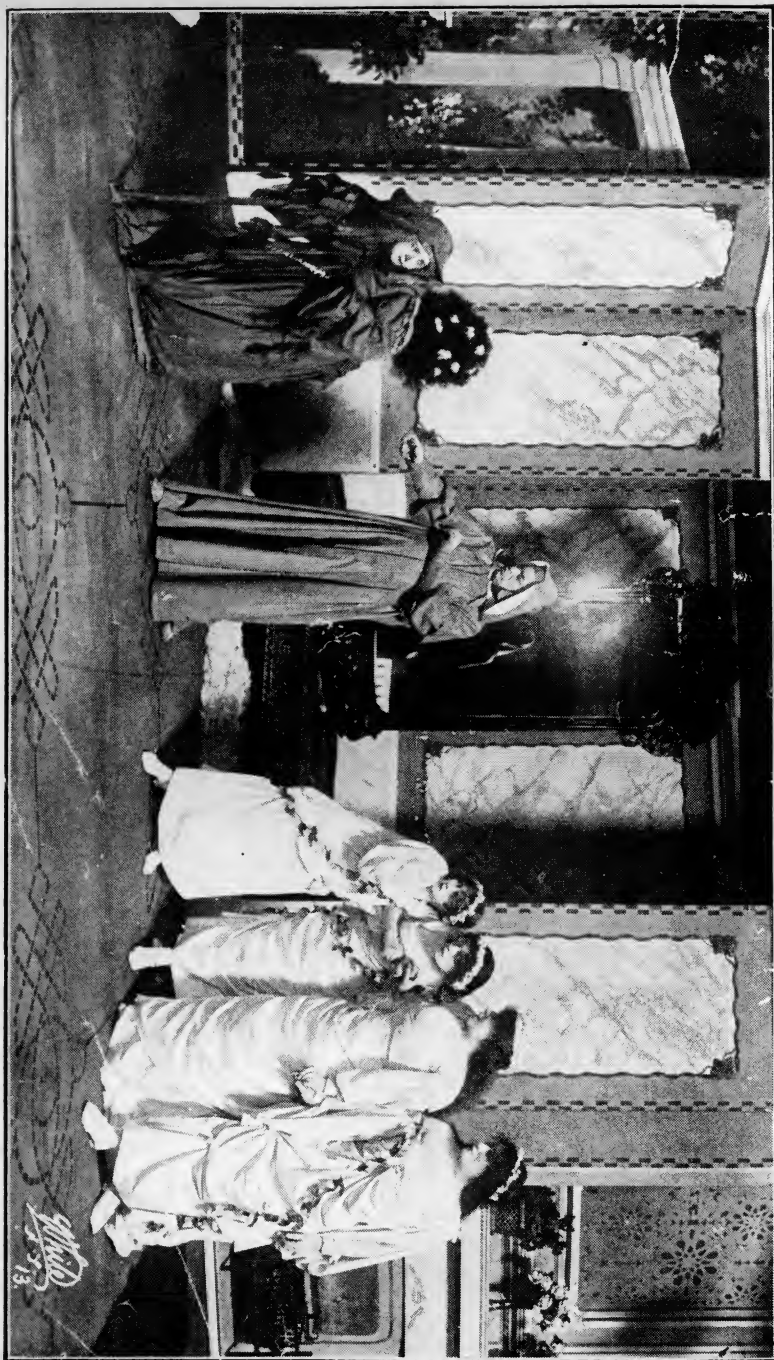
(ניעמאנד ערשיינט אויפ'ן וועג, האַלט דיא הענד אין דער הויך,
לאָזט זיי נישט געהען.)

ניעמאנד. ווארט, יעדעפרוי! דו לויפסט צו דיין טויט, איך אליין
קען דיר רעטען.
יעדעפרוי. דו האָסט קיין מאַכט. דו ביזט ניעמאנד, לאָז מיר דורכגעהן.
ניעמאנד. ווארט איין אויגענבליק. (רופט) ווארהייט! ווארהייט!
קום אהער!

(ווארהייט הינקט אריין ביים פענסטער, אויף קוליעס, טראָגט אַ
קאנטשיק מיט 9 רימענס.)

דער ווארהייט!
ווארהייט. יעדעפרוי, דו האָסט דיר צוגעהערט צו שמייעכליי, ניע-
מאנד קען דיר רעטען, הער דיר צו צו ווארהייט.

יעדעפרוי. ביזטו ווירקליך ווארהייט? איך האָב נישט געוואוסט אז
דו ביזט אזוי אַלט און העסליך, און נאָך אויף קוליעס אויף! קומט ווארהייט
מיט אַ ניין רימענדיגער בייטש? וואָס ווילסטו, מיר שמייסען?
ווארהייט. ניין, דער רימען פון ווארהייט איז פאר ליידען וואָס מען
ברענגט אליין אויף זיך, דעם קול וואָלט איך נישט געדארפט ווען יוגענד און
שעהנהייט וואָלטען מיר אויפגעבט געהאלטען. (מיידלעך לאַכען) הערט!
יעדעפרוי זוכט ליבע, ליבע איז געבאָרען פון ווארהייט. איך האָב אַ זעהן—

יעדעפרוי, דו האָסט דיר צוגעהערט צו שמייעכליי, ניעמאנד קען דיר רעטען.

יעדעפרוי. א זעה, דו? איז ער א קארליק? איינגעבויגען! פער-
קריפעלט! דאס הויקערדיגע און דאס פערקריפעלטע קינד פון א העקסע?
ליעבע איז אקעניג, וויא א גאט איז ער אין זיין מעגליכע פאלקאמענהייט.
געה! ווען איך וועל דיר ברויכען וועל איך קומען צו דיר.
ווארהייט. דו וועסט קומען, און קומען אליין, פערשפאט ווארהייט
יעצט. אבער היט דיר פאר דער צייט ווען דו וועסט זוכען שמייכליי אין
היין שפיעגעל און געפינען בלויז ווארהייט. שמייכליי האט דיר בעטראגען,
דיר אבגענארט. דאס איז זיין קאפריז, זיך צו שפיעלען מיט יעדעפרייט'ס
מאנגעל אין קלוגהייט. ווענדע דיר צו דיין שפיעגעל נאך איינמאל.

(שמייכליי ערשיינט ווידער אין שפיעגעל.)

ווארהייט. זעה! שמייכליי לאכט ווידער צו דיר. (יעדעפריי
דרעהט זיך אום צום שפיעגעל.)
שמייכליי (אין שפיעגעל). ליעבע ערווארטעט דיר, ווידען קעניג!
ווארהייט. יעצט קוק צו מיר, דו קענסט מיר יעצט נישט זעהן.
יעדעפריי (קוקט אויף ווארהייט). ווירקליך, איך הער איהר שטימע,
אבער זיא איז פערשוואונדען, וויא זאגערבאר!
ווארהייט. נישט זאגערבאר, אונפערמיידליך. ווען שמייכליי ער-
שיינט צו יעדעפריי, איז צו איהר ווארהייט אונזוכטבאר, אבער ווארהייט איז
שטארק, געדולדיג, דויערהאפט און בארמהערציג, נאך מעהר וויא בארמ
הערציג. צו דיא, וועלכע, אין זייער בעטריבטהייט, ווענדען זיך צו איהר.
ווארהייט איז דיא איינציגע טרייסט פאר דיא וואס זיינען מיעד פון דער
וועלט. ווארהייט האט געשפראכען. דו וועסט הערען איהר שטימע נאך
אמאל. איך בעט דיר, יעדעפריי, זעה אז עס זאל נישט זיין צו שפעט. (ביים
פענסטער) ווילסטו געהן מיט מיר?

יעדעפריי (צעגערענד). יא, יא, איך...

שמייכליי. ליעבע ערווארטעט דיר.

ווארהייט (רופט זיא מיט דער האנד). יעדעפריי, ווילסטו רעדען
מיט ווארהייט?

יעדעפריי. איך הער דיין שטימע, אבער איך זעה דיר נישט.

ווארהייט. יונגענד, שעהנהייט — ווער וויל נאכפאלגען ווארהייט?
(אב דורכ'ן פענסטער.)

אונשולד. איך! איך וויל — (וויל איהר נאכפאלגען.)

יעדעפריי (האלט זי צוריק). זיי נישט אזוי נאריש, ווארהייט איז
א העקסע!

יוגענד (האלט אויך צוריק אונשולד). און זעהר אונאנגענעהם מאנכ-
מאל...

ווארהייט (דרויסען). ווער וויל פאלגען ווארהייט? ווער ליעבט
ווארהייט מעהר וויא שמייכליי?

ניעמאנד (שניידענד). ניעמאנד! (אב נאך ווארהייט.)

יעדעפריי. קומט, זיסע פריינדיגען, צו וואס זאלען מיר זיך צוהערען
צו דיא פליידערייען פון א העקסע? שמייכליי איז אזוי שעהן און האט אזא

שעהנע פיגור. (פערנייגט זיך צו שמייכליי) וויא דארף נאך זיין דער
קעניג וועמען ער דיענט!

שמייכליי. קעניג ליעב דער ערשטער ערווארטעט דיר.

יעדעפריי. יא, יא, דאן געהט יעדעפריי זוכען ליעבע. יונגענד, גרייט
מיר אן מיין שעהנסטעם קלייד; דעם הוט וועלכער פאסט מיר אס בעסטען.
(יוגענד געהט אויף שטייגען) אונשולד, רויב אוועק ביים גארטען בלומען
פאר א בוקעי. ניין? דאן געהט בלויז איין בלום פאר מינע האר. שנעל!
דער קעניג ערווארטעט.

(אונשולד געהט אין גארטען. ווארהייט קומט פון פענסטער.

ליעבע מיט איהר.)

ווארהייט. זעה מיין זעה, דו זעהסט יעדעפריי!

ליעבע (אין א פאזע פון א פאעטישע פערעהרונג און בעוואונדער
רונג). וויא זאנפט זיא איז, וויא שעהן אהן א גלייכען!

ווארהייט. זיא בענגט נאך ליעבע און ווייסט ניט אז ער שטעהט
נעבען איהר.

ליעבע. מוטער, דו ביזט דאך דיא אלמעכטיגע ווארהייט, העב ארויף
דעם פארהאנג אז זיא זאל מיר קענען זעהן, זאל זיא וויסען אז איך בין ליעבע,
און אז מיין קעניגרייך, וועלכעס איז פיעל גרעסער פון אלע וועלטען וועלכע
שוועבען דורך דעם לערען רוים, איז אין דיעזע ארמען. לאז מיר צודריקען
יעדעפריי צו מיין הערצען.

ווארהייט. דו קענסט נישט!

ליעבע. איך בעט דיר, אבואהל איך זעה אויס וויא אן איינפאכער
לייבזוועכטער, מיט מיר וואלט זיא געפונען פריעדען, צופריעדענהייט און
גליק.

ווארהייט. מיין זעה, צו יעדעפריי קען זיך ליעבע נישט אפגעבארען.
זיא, און נור זיא אליין מוז געפינען ליעבע.

ליעבע. אבער אס ענדע וועט זיא זיין מינע?

ווארהייט. ווארט, מיין זעה, ווארט מיט געדולד, יעדעפריי רעדט!,
יעדעפריי. הערר שמייכליי, ווילסטו מיין בעגייסטערטע זעלע הינ-
פיהרען,

פיהרען מיר דארטען וואו ליעבע מיר הערט?

וואו איז זיין פעסטונג, איך וויל זיא אטאקירען,

שטעהט זיין פאלאסט אויף בעצויבערטער ערד?

מיט וואס פאר א צייכען קען איך איהם אונטערשיידען?

ווארט ער אויף מיר דארט מיט הענד אויסגעשטרעקט?

שלאפט ער פיעללייכט און מען דארף איהם אויסמיידען,

אדער וועט ער ערוואכען ווען א יונגפריי איהם וועקט?

זעה וויא איך בייג מיין קאפ אונטערטהעניג.

פאר דיא פרעהליכע ווערטער וואס דו האסט מיר געבראכט.

יעצט בעט דיר יעדעפריי פיהר מיר צום קעניג,

צום קעניג ליעבע דעם ערשטען מיט דער געוואלדיגער מאכט.

(קניעט פאר שמייכליי וויא צו א געבעט.)

ווארהייט. ליעבע, מיין זוהן, זעה! ביי שמייכליי'ס פוס קניעט זיא, דו ביזט צו שפעט. זי איז פערלארען. יעדעפריי וועלכע גיט זיך אונטער צו שמייכליי איז פערלארען פאר דיר, טרייע ליעבע. פארהאנג.

צווייטעס געזאנג

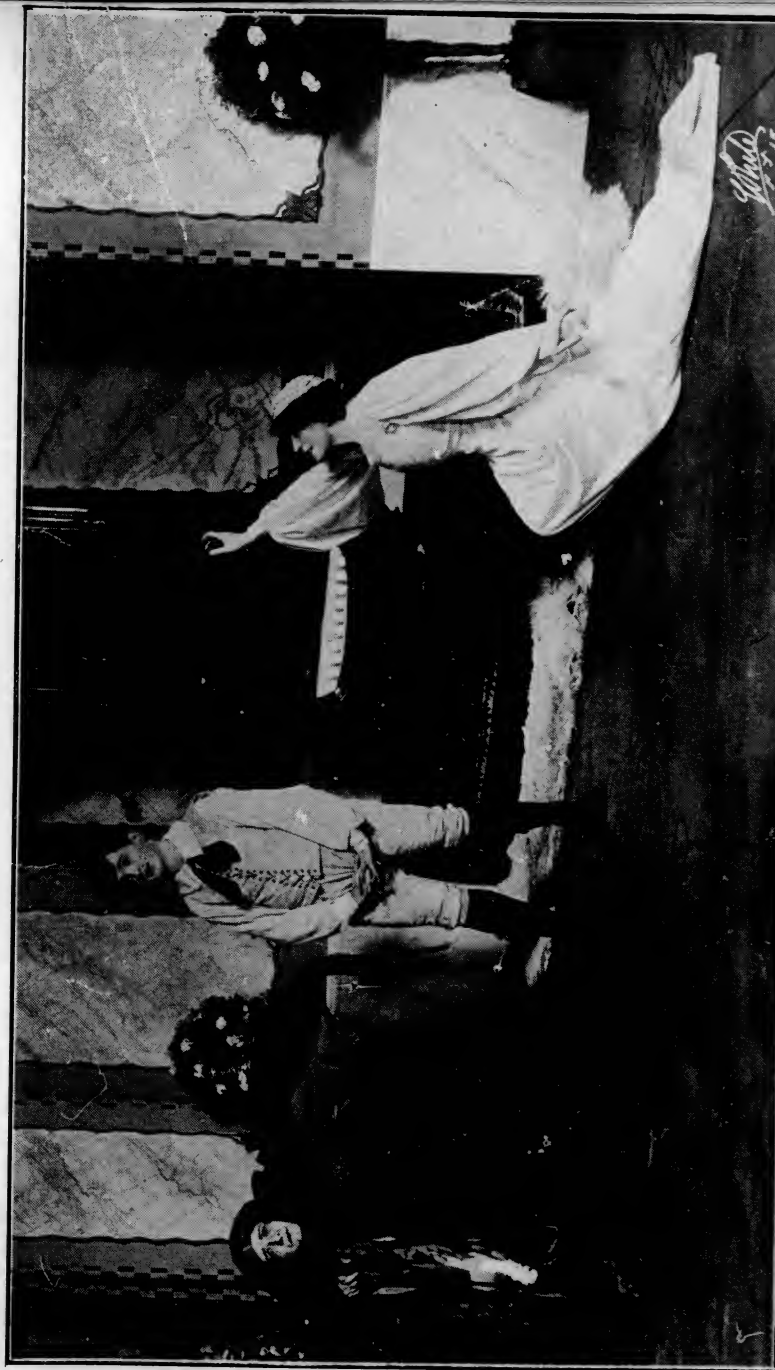
א ביהנע פון גרויסשטעדטיגען טהעאטער. פארמיטאג. סצענעריען זענען אין אונארדנונג. א גרויסער שטיין אין דער מיט. נייעמאנד בלאף (זיצט ביים טיש).

ניעמאנד. גוטע פריינדע, אייך וועט געוויס וואונדערען מיך צו זעהן אין א שטארט-טהעאטער אזוי מאדערן. דאס איז בלויז אום אייך צו ווייזען דיא קאריערע פון יעדעפריי אין אנדערע קרייזען. איהר קריענט דא אבער א געלעגנהייט, מוזט איהר וויסען, צו זעהן וואס עס טהוט זיך הינטער דיא קוליסען. אבוואהל, דיא וועלט איז א ביהנע, דאך מוזט איהר נישט פערגעסען אז נישט א פארשטעלונג וועט איהר זעהן, וויא א פופע איז א פרינצעסין. יעצט איז פראבע-צייט און דיא שווישפיעלער זיינען יעצט געוועהנליכע מענשען, און נישט דיא ראָללען אין וועלכע זיי ווערען אריינגעזעצט.

זייערע מאסקען זיינען ארונטער, זייערע געזיכטער נישט בעפארבט, איהר וועט נישט זעהן וויא איינער שיסט און דער צווייטער שטארבט. דאך בעט איך: אורטהיילט צווישען זיי, פאסט אויף ווער זיי זיינען, און אויב איהר טהוט עס נישט, נייעמאנד וועט עס גלייך דערקענען. (א.ב.)

(סטאף קומט מיט אויסגעשטרעקטע ארמס.)

סטאף. אה בלאף, מיין ברודער דירעקטאר, וויא געהט עס דיר? בלאף. אה, גוט! גוט! עס פרעהט מיך זעהר דיך צו זעהן ווען דיין געזיכט שמייכלט אזוי פרעהליך. (דריקען זיך דיא הענד.) סטאף. עס האט שוין גיט גערעגענט ביינאכט זייט א מאנאט, אונזערע קאסע-קאסטענס זיינען פול איבערפילט, אונזער ערפאלג פערזיכערט. דארום, לאמיר פערקלענערען אונזערע אויסגאבען. בלאף. זעהר גוט געזאגט, דו האסט א זעלטענעם טאלענט אלס דירעקטאר. אבער וויא זאלען מיר אנפאנגען? סטאף. מיר האבען אנגאזשירט פאר א וויכען פרייז א שקאפע צום שפיעלען דיא הויפטראלען. יעדעפריי קאסט אונז צופיעל. בלאף. אבער יעדעפריי איז א סטאר. סטאף. יעדעפריי דענקט אז זיא איז עס. מיט דיין הילפע, בלאף, איז זיא אזוי הויך געשטיענען. אהן דעם...

יעדעפריי וועלכע גיט זיך אונטער צו שמייכליי איז פערלארען פאר דיר, טרייע ליעבע.

(קניעט פאר שמויכעליי וויא צו א געבעט.)

ווארהייט. ליעבע, מיין זוהן, זעה! ביי שמויכעליי'ס פוס קניעט זיא, דו ביזט צו שפעט. זי איז פערלאָרען. יעדעפֿרוי וועלכע גיט זיך אונטער צו שמויכעליי איז פערלאָרען פאר דיר, טרייע ליעבע. פארהאנג.

צווייטעס געזאנג

א ביהנע פון גרויסשטעדטיגען טהעאטער. פארמיטאג. סצענעריען זענען אין אונגארדנונג. א גרויסער שטיין אין דער מיט. נייעמאנד בלאָף (זיצט ביים טיש).

ניעמאנד. גוטע פריינדע, אייך וועט געוויס וואונדערען מיך צו זעהן אין א שטארקטעהעאטער אזוי מאָדערן. דאָס איז בלויז אום אייך צו ווייזען דיא קארעירע פון יעדעפֿרוי אין אנדערע קרייזען. איהר קריעגט דאָ אָבער א געלעגעהייט, מוזט איהר וויסען, צו זעהן וואָס עס טהוט זיך הינטער דיא קוליסען. אַבוואָהל „דיא וועלט איז א ביהנע“, דאָך מוזט איהר נישט פערגעסען אז נישט א פארשטעלונג וועט איהר זעהן, וויא א פופע איז א פרינצעסין. יעצט איז פראַכע-צייט און דיא שווישפיעלער זיינען יעצט געוועהנליכע מענשען, און נישט דיא ראָללען אין וועלכע זיי ווערען אריינגעזעצט.

זייערע מאַסקען זיינען ארונטער, זייערע געזיכטער נישט בעפארבט, איהר וועט נישט זעהן וויא איינער שיסט און דער צווייטער שטארבט. דאָך בעט איך: אורטהיילט צווישען זיי, פאסט אויף ווער זיי זיינען, און אויב איהר טהוט עס נישט, ניעמאנד וועט עס גלייך דערקענען. (א.ב.)

(סטאף קומט מיט אויסגעשטרעקטע ארמס.)

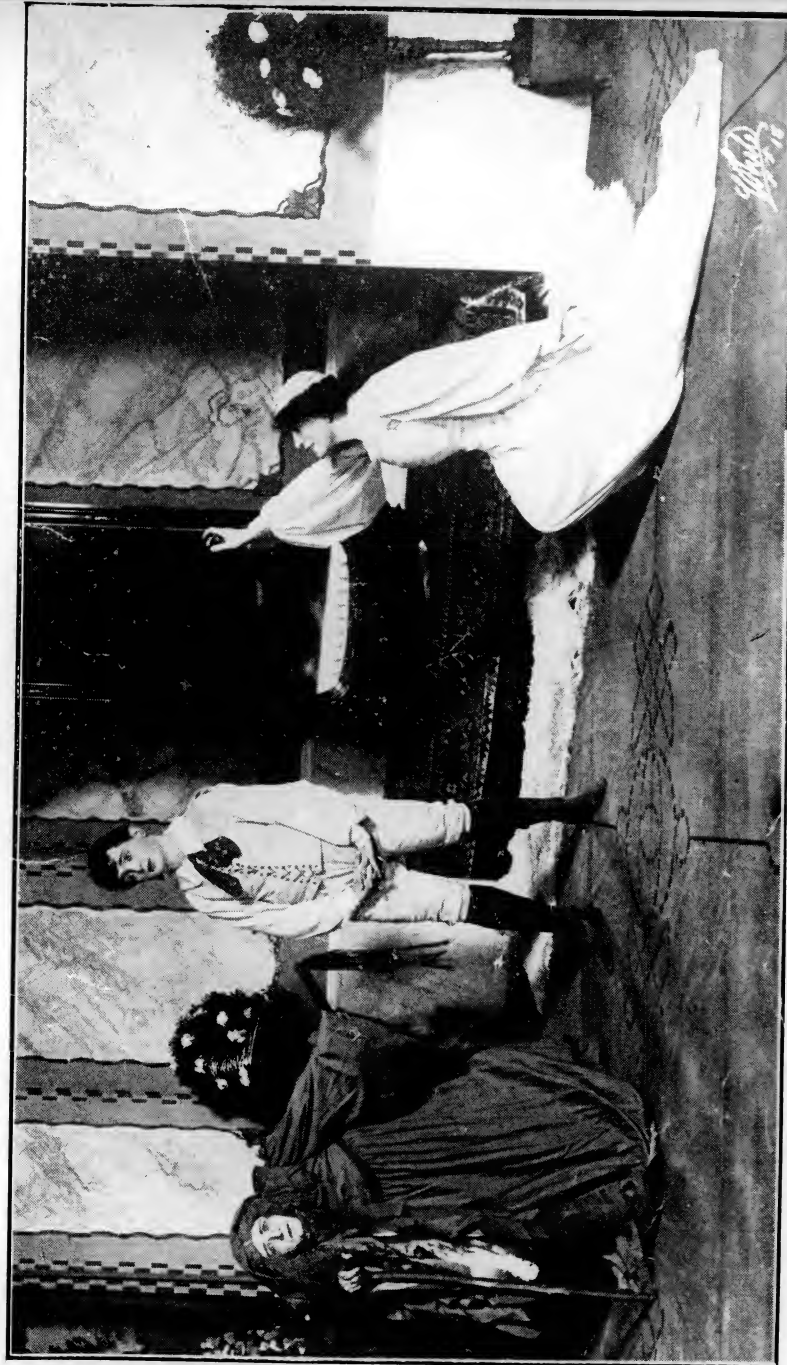
סטאף. אַה בלאָף, מיין ברודער דירעקטאָר, וויא געהט עס דיר? בלאָף. אַה, גוט! גוט! עס פרעהט מיך זעהר דיר צו זעהן ווען דיין געזיכט שמויכעלט אזוי פרעהליך. (דריקען זיך דיא הענד.) סטאף. עס האָט שוין נישט געדעגענט ביינאכט זייט א מאָנאט, אונזערע קאסע-קאסטענס זיינען פול איבערפילט, אונזער ערפאלג פערזיכערט. דאָרום, לאָביר פערקלענערען אונזערע אויסגאבען.

בלאָף. זעהר גוט געזאָגט, דו האָסט א זעלטענעם טאלענט אלס דירעקטאָר. אבער וויא זאָלען מיר אָנפאַנגען?

סטאף. מיר האָבען אנגאזשירט פאר א זיכען פרייז א שקאפע צום שפיעלען דיא הויפטראָלען. יעדעפֿרוי קאסט אונז צופיעל.

בלאָף. אבער יעדעפֿרוי איז א סטאר.

סטאף. יעדעפֿרוי דענקט אז זיא איז עס. מיט דיין הילפע, בלאָף, איז זיא אזוי הויך געשטייגען. אַהן דעם...

יעדעפֿרוי וועלכע גיט זיך אונטער צו שמויכעליי איז פערלאָרען פאר דיר, טרייע ליעבע.

בלאָף. ניין, סטאף, אָבוואָהל איך מוז צוגעבען אז איך האָב פיעל געלייטעט פאר דעם פרויענציימער, איהר שנעלעם ארויפשיינען אָבער, האָט זיא צו פערדאנקען א געוויסען שרייבער מיט'ן נאָמען פאָף. סטאף. דער קערל האָט געמאכט מעהר סטארם וויפיעל שטערען עס איז דאָ אין הימעל. נו, עס איז פיעללייכט ווירקליך נישט ראטהואם אָנצור פאנגען מיט יעדעפריי. וואָס איז וועגען אַמביציען?

בלאָף. זיא איז א גוטע שוישפיעלערין. סטאף. מעגליך; אבער צו פלייסיג, צו ערנסט אום צו ווערען פאָפולער ביי דעם פערנגיגען-זוכענדען פובליקום. האָסטו בעמערקט וויא מאַגער זיא ווערט און וויא ארם געקליידעט זיא איז?

בלאָף. יא, זיא ציהט ניט קיין בעזוכער און דאָרום קריגעט זיא א קליינעם געהאלט. איהר געהאלט צו פערקלענערען וואָלט געווען וויא אַראָב-צונעמען גאָרנישט פון גאָרנישט. מיר קענען פיעללייכט אַראָבנעהמען פון דעם געהאלט פון איינבילדונג.

סטאף. איינבילדונג! וועלכער איז אימער פערטיג צו שפיעלען יעדען שוישפיעלערס ראָלע, ווען עס איז א נויטפאל אָדער נישט? ניין, איינבילדונג איז זעהר ניצליך אין א טהעאטער, מיר וועלען בעסער אָבהאקען דיא קעפ ביי דיא יעניגע אין קאָהר וועלכע געפיעלען אונז נישט. וויא איז דיין ליסטע? בלאָף. דאָ איז זיא. אָבער לאָמיר פריהער בעטראכטען זייערע געזיכ-טער, דאָן ביים אויסרופען זייערע נעמען וועלען מיר קענען אויסרייניגען דיא שטעכטע. (שרייט הויך) ליכט! ליכט! ערשטער אַקט! קאָהר אָנפאנגען! (קאָהר-מעדכען שטעלען זיך אויס. בלאָף אין איין זייט, סטאף אין דער אנדערער.)

קאָהר — יוגענד און שעהנהייט שמעהען ביי זייטע, זינגען.

באלד צוריק צום רעפליק
קומט דער קאָהר אין אויגענבליק,
אלע שעהן און זיי זעהן
יעדען צו געפיעלען וויא זיי געהן.
יונג און שלוי, יונג און שלוי,
אלט און גרוי, אלט און גרוי,
צאָהלט אונז שנעל, צאָהלט אונז שנעל,
מיט זיין זעל, מיט זיין זעל
פאר דעם שעהנעם שעהנעם, שעהנעם שעהנעם קאָהר.
נו זינגט, נו זינגט, זינגט-זשע אלע טראַג-לא,
און לאַכט און לאַכט הא! הא! אלע.
און טאנצט און גלאנצט און זייט נאָר אלע מונטער,
און דאָן פיעללייכט, פיעללייכט וועט זיין געזונטער.
איך ווייס ניט וואָס מיר ליעגט פאָר,
דאָס לעבען איז זעהר קורץ ביים קאָהר;
איך ווייס ניט וואָס מיר ליעגט פאָר,
דאָס לעבען איז זעהר קורץ ביים קאָהר.

בלאָף. יעדע זאָל ענפערען ווען מען וועט אויסרופען איהר נאָמען. ווינק, שפרינג, לאַך, שלוי, גריבעל, רונדעל, לאַך, געלעכטער, יוגענד, שעהנהייט, אונשולד.

(ביי יעדען נאָמען ענפערט א מיידעל: היער! אונשולד בלייבט שטיל.)

סטאף. אונשולד! אונשולד! וויא ביזטו?
שלוי (צו אונשולד). שרעק ריך נישט, דו נארעלע!
ווינק. גיב איהם אזא שלויען ווינק, אַט אזוי, נו!
בלאָף. וואָס שוויינט איהר? וויא איז אונשולד?

(שלוי און ווינק פיהרען צו אונשולד.)

שלוי און ווינק. דאָ איז זיא, מיינע העררען. (זיי בעטראכטען זיא קריטיש מיט אויגענגלעזער.)

סטאף. הם... מיר שיינט דו ביזט דאָ א פרעמדע, וויא קומסטו אהער אין קאָהר?

אונשולד (שטאַלץ). איך בין א פריינדין פון יעדעפריי. (מיידלעך לאַכען.)

בלאָף. א פריינדין פון יעדעפריי! א שעהנע פעהיגקייט! איך גלויב אז זיא האָט ריך דאָ אהער געבראכט. נישט וואָהר?
אונשולד. יא.

סטאף. וויפיעל דיא סטארם ערלויבען זיך דאָס!
בלאָף. דו ביזט שעהן גענוג, אבער צופיעל געפוצט. דאָ אין קאָהר איז קיין פלאַץ פאר דיר, געה!

אונשולד. ניין, איך בעט אייך, לאַזט מיך בלייבען מיט יעדעפריי.
סטאף. וואָס קענסטו טהון? קענסטו שפיעלען ראָלען פון א יוגענד-מאן, אַנטהון הויזען מיט א וועסט?
אונשולד. אַך, ניין, ניין!

בלאָף. קענסטו טאנצען אויף דיא שפיציפינגער אין א באַללעט-קליידעל אין לייב-קאָליער?

אונשולד. ניין, ניין, דאָס נישט.
סטאף. קענסטו פיעללייכט אויפהעבען דיין פוס העכער פון דיין קאָפ.
אונשולד. ניין, מיינע העררען, אבער איך קען זעהר שעהן זינגען.

בלאָף. זינגען אין קאָהר? באַה! לעכערליך!
סטאף. קען יעמאנד ריעזעס פרויענציימער?

יוגענד (קומט פאָר). ערלויבט מיר מיינע העררען, אונשולד איז אימער געווען מיין בעסטע פריינדין. (אומאַרמט זיא.)

שעהנהייט. איך האָב זיא אויך געליעבט. אויב זיא געהט אַוועק געה איך מיט. (אומאַרמט זיא.)

יוגענד. איך אויך.

בלאָף. וואָס איז דאָס, אן אויפשטאנד? אייערע נעמען, שנעל זאָגט אייערע נעמען.

יוגענד. איך בין יוגענד.
שעהנהייט. און איך שעהנהייט.

סטאף. יוגענד און שעהנהייט, ניין, אייך מוזען מיר האָבען, וועניג
סטענס אין קאהר, אייך דארפען מיר, אבער נישט אייער פריינדן, דאָרום
מוזען מיר אייך מיט געוואלט בערויבען פון אייער אונשולד. מיידלעך פיהרט
זיא אַרויס. אַרויס מיט אונשולד!

(בלאָף כאַפּט יוגענד, סטאף שעהנהייט, מיידלעך נעהמען אונשולד
פיהרען זיא אונטערן שטיין, ווען זיי צוגעהן זיך איז אונשולד
מעהר נישטאָ.)

בלאָף (האַלט יוגענד וועלכע קעמפּפט און וויינט). ניין, זאָרג נישט,
דו קליינע, וואָס דו האָסט פערלירען דיין פערפּוצטע פריינדן, דערפאר וועלען
מיר עסען אַ גוטען נאכמאהל, דו וועסט טרינקען די זיסעסטע געטראנקען
מיט דיא גרעסטע לייט פון שטאָרט, אָדער מיט אַזעלכע בעגילדעטע יונגע
לייט, וועלכע וואָלטען נישט געוואָלט דולדען אַז אונשולד זאָל זיין דיין
בעשיצערין.

סטאף (האַלט שעהנהייט וועלכע קעמפּפט און וויינט). אין שנעלע
אויטאָמאָבילס וועסטו דורכפליהען דיא מיטנאַכט-לופט, פיעל אנגענעהמער
וויא ווען אונשולד זאָל זיין ביי דיין זייט. נאָ, וויש אָב דינע טרערען און
נעה צו דינע לוסטיגע פריינדיגען. ווינק, גיב אַבאָכט אויף שעהנהייט.
בלאָף. שלוי, מיר גיבען איבער יוגענד צו דיר, דו זאָלסט אויף איהר
אוימפאָסען. מיידלעך, האַלט יוגענד און שעהנהייט ביי אייך און אייערע
דירעקטאָרען וועלען מיט אייך זיין צופריעדען.

(מיידלעך נעהמען יוגענד און שעהנהייט צו זיך — זינגען:)

שנעלער לויפט, שעהנהייט קויפט,

זעהר בעטריעבט, נישט געליעבט,

זעהר בעטריעבט, נישט געליעבט,

דערמאָנט מיך ניט יעצט אין דעם.

ענדליך געהט דאָס קאהר שוין אַהיים. (אב)

(קאהר אָב מיט יוגענד און שעהנהייט.)

בלאָף (רופט). דיא הויפט שוישפיעלער! וויא זענען אונזערע הויפט-
שוישפיעלער?

סטאף. יא, וויא זענען זיי?

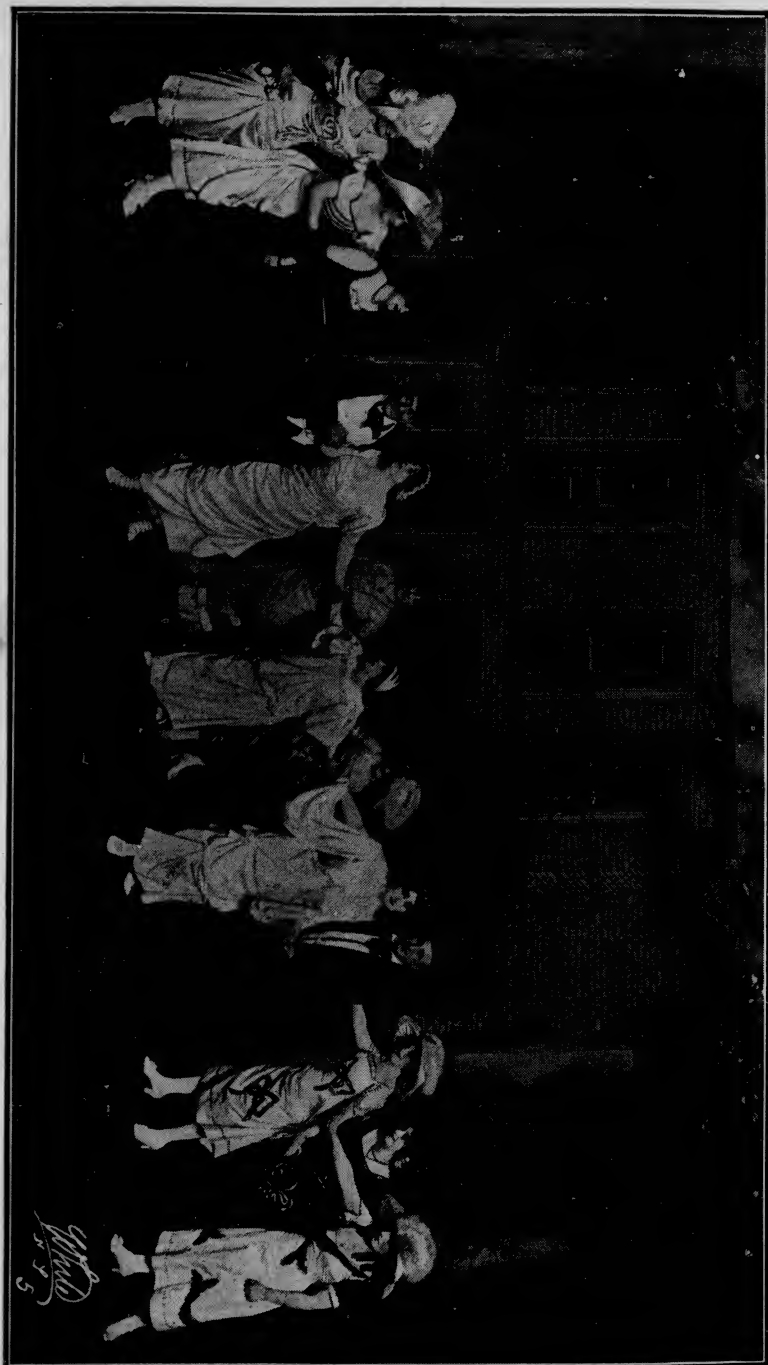
בלאָף. העי, צייט! צייט! דו אַלטער שיק יונגע!

(צייט קומט לאַנגזאַם.)

אָה, דו ביזטו, אַלטער פאטער צייט.

סטאף. צייט האָט שוין אַרויסגערופען אַלע סאָרטען מאַסקירטע אום
דורכצופיהרען דיא זאָנדערבאַרסטע סצענען אויף דער לעבענס-ביהנע. און
ער האָט שוין אַראָבגעלאָזט פיעלע טראַגישע פאָרהענגע.

בלאָף. און ווען ער רופט מוזען אַלע פאַלגען. (צו צייט) געה געפין
אַמביצאַן, וועק אויף ליידענשאַפט, רוף אַרויס יעדערפּרין, רוף איינבילדונג.
(צייט אב.) (צו סטאף) מען זאָגט אַז צייט פליהט; אויף דער זייט פאַר-
האַנג שיינט מיר אַז ער קריכט.

יוגענד און שעהנהייט, ניין, אייך מוזען מיר האָבען, וועניגסטענס אין קאהר.

סטאף. יוגענד און שעהנהייט, ניין, אייך מוזען מיר האַבען, וועניג
סטענס אין קאהר, אייך דארפען מיר, אבער נישט אייער פריינדין, דאָרום
מוזען מיר אייך מיט געוואלט בערויבען פון אייער אונשולד. מיידלעך פיהרט
זיא אַרויס. אַרויס מיט אונשולד!

(בלאָף כאַפּט יוגענד, סטאף שעהנהייט, מיידלעך נעהמען אונשולד
פיהרען זיא אונטערן שטיין, ווען זיי צוגעהן זיך איז אונשולד
מעהר נישטאָ.)

בלאָף (האַלט יוגענד וועלכע קעמפּפט און וויינט). ניין, זאָרג נישט,
דו קליינע, וואָס דו האָסט פערלירען דיין פערפּוצטע פריינדין, דערפאר וועלען
מיר עסען אַ גוטען נאכמאָהל, דו וועסט טרינקען די זיסעסע געטראנקען
מיט דיא גרעסטע לייט פון שטאָדט, אָדער מיט אַזעלכע בעגילדעטע יוגע
לייט, וועלכע וואָלטען נישט געוואָלט דולדען אַז אונשולד זאָל זיין דיין
בעשיצערין.

סטאף (האַלט שעהנהייט וועלכע קעמפּפט און וויינט). אין שנעלע
אויטאָמאָבילס וועסטו דורכפליהען דיא מיטנאכט-לופט, פיעל אנגענעהמער
וויא ווען אונשולד זאָל זיין ביי דיין זייט. נו, וויש אַב דייע טרערען און
געה צו דייע לוסטיגע פריינדינען. ווינק, גיב אַבאָכט אויף שעהנהייט.
בלאָף. שלוי, מיר גיבען איבער יוגענד צו דיר, דו זאָלסט אויף איהר
אויפפאַסען. מיידלעך, האַלט יוגענד און שעהנהייט ביי אייך און אייערע
דירעקטאָרען וועלען מיט אייך זיין צופריעדען.

(מיידלעך נעהמען יוגענד און שעהנהייט צו זיך — זינגען:)

שנעלער לויפט, שעהנהייט קויפט,

זעהר בעטריעבט, נישט געליעבט,

זעהר בעטריעבט, נישט געליעבט,

דערמאָנט מיך ניט יעצט אין דעם.

ענדליך געהט דאָס קאהר שוין אַהיים. (אב)

(קאהר אַב מיט יוגענד און שעהנהייט.)

בלאָף (רופט). דיא הויפט שווישפיעלער! וויא זענען אונזערע הויפט-
שווישפיעלער?

סטאף. יא, וויא זענען זיי?

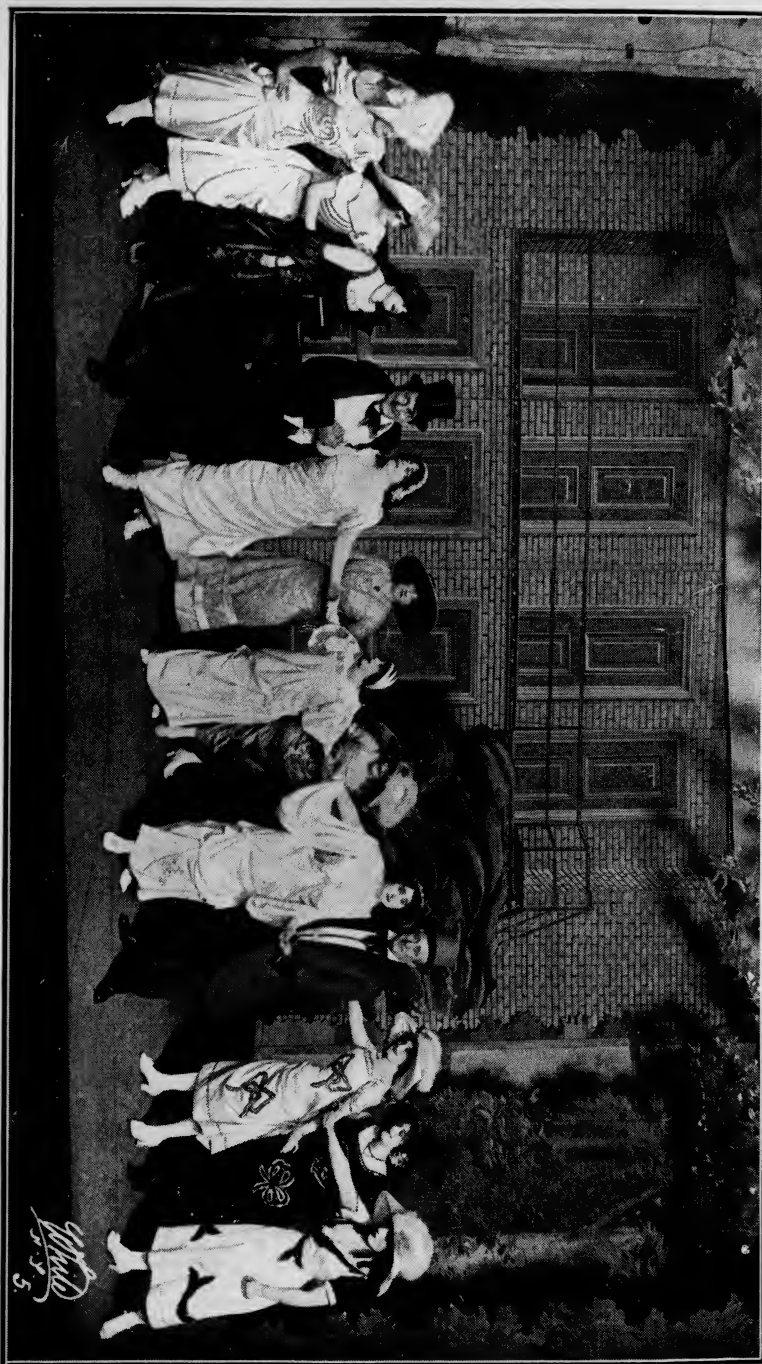
בלאָף. העי, צייט! צייט! דו אַלטער שיק יוגע!

(צייט קומט לאַנגזאַם.)

אַה, דו ביזטו, אַלטער פאטער צייט.

סטאף. צייט האָט שוין אַרויסגערופען אַלע סאָרטען מאַסקירטע אומ-
דורכצופיהרען דיא זאָנדרבאַרסטע סצענען אויף דער לעבענס-ביהנע. און
ער האָט שוין אַראָבגעלאָזט פיעלע טראַגישע פאַרהענגע.

בלאָף. און ווען ער רופט מוזען אַלע פאַלגען. (צו צייט) געה געפין
אמביציען, וועק אויף ליידענשאפט, רוף אַרויס יעדעפּרוי, רוף איינבילדונג.
(צייט אב.) (צו סטאף) מען זאָגט אַז צייט פליהט; אויף דער זייט פאַר-
האנג שיינט מיר אַז ער קריכט.

יוגער און שעהנהייט, ניין, אייך מוזען מיר האַבען, וועניגסטענס אין קאהר.

סטאף. צום טייפאל מיט אונזערע שוישפיעלער! ליידענשאפט איז א גרויסער פוילענצער בעפאר מיטאג. אמביציען איז קראנק און שלאפט, איינבילדונג דרעהט זיך ארום אין גארדעראב. יעדעפריי האט אלע מאל נייע קאפרען, און לאכט זיך אויס פון פינקטליכקייט. קום, בלאף, לאמיר געהן עסען מיטאג.

בלאף. יא, דו האסט רעכט, דיא וואס ווארטען אויף סטארס שטארבען פון הונגערי, און איך בין הונגעריג, קום. יעדעפריי (דרויסען). רייכטוים, היים דעם שאפער ווארטען. ביהנע אריינגאנג? נישט איך! בין איך נישט א סטאר? מילאד דומהייט, דיר פערטרויע איך מיין הינטעלע. דיא ווייסט דאך דאס שפריכווארט: „ליעב מיך, ליעב מיין הינטעלע“.

בלאף. דא קומט יעדעפריי, אונזער סטאר. סטאף. אונזער סטאר! ביי מיין עהרענווארט! זיא בלייטשעט נישט וויא א שטערן נאך זיא שיינט וויא א גאנצעס זאנענסיסטעם. יעדעפריי (דרויסען). וואס זאגסטו, רייכטוים? דו ווילסט זעהן א ביהנע מיט דיא גאנצע ליכטיגע בעפונגע, אויסגעשטעלט צו דעם אונ- באדמהערציגען טאגליכט? נון, קום מיט. עס איז געגען דיא געזעצע, אבער יעדעפריי האט ליעב צו ברעכען דיא קאנווענציעלע געזעצע.

(יעדעפריי רייך געקליידעט. רייכטוים רויכט א סיגאר. דומהייט טראגט א הינטעלע. געוויסען בלייבט פון ווייטען.)

סטאף. זא, יעדעפריי, ענדליך ביזטו דא. יעדעפריי. העללא סטאר! העללא בלאף! געוויסען! (זוכט זיא) וויא איז מיין דיענסטמערדען? וויא? דיא קריעגסט לאמפענפיעבער זאגאר ביי א פראבע, דו קליינע? דאס זענען בלויז דירעקטארען, זיי וועלען דיר נישט בייסען. (גיט איהר גלאזוס) נא, נעם מייע האנדישוה!

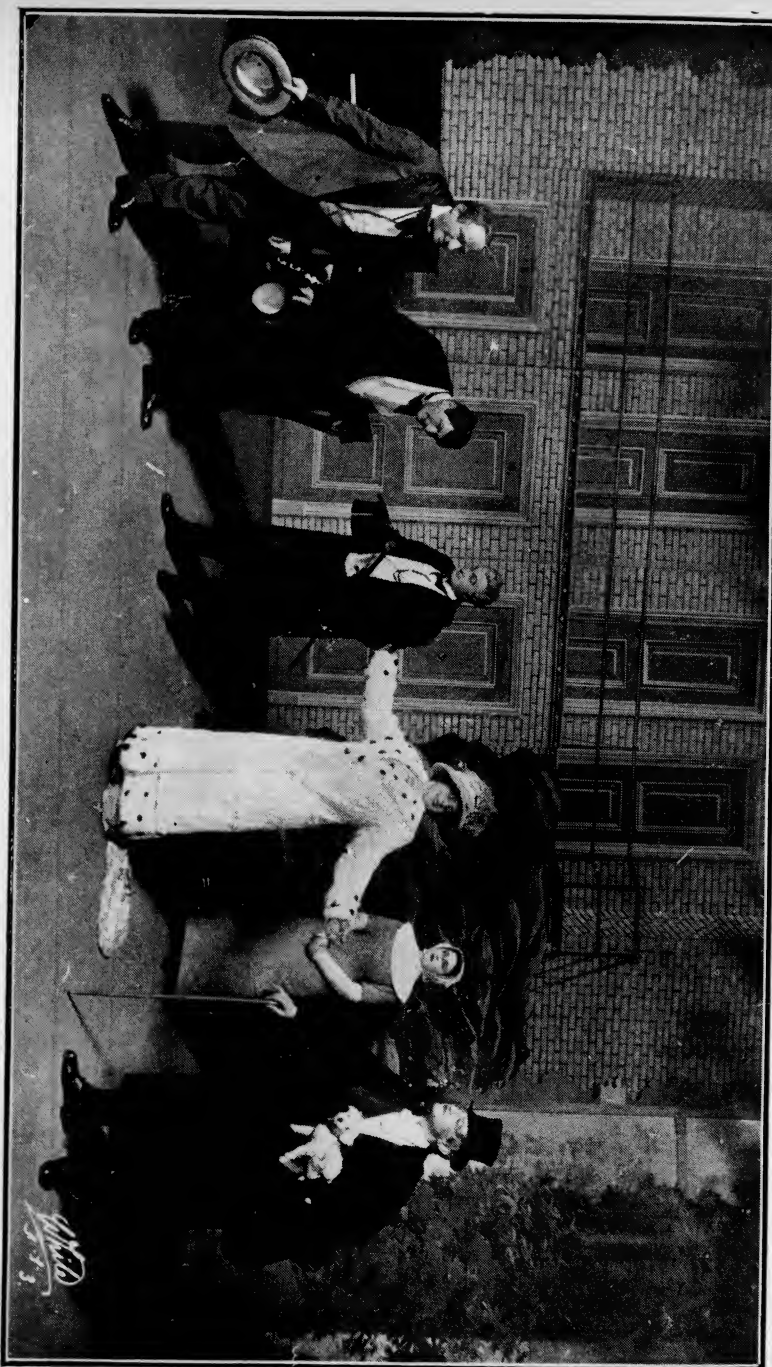
סטאף. איך האב געזאגט, ענדליך ביזטו דא. יעדעפריי. ענדליך! געוויס, מיר שיינט אז איך בין דא דיא ערשטע. אבער, אויב איך בין צו שפעט —

סטאף. דו ביזט אימער שפעט! יעדעפריי. דאן לעג אב דיא פראבע, וועלען מיר מאכען פראבע אן אנדערן טאג. געוויסען, גיב מיר צוריק מייע האנדישוה. בלאף. ניין, בלייב! אבער ווער זענען דיא שטערע, וועלכע דו האסט מיט דיר געבראכט? (צו דומהייט) יונגערמאן, הינטעלעך זענען פערבאטען הינטער דיא קוליסען.

סטאף (צו רייכטוים). רויכען אין טהעאטער איז א שרעקליכעם פערבעכען פאר יעדען איינעם אויסער דעם דירעקטאר.

יעדעפריי. דאס זענען מייע פריינדע. בלאף. און אז דיינע פריינדע, איז וואס? אויף יענער זייט טהיר מענען דיא פלאנעטען זיך ארומדריעהן ארום שטערן.

יעדעפריי. שיש! קומט אהער, בלאף און סטאר. קענסטו נישט רייכטוים, דעם מולטימיליאנער? דאס איז ער דאך, דער גרויסער. האסטו

ווייטען דירעקטארען

סטאף. צום טיפּעל מיט אונזערע שוישפּיעלער! לייַדענשאַפט איז אַ גרויסער פּוילענצער בעפּאַר מיטאג. אַמביצאַן איז קראַנק און שלאָפט, איינבילדונג דרעהט זיך אַרום אין גאַרדעראַב. יעדעפּרוי האָט אלע מאָל נייע קאַפּריוזען, און לאַכט זיך אויס פון פינקטליכקייט. קום, בלאָף, לאַמיר געהן עסען מיטאג.

בלאָף. יא, דו האָסט רעכט, דיא וואָס ווארטען אויף סטאַרס שטאַרבען פון הונגערי, און איך בין הונגעריג, קום.

יעדעפּרוי (דרויסען). רייכטהום, הייס דעם שאַפּער ווארטען. ביהנע אַריינגאנג? נישט איך! בין איך נישט אַ סטאַר? מיכאַרד דומהייט, דיר פערטרויע איך מיין הינטעלע. דיא ווייסט דאָך דאָס שפּריכוואָרט: „ליעב מיך, ליעב מיין הינטעלע“.

בלאָף. דאָ קומט יעדעפּרוי, אונזער סטאַר.

סטאף. אונזער סטאַר! ביי מיין עהרענוואָרט! זיא בלישטשעט נישט וויא אַ שטערען נאָר זיא שיינט וויא אַ גאַנצעס זאָגענסיסטעם.

יעדעפּרוי (דרויסען). וואָס זאָגסטו, רייכטהום? דו ווילסט זעהן אַ ביהנע מיט דיא גאַנצע ליכטיגע בעפּוצונג, אויסגעשטעלט צו דעם אונ- באַרמהערציגען טאַגליכט? נון, קום מיט. עס איז געגען דיא געזעצע, אָבער יעדעפּרוי האָט ליעב צו ברעכען דיא קאָנווענציאָנעלע געזעצע.

(יעדעפּרוי רייך געקליידעט. רייכטהום רויכט אַ סיגאַר. דומהייט טראַגט אַ הינטעלע. געוויסען בלייבט פון ווייטען.)

סטאף. זאָ, יעדעפּרוי, ענדליך ביזטו דאָ.

יעדעפּרוי. העללאַ סטאף! העללאַ בלאָף! געוויסען! (זוכט זיא) וויא איז מיין דיענסטמערדען? וויא? דיא קריעגסט לאַמפענפיעבער זאָגאַר ביי אַ פּראָבע, דו קליינע? דאָס זענען בלוז דירעקטאָרען, זיי וועלען דיר נישט בייסען. (גיט איהר גלאַווס) נא, נעם מיינע האַנדשוה!

סטאף. איך האָב געזאָגט, ענדליך ביזטו דאָ.

יעדעפּרוי. ענדליך! געוויס, מיר שיינט אז איך בין דאָ דיא ערשטע. אָבער, אויב איך בין צו שפּעט —

סטאף. דו ביזט אימער שפּעט!

יעדעפּרוי. דאן לעג אָב דיא פּראָבע, וועלען מיר מאַכען פּראָבע אן אנדערן טאַג. געוויסען, גיב מיר צוריק מיינע האַנדשוה.

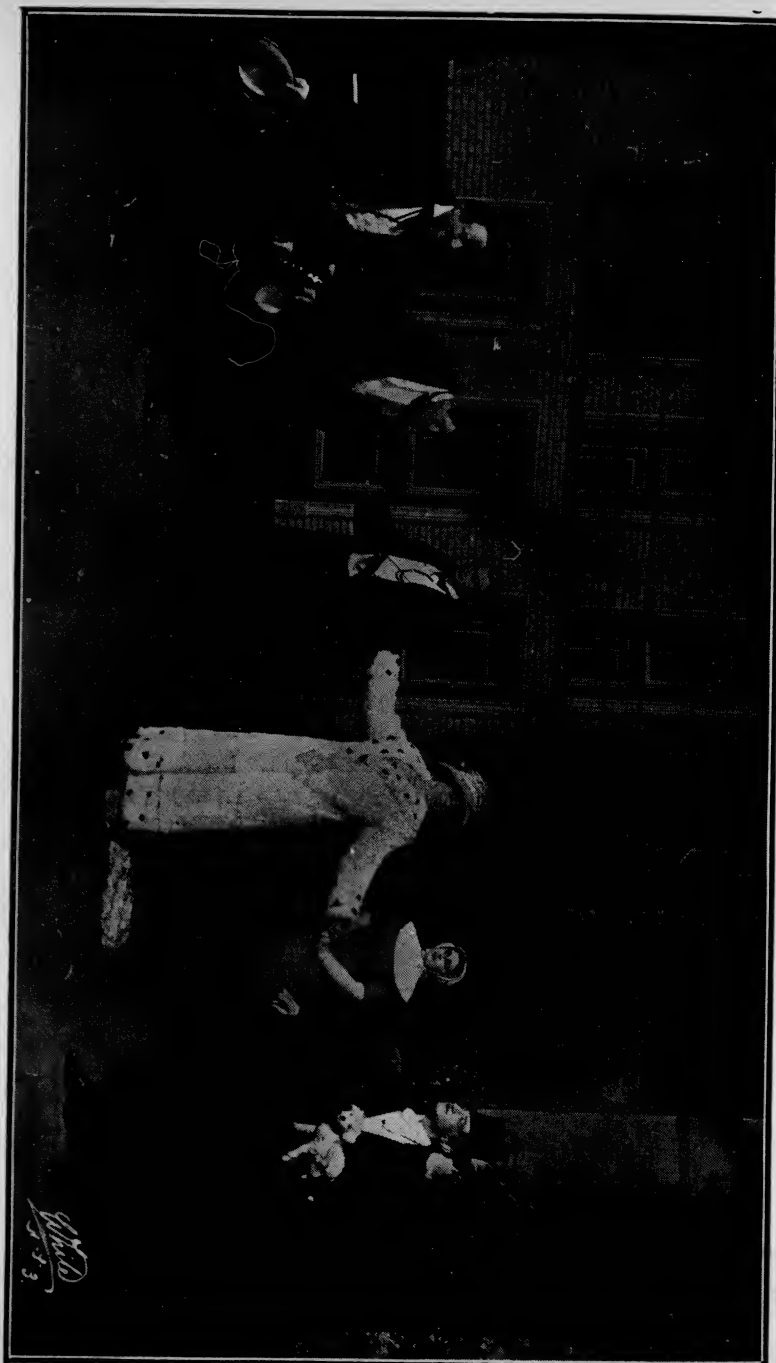
בלאָף. ניין, בלייב! אָבער ווער זענען דיא שטערער, וועלכע דו האָסט מיט דיר געבראַכט? (צו דומהייט) יונגעראַן, הינטעלעך זענען פערבאַטען הינטער דיא קוליסען.

סטאף (צו רייכטהום). רויכען אין טהעאטער איז אַ שרעקליכעס פערבעכען פאַר יעדען איינעם אויסער דעם דירעקטאָר.

יעדעפּרוי. דאָס זענען מיינע פריינדע.

בלאָף. און אז דיינע פריינדע, איז וואָס? אויף יענער זייט טהיר מענען דיא פלאַנעמען זיך אַרומדרעהען אַרום שטערן.

יעדעפּרוי. ששש! קומט אַהער, בלאָף און סטאף. קענסטו נישט רייכטהום, דעם מולטי-מיליאָנער? דאָס איז ער דאָך, דער גרויסער. האָסטו

וויילאָמאָסען (אָסטאָר) רייכטהום, דריי טאַט וויילאָמאָסען

נישט געהערט פון לאָרד דומהייט, וועלכער וועט ווערן א פירסט? ער שפיעלט זיך מיט מיין הינטעל.

בלאָף. דאָס איז ווירקליך רייכטהום? (נעהמט אַראָפּ זיין הוט) ווילקאָמען רייכטהום, דריימאל ווילקאָמען. ווילסט בעזוכען אונזער אַרים טהעאטער? עס איז גאנץ צו דיין פערפיגונג.

סטאף (נעהמט אַראָפּ זיין הוט פאַר דומהייט). מילאַרד, ביטטע, מאַך דיך דאָ היימיש, זאָל איך אַרויסרופען דיא דאַמען פון קאָהר אום דיך צו אונטערהאַלטען?

דומהייט (מיט געצויגענע ווערטער). ניין, דאַנקע, איך האָב נישט קיין לוסט יעדעפֿרוי אַייפערזיכטיג צו מאַכען.

סטאף. א נאָבלעם געפיהל, און דאָך לאַכען מאַכט אַב פון ערעל געבאַרענע און גוט ערצויגענע.

(בלאָף צו רייכטהום). דו זעהסט, דאָס זענען דיא פליענעל. יעדעפֿרוי. זעהר אינטערעסאַנט פאַר דעם וואָס וויל ווערן אַן ענגעל. הע, בלאָף?

סטאף (צו דומהייט). דאָס זענען דיא פיס-ליכט. יעדעפֿרוי. און ביי זייער שעהנעם ליכט פערברענען זיך אָפט דיא פליענעל פון דומע יונגע ביענען, אַלזאָ פאַס אויף! רייכטהום (אין מיטען). וואָס איז דאָס? בלאָף. א פּעלז.

רייכטהום (קלאַפט דאָרויף). הויל, מיין עהרענוואָרט! בלאָף. פאַרויכטיג, רייכטהום, ריהרט דאָ גאָר נישט אַן אויף דער ביהנע, וויל דו וועסט דיר בעשמוצען דינע הענד. יעדעפֿרוי (צו בלאָף). מיר שיינט גיכער אַז מיט דער בעריהרונג פון רייכטהום וועט דיא ביהנע בעשמוצט ווערן.

דומהייט. איך וואָלט גאָר נישט געגלויבט אַז עס איז אַזוי שמוציג הינטער דיא קוליסען.

יעדעפֿרוי. נו, דו האָסט דאָך גאָר געקוקט אויף דער בעגילדעטער זייט פון דער לעבענס-ביהנע.

רייכטהום. קיין קאַרפּעט אויף דעם באָדען! עס פאַסט גאָר נישט אַז יעדעפֿרוי זאָל שלעפּען איהרע קאָסטבאַרע קליידער דורך אַזעלכען שמוץ.

יעדעפֿרוי. זיא מוז! דאָס איז דיא שטראפּע וואָס אַ שווישפיעלערין מוז אונבעדינגט בעזאָהלען.

רייכטהום. אבער איך רייכטהום קען אויספלאַסטערען דיין וועג מיט ראָזען.

יעדעפֿרוי. אַזעלכע ראָזען וויל דיא מיידלעך מיט דיא בלאַסע געזיכ-טער מאַכען אין דיא פאַבריקען.

בלאָף. אבער, מיין הערר, ווען דיא פאַרשטעלונג פאַנגט אַן איז דאָ אַלעס עלעגאַנט און גראַסאַרטיג.

סטאף. מיר שטאַלצירען דערמיט וואָס מיר פערשווענדען אַזוי פיעל געלד אויף מיז-אַן-סענז.

רייכטהום. וואָס מיינט איהר?

יעדעפֿרוי. ער מיינט דעם פאַלשען פראַכט און גלאַנץ געגען וועלכען דיא זאָננע שעהמט זיך; דיא פאַלשקייטען וועלכע זיינען אַזוי קינסטליך צוזאַמענגעשטעלט אַז עס איבערטרעפט דיא נאַטור אַליין. אבער הערט, רייכטהום און דומהייט, עס פאַסט גאָר נישט אַז איהר זאָל אויסגעפינען דיא אַלע קונצען. זעהט גאָר דיא ארמע אומגעבונג אין וועלכער יעדעפֿרוי מוז פערדינען איהר טעגליכעם ברויט, געראַדע וויל עס איז הינטער דעם פאַר-האַנג פון דעם אַלטעגליכען לעבען. יעצט געהט!

רייכטהום. רייכטהום שטעהט צו יעדעפֿרוי'ס פערפיגונג! (פערנייגט זיך געהט).

דומהייט. דומהייט געהאַרצט יעדעפֿרוי. (געהען).

יעדעפֿרוי. הער, רייכטהום, היינט נאַכט וועט ביי מיר זיין אַן אונטער-האַלט, ווילסטו ביי מיר זיין צו סופּעה?

רייכטהום. מיט'ן גרעסטען פערגניגען. אויב דו פערשפרעכסט מיר אַז איך מעג דערפאַר בעזאָהלען.

יעדעפֿרוי. און דו, מילאַרד דומהייט?

דומהייט. ענטציקט! ענטציקט!

יעדעפֿרוי. בלאָף און סטאף, בעגלייטעט מינע פריינע צו דער טהיר. (בלאָף און סטאף פערנייגען זיך. רייכטהום און דומהייט געהן..)

סטאף. דאָ אַרום, מילאַרד!

בלאָף. דער אַרויסגאַנג איז שלעכט בעלייכטעט און אומגעלומפערט געמאַכט. פאַס אויף רייכטהום, קענסט גאָר פאַלען. (רייכטהום און דומ-הייט אב.)

סטאף (אַפּאַרט צו בלאָף). ווען ער זאָל פאַלען אַזוי וויל עס פאַסט פאַר אונז מעג איהם גאָט העלפּען, וויל ער וועט שנעל ווערען...

בלאָף. וואָס?

סטאף. אַן ענגעל. (אב מיט בלאָף.)

יעדעפֿרוי. געוויסען! אַה, דאָ ביזטו, געוויסען. געה שנעל אין מיין גאַרדעראָב, עס איז דאָרט אַ שטיקענדע לופט מען קען דאָרט נישט זיצען, ברענג דאָ אַהער מיין טיש, איך וויל מיין טואַלעט צורעכט מאַכען. איך דאַרף שעהן אויסזעהן, וויל, ווער ווייסט, ער, דער קעניג וועלכען איך זיך קען גאָר היינט קומען. שיק מיר אַהער יונגע און שעהנהייט. (געוויסען אב) אין דער וואַרהייט זעהט עס אויס זעהר נאַרריש יעדען טאָג איבערצולאָזען דעם זאָנענשיין פון לעבען צוליב דיא פאַלשקייטען פון דער פינסטערע ביהנע, יעדע נאַכט צו פערזאָרגען דיא מאַסען, וועלכע מייסטענטהיילס האָבען נישט קיין הערצער צו סימפּאַטיזירען און קיין געהירן צום פערשטעהן. און דאָך, זיי האָבען פון מיר געמאַכט אַ סטאַר, האָבען מיך ערהויבען ביז דעם נאַרר'ס פאַראַריען.

(יוגענד ערשיינט מיט שעהנהייט.)

אַה, מיין יונגע און שעהנהייט, איהר וויינט ביידע! וואָרום? וואָס איז געשעהן, טהייערע פריינדיגען מיינע? צייט האָט אייך נישט שלעכט בעהאַנדעלט. וואָס איז? האָבען פיעללייכט סטאף און בלאָף געוואַנט צו בעליידיגען יונגע און שעהנהייט?

יוגענד. זיי האבען ביי אונז גערויבט אונזער אונשולד.

שעהנהייט. זיי האבען זיא אוועגענאררט.

יעדעפרוי. איז עס ווירקליך וואהר אז אונשולד — אונזער זיסע פריינד, איז פון דאנען פערטריעבען? וויא אזוי איז זיא אוועק, און וויהין? יוגענד. דאס, ליידער, ווייסען מיר נישט.

שעהנהייט. ווען מיר האבען געשריעגען, געוואלט זיא פערטהיירגען, האט מען אונזערע הענד, אונזער קערפער געפאקט מיט אייזערנע הענד; יוגענד. גראבע הענד האבען ארומגענומען אונזערע טאליען, און ווען נאכהער מען האט אונז בעפרייט, האבען מיר אומזאכט געזוכט אונזער אונשולד.

יעדעפרוי. זיא איז נישט פעהיג זאגאר פאר א קאהרמערכען. ווארום שפיעלען דיא גוטע און עהרליכע אזעלכע קליינע ראָלען אויף דער לעבענס-ביהנע? איך בין א סטאר. ערפאלג האט בעקרוינט מיין אנשטרענגונג אין דער קונסט וועלכע איך האב אויסגעוועהלט, איך בין בעריהמט, און דאך לייעבע איז נאך נישט געפונען. אה, שעהנהייט, יוגענד, פריינדיגען טהייערע, וועלכע זענען נאך מיט מיר, ברענגט, איך בעט אייך, ברענגט זאפארט דעם מעכטיגען מאנארך וועלכען איך זוך, יעדעפרוי מוז און וועט געפינען לייעבע. יוגענד. האסטו געזעהן דעם שוישפיעלער ליידענשאפט? האסטו בעמערקט וויא ער בליקט אויף דיר?

יעדעפרוי. יא.

יוגענד. פיעללייכט איהם זוכסטו?

יעדעפרוי. ווירקליך, אויב אזוי, דאן איז מיין זוכען פאריבער. זעהר גינסטיג איז ער, נישט וואהר? זיין בענעהמען איז נאך וויא פון א קעניג, זיין זינגען געטליך.

יוגענד. דאס איז וואהר, אבער דו דארפסט עס ענטשיידען. האסטו דיר געפיהלט וויא אין פערלעגענהייט אין זיין אנוועזענהייט?

יעדעפרוי. יא, יא, מיין הערץ הייבט זיך ארויף ווען איך הער זיין שטימע, זיין מינדעסטע בעריהרונג ערוועקט זאנדערבארע געפיהלע — פער-לאנגען — בענגען — וועלכע זיינען פריהער געווען אונבעקאנט. קומט לייעבע אזוי?

(אונשולד ערשיינט אין שטיין געבונדען אין קייטען.)

אונשולד. ניין, יעדעפרוי, ניין!

יעדעפרוי. הערט! אונשולד רעדט!

אונשולד. היט דיר פאר ליידענשאפט. ליידענשאפט איז נישט לייעבע.

יעדעפרוי. זיסע אונשולד! דו ביזט דאך נעבען אונז?

אונשולד. יא, אזוי לאנג וויא דו ווילסט. אבוואהל געבונדען און איינגעקערקערט, פון מענער פערטריעבען, דאך וועסטו הערען מיין שטימע, יעדעפרוי, ביז דו אליין וועסט זאגען: געה!

יעדעפרוי. ווארום ביזטו פערבארגען? ווארום און וויא? האב איך נישט אימער פערלאנגט דיר אין מיין געזעלשאפט? האב איך נישט רעספעקט טירט דיין אורטהייל? האסטו מיר נישט געראטהען וויא איך זאל מיר קליידען? דאס איז דאך דאס וויכטיגסטע ביי יעדעפרוי. ווארום שפיעלסטו

היט דיר פאר ליידענשאפט. ליידענשאפט איז נישט לייעבע!

יוגענד. זיי האבען ביי אונז גערויבט אונזער אונשולד.

שעהנהייט. זיי האבען זיא אוועגענארט.

יעדעפרוי. איז עס ווירקליך וואהר אז אונשולד — אונזער זיסע פריינד, איז פון דאנען פערטריעבען? וויא אזוי איז זיא אוועק, און ווייזן? יוגענד. דאס, ליידער, ווייסען מיר נישט.

שעהנהייט. ווען מיר האבען געשריענען, געוואלט זיא פערטהיידגען, האט מען אונזערע הענד, אונזער קערפער געפאקט מיט אייזערנע הענד; יוגענד. גראבע הענד האבען ארומגענומען אונזערע טאליען, און ווען נאכהער מען האט אונז בעפרייט, האבען מיר אומזאנסט געזוכט אונזער אונשולד.

יעדעפרוי. זיא איז נישט פעהיג זאגאר פאר א קאהרטימערען. ווארום שפיעלען דיא גוטע און עהרליכע אזעלכע קליינע ראָלען אויף דער לעבענס-ביהע? איך בין א סטאר. ערפאלג האט בעקרוינט מיין אנשטרענגונג אין דער קונסט וועלכע איך האב אויסגעוועהלט, איך בין בעריהמט, און דאך ליעבע איז נאך נישט געפונען. אה, שעהנהייט, יוגענד, פריינדיגען טהייערע, וועלכע זענען נאך מיט מיר, ברענגט, איך בעט איך, ברענגט זאפארט דעם מעכטיגען מאגאדך וועלכען איך זוך, יעדעפרוי מוז און וועט געפינען ליעבע. יוגענד. האסטו געזעהן דעם שווישפיעלער ליידענשאפט? האסטו בעמערקט וויא ער בליקט אויף דיר?

יעדעפרוי. יא.

יוגענד. פיעללייכט איהם ווכסטו?

יעדעפרוי. ווירקליך, אויב אזוי, דאן איז מיין זוכען פאריבער. זעהר גינסטיג איז ער, נישט וואהר? זיין בענעהמען איז נאך וויא פון א קעניג, זיין זונגען געטליך.

יוגענד. דאס איז וואהר, אבער דו דארפט עס ענטשיידען. האסטו דיר געפיהלט וויא אין פערלעגענהייט אין זיין אנוועזענהייט?

יעדעפרוי. יא, יא, מיין הערץ הייבט זיך ארויף ווען איך הער זיין שטימע, זיין מינדעסטע בעריהרונג ערוועקט זאנדערבארע געפיהלע — פערלאנגען — בענגען — וועלכע זיינען פריהער געווען אונבעקאנט. קומט ליעבע אזוי?

(אונשולד ערשיינט אין שטיין געבונדען אין קייטען.)

אונשולד. ניין, יעדעפרוי, ניין!

יעדעפרוי. הערט! אונשולד רעדט!

אונשולד. היט דיר פאר ליידענשאפט. ליידענשאפט איז נישט ליעבע.

יעדעפרוי. זיסע אונשולד! דו ביזט דאך געבען אונז?

אונשולד. יא, אזוי לאנג וויא דו ווילסט. אבוואהל געבונדען און איינגעקערקערט, פון מענער פערטריעבען, דאך וועסטו הערען מיין שטימע, יעדעפרוי, ביז דו אליין וועסט זאגען: געה!

יעדעפרוי. ווארום ביזטו פערבארגען? ווארום און וויא? האב איך נישט אימער פערלאנגט דיר אין מיין געזאמלשאפט? האב איך נישט דעספעקט טיט דיין ארטעהייל? האסטו מיך נישט געראטהען וויא איך זאל מיך קליידען? דאס איז דאך דאס וויכטיגסטע ביי יעדעפרוי. ווארום שפיעלסטו

פֿרוי און יוגענט אין שטיין געבונדען אין קייטען

דיך אין בעהעלטעניש, ווען איך וויל מיט פערנאנגען מיך בעראטהען מיט דיר וועגען מיין קאסטיום פאר דער נעכסטער פיעסע? אויב דו וואכסט ווירקליך איבער מיר, דאן זאג מיר וויא געפעלט דיר דאס. (טהומ אויס דאס אויבערקלייד, בלייבט אין פרעכטיגען באלל-קאסטיום דעקאלמע.) (אונשולד פערשווינדעט, יוגענד און שעהנהייט נעהמען צו ביי איהר

מאנטעל און הוט, מורמלען.)

(געוויסען קומט מיט מיש און שפיעגעל.)

שעהנהייט. עס איז פראכטפאל שעהן.

יוגענד. און אזוי ביזטו אין דער ווירקליכקייט, יעדעפריי.

יעדעפריי. און דאך, אונשולד שווייגט. (צו יוגענד) טראג דאס אריין אין מיין גארדערב. דו וועסט דאָרט געפינען טהייערע בלומען, וועלכע רייכטהום האָט מיר געשיקט, און גוטע קאָנפּעקטען אויך, פון מילאָרד דומהייט.

יוגענד (צו שעהנהייט). מיר זענען בלויז יונג און שעהן, דאך פיעלע פערעהרען אונז. זיא איז א סטאר דאָרום פערנעמערען זיא אלע מענער.

יעדעפריי. מענער פערנעמערען מיך! יא, איינפאכע מענער, אָבער ליעבע, מיין קעניג, וויא איז ער? (זיצט אויפ'ן טישעל. צו געוויסען) זעהסט, מייןע האָר, דו מויר! דער ווירנד האָט זיי צובלאָזען. קענסטו מיר זינגען? מען זאָגט אז געוויסען האָט א שטילע, נידעריגע שטימע, אבער מאַנכמאָל איז זיא וואונדערבאר זיס. זינג מיר פון א קליינעם שטערן, א שטערן וועלכער וואנדערט דורך דער נאכט זוכענדיג ליעבע. געוויסען (זינגט).

געוויסען.

א שטערן האָט געצייגט זיין געזיכט און האָט בעוואונדערט דעם פאַלמאַנד'ס ליכט, געציטערט האָט ער פאַר מאַנד'ס שטאַרקען שיין, דאָך באלד איז ער געוואָרען גרויס אליין, אזוי גרויס וויא דער מאַנדשיין. ווייל קיין וואָלקען איז דאן געווען שיינענדיג אָהן אויפהערען, פערנעמערט האָט זיך דאן אליין דאָס ליכט פונ'ם קליינעם שטערן.

דער שטערן קוקט אַראָב אויף דער וועלט ענטציקט פון זיין הימליש געזעלט. „אָה מענשען,“ שרייט ער, „קניעט אויף דער שטעל „און דיענט צו מיר ווי איך אייך בעפעהל. „א הימעל-קעניגין בין איך.“ שיינענדיג אָהן אויפהערען, האָבען קליינע קינדער אויך געליעבט דאָס ליכט פונ'ם קליינעם שטערן.

דער קליינער שטערן ביי טאָגעס-ליכט האָט פערלוירען זיין העלל געזיכט. לאַנגזאַם האָט זיך זיין גלאַנץ פערדאַרבען, פון זאָנענשיין געשטאַרבען. פון זאָנענשיין געשטאַרבען. דאָך אויב א שטערן א זעעלע האָט זאָגאַר אין הימעל געבען גאָט וועט צו שיינען ניט אויפהערען דאָס ליכט פונ'ם קליינעם שטערן.

יעדעפריי. נו, גענוג! גענוג! נעם דאָס אוועק. ווארט ביז איך וועל דיר רופען. (געוויסען אב) אָה! איך בין שוין מיער צו זוכען ליעבע. וואָס האָט ער געזאָגט זיין געזאָנדטער, שמייכליך? יא, ער האָט געזאָגט — „ער קומט אינקאָגניטאָ“. דאן איז דאָך מעגליך אז ער טראָגט א מאַסקע. איך האָב דאָס זעלבע בעמערקט ביי ליידענשאַפּט, דעם שוין שיעלער. ניע האָב איך נאָך דאָס ווירקליכע געשטאַלט פון זיין געזיכט געזעהן. ליידענשאַפּט (דרויסען). יעצט וועט אן אונווידערשטעהליכער שטראָם פון מיין פערלאַנגען אויסברעכען פון זיינע ברעגען אין פערפלייצונגען פון ליעבע און פייער.

יעדעפריי. עס איז ער, ליידענשאַפּט! וויא קומט עס וואָס איך ציטער ווען ער קומט אָהער? מיין מאַנטעל — וואָרום האָב איך איהם נישט איבערגעלאָזט דאָ? נישט ווייל עס איז מיר קאַלט. איך ברען, איך וויל מיך בעהאַלטען. (ווייל זיך בעהאַלטען אונטערן שמיין.) (ליידענשאַפּט ערשיינט אין א מאַסקע.)

ליידענשאַפּט. יעדעפריי קום אָהער! וואָרום זיך בעהאַלטען ווען ליידענשאַפּט קומט אָן?

יעדעפריי (מיט שרעק). ביזט דו ווירקליך קעניג ליעבע? ליידענשאַפּט. דו אליין דאַרפסט געפינען דיין קעניג, קענסטו דיא שטימע פון ליעבע, ליעבעס שפראַכע? וויא צו יונגפרויען, ווען זיי זענען אין זיסע רוהע, קומט ער? לעהן דיר דערווייל צו ביי דעם פעלז, וועהרענד איך וועל מיין ליעד איבערזינגען. (פיהרט זיא צום שמיין.) יעדעפריי. ביזטו זיכער מיין גוטער הערר אז דאָס וועסטו בלויז איבערזינגען פאַר א פראָבע?

ליידענשאַפּט. א פראָבע איז עס אין דער ווירקליכקייט. און איבונג מאַכט פאַלקאָמען דעם ליעבעס-קראַנקען יונגלינג.

(יעדעפריי לעהנט זיך צו ביים שמיין. אונשולד זעהט זיך שוואַך אין שמיין. ער זינגט.)

ליידענשאַפּט.

דיא זון שיינט אויף דעם יונגען שנעע זאָ צערטליך און געטריי, פון יערען טראָפען וועט באלד, זעה,

א טהוי פון דאָס ניי.

א טהוי פון דאָס ניי.

דיא ביען זייגט האָניג פון דער בלום

אומאַרמט זיא מיט פרייד.

זיא טרינקט איהר וויין שטיל און שטום

ערקוויקענד פון איהר זיסקייט.

זיי דו דער שנעע און דיא זון איך,

דער טהוי א פרעהליכער טרער;

זיי דו דיא בלום, פאר ביען מאך מיך,

ווייל ליעבע איז מיין בעגעהר.

קום שוין צו מיין הערצען,

ענטציקענד מיך בעגריס,

און דאן וועלען דיינע שמערצען

זיך פערוואנדלען אין איין קיס.

(ער בייגט זיך צום שטיין, קושט יעדעפריי.)

יעדעפריי (וויא אין טרוים, אומאַרמט ליידענשאפט). ביזטו ווירקליך
מיין קעניג?

ליידענשאפט. איך בין דיין קעניג. דו ביזט דיא קעניגין פון ליעבע.

יעדעפריי. אָה, ענדליך געפונען!

ענדליך אומאַרמען מיך ליעבעס ארמען.

און אזוי גאנץ פרייוויליג בעצאָהלט יעדע פריי

דיא שולד פון איהר פרויענשאפט. (קושט ליידענשאפט) אָה, עס איז זיס

צו הערען דיא שטימע פון שמייכליי, צו ווערען אנערקענט

אַלס זיענער אין דיא שלאכטען וועלכע פרויען אונטערנעמען.

זיס איז דער טריאומף פון א פריי! אבער וויא זיס

וויא דאָפעלט זיס ווען זיא איז בעזיעגט! ווען זיא גיט זיך אונטער צו דער

מאכט, צו דעם העלרענמוטה, צו דער אונבעזיעגבארער מאכט, צו דער ערלער

קראפט פון ליעבע, דעם זיענער!

ליעבע, איך בין דיין! (קושט איהם).

אונשולד. יעדע פריי, לעבואָהל! אַדיע!

ליידענשאפט. יעמאנד שטערט אונז דאָ. האָסטו נישט געהערט?

(אונשולד פערשווינדעט.)

יעדעפריי. דאָס איז אונשולד.

אונשולד ווארנט מיך וויעדער. און אין דער צייט ווען זיא זיפצט

„לעבע וואָהל“ ברענען אויף מיינע ליפען ליידענשאפט'ס קושען.

קושען האָב איך פערלאנגט, אָה גאָט! איך האָב פערגעסען אונשולד.

ליידענשאפט. ניין, האָרף זיא נישט. (ווייל זיא אומאַרמען.)

יעדעפריי. אוועק! איך צווייפעל אין דיר, איך שרעק פאר דיר יעצט,

ביזטו עהרליך? דאן ווארום טראָנסטו א מאַסקע?

צייג מיר דיין געזיכט, דו ווילסט נישט? דאן וועל איך אזוי

הערונטערדייסען דיין מאַסקע! (רייסט זי אַראָב)

ליידענשאפט, איך קען דיר יעצט.

דו ביזט נישט ליעבע דער קעניג.

דו ביזט א ניעדערטרעכטיגע

עקעלאפטע קרעאטורע, אויסגעפוצט אום זיך צו בעריהמטען און גרויסהאַלטען

ווען דו ערשיינסט אויף דער ביהנע, זיך ווארפען און פלוידערן,

און ווען דיין ראָלע איז אָבגעשפיעלט, דיין שמוציגע אַרבייט געענדיגט,

צו פערשווינדען אום דיר ניע מעהר צו זעהן. אוועק! געה! (ליידענשאפט

אב) אזוי וועט יעדעפריי ליידען דעם פלעק

פון ליידענשאפטס קום, ווען אונשולד האָט זיא פערלאָסען.

אָה, ליעבע! וואָהרע ליעבע! ריינע ליעבע!

דער קעניג איבער קעניגע, דער זעלע'ס זיסער זאָנענשיין.

קראפט פון שוואכע, רעטונג פון דיא פעראורטהיילטע! דער גאָט פון יעדע

פריי! קום צו מיר! רעטע מיך! (קניעט).

(געוויסען ערשיינט).

יעדעפריי. אָה, געוויסען! געוויסען! טרייסט מיך. (געוויסען בייגט

זיך איבער איהר צערמליך).

פאַרהאַנג.

דריטעס געזאנג

(יעדעפריי'ס וואָהנונג אין שטאדט. נאכט. שווערע פאַרהאַנגען אויף

דיא פענסטער, א רויטע עלעקטרישע שיין, דונקעל, א גרויסער טיש

געדעקט מיט פיעלע גלעזער און פלעשער, שטוהלען ארום טיש, רעכטס

א גרויסער שפיעגעל, לינקס א זאָפּא. ריך מעבלירט.)

(גראַוועל דרעמעלט. סניק טרינקט וויין. ניעמאַנד.)

ניעמאַנד. אין יעדעפריי'ס וואָהנונג, ערווארטען זיא יעצט

איהרע ארמע דיענער, וועלכע שטעהען ביז צולעצט. (אָהר שלאָגט 12)

הערט! עס איז שוין מיטנאכט, טויזענדער האָבען זיא פערעהרט,

איהר אַפלאָדירט וויא א גרויסען סטאַר געהערט.

זיא אונטערהאַלט געזעלשאפט ווען אַלע מענשען רוהען.

איהרע פאַטריאַמען ווייסען שוין נישט וואָס פאַר איהר צו טהון.

זיא זוכט נאָך אַלץ ליעבע. וויא לעכערליך דאָס קלינגט,

צו זוכען ריינע ליעבע, וויא מען טרינקט, מען טאַנצט און מען זינגט.

ווען אונשולד איז פערלאָרען, און באַקען זענען געפאַרבט.

זאָל יעדעפריי דאן וויינען, ווייל איהר שעהנהייט שטאַרבט. (אב.)

(מען הערט דרויסען פייפען אן אויטאָמאָביל, דיענער מאַכען ליכטיג,

לויפען צום טהיר.)

יעדעפריי געארמט מיט רייכטהום. זיא אין אויטאָמאָביל קאַסטום,

טראָגט פיעלע בוקעס בלומען, לאַכט.

יוגענד, שעהנהייט, אלטער. דומהייט, זיין האנד ארום שעהנהייט, זיא איז בלאם.

סטאף, בלאף פאף, האבזוכט, אייטעלקייט, זעלבסט, אלע אין באלל-קליידער. געוויסען בלייבט פון הינטען. אלע אין אויטאמאביל זאכען.

יעדעפריי. מיינע פריינדע, זייט מיר ווילקאמען אין מיין הויז. גראוועל און סניק בעדיענט דיעזע העררען. געוויסען, נעהם אראב מיין מאנטעל. מיינע דאמען, איך וויל אייך נישט איבערגעבען צו מיין דיענסט אז זיא זאל אייך אויסטהון, זיא איז זעהר אונגעשיקט. איך צווייפעל נישט אז פאף און בלאף און סטאף וועלען אייך העלפען אויסטהון. (צו געוויסען) נעה, איך דארף דיר נישט. (געוויסען אב.)

רייכטהום (מיט די הענד אין דיא טאשען). ביי גאט! דו האסט גליק, יעדעפריי, אז דו האסט געקענט אויסלערנען דיין דיענסט, געוויסען, אזוי פינקטליך צו געהארכען און צו פערשווינדען אזוי גראציעז.

יעדעפריי. אה, רייכטהום, דו וויסט גאר נישט אז דיא מויד וויסט זיך וויא צו בענעהמען ווען איך האב געזעלשאפט, ווען אבער מיר בלייבען אליין, דאן רעגירט זיא און איך בין דיא דיענערין. אבער לאמיר זיין לוסטיג. אה, יוגענד! (לאכט) כא-כא-כא! רייכטהום, דו בעטראכטט יוגענד? זיא פיהרט אלטער אויף א שטריקעל. גוט אזוי, יוגענד, מאך איהם טאנצען, עס איז גאנץ רעכט דו זאלסט האבען אביסעל שפאס מיט איהם. דרעה איהם ארום שנעלער, אזוי, כא-כא-כא! (יוגענד דרעהט זיך ארום מיט אלטער. אלע לאכען.)

אלטער. דו פערריקטע! (סאפעט) דו וועסט מיר טערטען, און דאך, ווילסטו מיר ליעבען, וועל איך טאנצען אויף מיין אייגענע לוי. (זינקט פער-מארטערט אין שטוהל.)

יעדעפריי. יוגענד, דערלאנג איהם וויין. אבער וויא איז שעהנהייט? מילאד דומהייט, וואס פעהלט איהר?

דומהייט. מיר שיינט עס איז שוין צו שפעט פאר שעהנהייט, איהרע באקען זענען בלאם און זיא פיהלט זיך שוואך. (פאכעט שעהנהייט מיט א פעכער, זיא לעהנט זיך אב אויף זאפא.)

יעדעפריי. דאס ארמע קינד איז מיעד. (געחמט וויין, געהט צו שעהנהייט) טרינק דאס.

זעלבסט (אפארט צו אייטעלקייט). א שלויע בעסטיע, דיא שעהנהייט וויא זאגסטו, אייטעלקייט?

אייטעלקייט (אפארט צו זעלבסט). זיא איז אהנמעכטיג, געוויס, אבער דער אהנמאכט איז א נעמאכטער, נישט וואהר, האבזוכט?

האבזוכט (צו זיי). דאס איז א נעץ זיי צו פאנגען, מיינע טהייערע. זעלבסט, דו מאכסט עס פיעל בעסער, איך האב געזעהן.

יעדעפריי (צו שעהנהייט). פיהלסטו בעסער יעצט? (שעהנהייט שמייכעלט מיעד. בלאף סטאף און פאף רעדען אפארט.)

בלאף. איך זאג דיר סטאף, זיא ווייס וויא אומצוגעהן מיט זיין געלד. יעדעפריי קען געווינען רייכטהום, ווען זיא וויל.

סטאף. זעהר וואהר געזאגט, אבער וואס קען דאס אונז העלפען? מיר זוכען אן ענגעל, און מיר שיינט ער וועט נישט זיין זעהר פאסענד פאר דער ראלע.

פאף. ענגעל? ניין, פאר א טייפעל וואלט ער שוין בעסער געפאסט. יעצט, זעהסטו, דיעזען פעסט וועל איך פאף, דער אנענט, בעפוצען מיט פאנ-טאסטישע בעציערונגען אזוי, אז אין דער פרעסע זאל עס ערשיינען אז אפפען זענען געזעסען ביי איהר טיש.

בלאף. נו, דארום האבען מיר דאך דיר אהער געבראכט. פאף. אז פון איהר קוכען זענען ארויסגעקומען נאקעטע טאנצענדע מעדכען, דאן וועלען דיא מענשען קומען אין מאסען אום צו זעהן דיא פרוי וועלכע האט אזוי אונטערהאלטען רייכטהום און דומהייט.

סטאף. דו ביזט ווירקליך דער קעניג פון דיא ליגנער, פאף. (דריקט זיין האנד.)

יעדעפריי (צו שעהנהייט). דו זאלסט דיר א ווילעל אויסרוהען. (צו אללע) מיינע פריינדע, אונזער פעסט ערווארטעט אונז. (דיענער ברענגען ערפרישונגען) בלאף זעץ דיר צום טיש מיט זעלבסט; סטאף, דיר גיב איך האבזוכט אלס קאמפאניאן; פאף, מיט אייטעלקייט אלס דיין געזעלשאפטער.

דיין וועסטו געוויס דיר פיהלען גליקליך; אלטער קלאמערט זיך נאך אלץ צו יוגענד; רייכטהום, ווילסטו זיצען ביי מיר?

רייכטהום (הערט נישט). דומהייט, גיב מיר דעם פעכער, איך וויל אהיטען שעהנהייט.

דומהייט. ניין, דיעזע גליקליכע אויפגאבע וועט זיין מיינע. יעדעפריי. וואס איז? זאל איך געהן צום טיש אליין? איז דען שעהנהייט זאגאר קראנקערהייט מעהר אנציעהער וויא איך? איך בין דאך דיא ווירטהין, און איך בעפעהל רייכטהום און דומהייט צו זיצען אויף מיינע ביידע זייטען. געוויסען וועט אויפפאסען אויף שעהנהייט (קלינגט. געוויסען ערשיינט) געוויסען, דאס קינד איז קראנק, און איך גיב זיא איבער אויף דיין שוץ.

(געוויסען קניעט ביי שעהנהייט. אלע געהען אין פאארען צום טיש. דיענער סערווירען וויין, מען טרינקט, מען לאכט. געוויסען זינגט.)

א בלום געבוירען אין א גארטען שעהן, זינג העי! זינג הא! אה דו דומע געשפיעלט זיך שעהן, און דיא מארגענלופט האט געליעבט א קום פון איהר זיסען דופט.

זינג העי! זינג הא! פאר דער בלומע אין מיטאנצייט קומט איינער צו געהן זינג העי! זינג הא! אה מאמע!

בעמערקט איהר שעהנהייט, בענעהרט איהר זאפט, ערשטוינט פון איהר וואונדערבארער קראפט, דיא בלום אויסערוועהלט האט ער לייכטזינהאפט, זינג וויין! זינג וועה! פאר דער דאמע.

יעדעפרוי (רעדט צווישען דיא ווערזען). רייכטהום, איך שווער דיר אז יעדעפריי געפינט אין דיר אויסגעצייכענטע געזעלשאפט. מעהר וויין פאר מילאָרד דומהייט. וויא געהט עס דיר, זיסע יוגענד? יוגענד. דארפסט נאך פרעגען? איך האָב געפונען קאָנפּעקטען, איך בין העכסט גליקליך.

(געוויסען זינגט.)

פונ'ם גארטען שעהן ארויס איז זיא,
זינג העי! זינג האָ! אָה דו דומע,
אין אַ בוקעי איז יעצט איהר געזיכט,
וויינט אומזיסט צו זעהן וויעדער טאָנעסליכט,
זינג העי! זינג האָ! פאר דער בלומע!
זיא איז נישט מעהר פריש און זיא ריעכט נישט מעהר,
זינג העי! זינג האָ! אָה מאַמע!
זיא ביינט איהר קאָפּ און אַ בלעטער פאלט,
דאָן ווערט באלד טרויריג איהר געשטאלט.
און פריהמאָרגען איז זיא טויט און קאלט.
זינג וויין! זינג וועה! פאר דער דאָמע!

פאָף. איך וועל דיר געבען אַ טאָאָסט. (אלע געסט אַפּלאַדירען.)
אויפ'ס וואָהל פיר יוגענד, מיט וועלכער מיר ווילען זיך ניט שיידען.
אויפ'ס וואָהל פיר אלטער, וועלכע מיר קענער נישט אויסמיידען.
אויפ'ס וואָהל פיר רייכטהום, יעדענס בעסטער פריינד אין לעבען.
אויפ'ס וואָהל פיר האַבזוכט, וועלכע וואָהנט נישט ווייט דערנעבען.
אויפ'ס וואָהל פיר בלאָף, דורך וועלכען מיר ווילען זיענען.
אויפ'ס וואָהל פיר אייטעלקייט, מיט וועלכען מיר זיך אַליין בעטריגען.
אויפ'ס וואָהל פיר זעלבסט, וועלכע מיר אַמבעסטען לעבען.
אויפ'ס וואָהל פיר יעדעפריי, צו וועלכע דער גאנצער טאָאָסט איז געשריעבען.
(אלע שמעהען אויף און טרינקען.)

אללע. יעדעפריי!

יעדעפריי. איך דאָנק דיר, פאר מיר אַליין און פאר מיין לוסטיגע געזעלשאפט, איך וואָלט זעהר געוואָלט זיין מעהר העפליך צו מייע געסטע, אָבער עס ווערט שפעט. און יעדעפריי האָט אַ פּפליכט וועלכע איז נאָך אונז ערפילט. (שמעהט אויף) זאָלען מיר יעצט שליסען אונזער פעסט? אללע. ניין! ניין! א. ז. וו.

רייכטהום (אַפּאַרט צו בלאָף). זאָג מיר, איך בעט דיר, וואָס איז דאָס פאר אַ געהיימע מיסיאָן, מיט וועלכע יעדעפריי בעשעפטיגט זיך? בלאָף. זיא זוכט לעבע.

רייכטהום. זיא זוכט לעבע, זאָגסטו? נו, וועל איך קויפען דאָס שפיעלצייג און וועל איהר עס אוועקשענקען. איז דאָס אזא טהייערע זאך? בלאָף. מען האָט מיר געזאָגט אז עס גיבט גאר קיין פרייז נישט דערפאר.

רייכטהום. דומהייטען! רייכטהום קען אלעס קויפען. דו, יוגענד, קום אהער! זאָג מיר, וואָס איז דאָס דיא לעבע וועלכע יעדעפריי זוכט? יוגענד. לעבע איז אַ קעניג.

רייכטהום. נו, דאָן וועל איך איהם קויפען.

יוגענד. קעניגע קען מען נישט קויפען.

רייכטהום. האָ, האָ! דאָס איז בלוז דיא מיינונג פון יוגענד. (צו סטאָף) פסט, סטאָף! וויא קען איך קריעגען דיא זאך, וועלכע רופט זיך לעבע?

סטאָף. דיא קענסט קיין לעבע קריעגען. (שטרעקט אויס דיא הענד) ווען דו האַלטסט דיינע הענד אין דיינע טאָשען.

רייכטהום. דאָס איז מיין געוואָהנהייט — ווען דיינע הענד זענען נישט ווייט פון מיר. האָ! דאָרט איז אלטער, ער בעזיצט פיעל ווייזהייט, אָבוואָהל ער האָט וועניג פערשטאָנד. אלטער! איין וואָרט אין דיינ אויער. אלטער. וואָס זאָגסטו? רעד העכער, מען זאָגט אז געלד שרייט, און דאָך רייכטהום רעדט צו מייסטע מענשען אזוי שטיל אז מען הערט איהם גארנישט.

רייכטהום. ווייסטו וואָס לעבע איז?

אלטער. יא, אַמאָל האָב איך געוויסט. אבער ליידער, יעצט איז לעבע טויט.

רייכטהום (אַפּאַרט). לעבע טויט! און יעדעפריי ווייס עס נישט. מיר שיינט איך האָב אַ טהייערע אידעע. איך, רייכטהום, וועל שפיעלען דיא ראָלע אלס לעבע. איך וועל אָננעהמען זיין טיטעל, זיין נאָמען, און יעדעפריי וועט זיכער איינשטימען צו זיין מיין.

יעדעפריי (קומט צו). קומט, פריינדע, צום לעצטען אבשיעדס-טרינק. (יעדער נעהמט אַ גלאָז.)

דומהייט (בעזאָפען). יא, אַ פול גלאָז! און איך וועל זינגען אַ לעיד. יעדעפריי (לאַכט). יונגע, דו האָסט געטרונקען פון אַ צויבערעכער. אלטער. דער וויין וואַרמט אָן דאָס אלטע בלוט. (וואַרפט אַ קום צו יעדעפריי.)

יעדעפריי. און דו האָסט עסיג אין דיינע אָדערן. (אלע לאַכען.) בלאָף. איך שווער אייך אז דיעזער געטליכער געטראַנק מאַכט אונזערע שטערן העלער שיינען.

יעדעפריי. אבער עס הייבט באלד אָן צו טאָנען און דאָן מוזען אלע שטערען אויפהערען צו שיינען. נו, טרינקט נאָך איינס, און דאָן בעט איך אייך אלע געהט!

סטאָף. מיר געהען נישט פריהער, ביז מיר וועלען דיר קרעהנען אלס קעניגין פון דיא נאכט-שווערמער.

בלאָף. יעדעפריי איז אירגענד וועלכען מאַנס קעניגין.

פאָף. יעדעפריי איז ווירדיג צו בעשטייגען אַ טהראָן.

רייכטהום. דאָ גלייך, אין מיטען דיא שטיקער פון אונזער פעסט וועלען מיר זיא זעצען אויף אַ טהראָן. (שמעלט אַ שטוהל אויף אַ טיש.) יעדעפריי. ניין! איך פראָטעסטיר! אום איינציפיהרען אייערע

קאפריזען און איינבילדונגען בעהאנדעלט איהר יעדעפריי זעהר גראב. וואס דער וויין קען אלץ מאכען פון דיא מענער, דיא קאוואליערען! וויא? איהר בעשטעהט דארויף דורכאויס? נו גוט. דאן וועל איך אליין בעשטייגען מיין טהראן, העלפט מיר נישט. (געהט אויפ'ן טיש). זעהט אייער קעניג, מענער! איהר זאלט איך בוקען און פערנעטערען יעדעפריי. פרויען, איהר זאלט זיא פערעהרען פון אויסענוועניג, טראץ דעם וואס אייערע זעלען ווערען פערזעהרט אויס נייד. (מענער קניען, פרויען נייגען זיך). אללע. עס לעבע יעדעפריי! האָד! האָד!

יעדעפריי. מינע טרייע אונטערטאנען, איך בעפעהל איך, שטעהט אויף!

אללע. א ליער! א ליער! א סצענע! א געשיכטע!

יעדעפריי. אבער וואס זאל איך רעדען?

רייכטהום. מיר בעמען אייער גנעדיגע מאיעסטעט צו ערזעהלען פון אייער קעניג, אייער לעבענסגעלייטער.

יעדעפריי. איך האָב קיין לעבענסגעלייטער, דאָך פון אקעניג וועל איך ערזעהלען. א קעניג פון נאכטשווערמער.

אלע. זיין נאָמען! זיין נאָמען!

יעדעפריי. ניין, דאָס איז א רעטהועל פאר איך צו טרעפען. ווער איז דאָס וואָס לאַכט ווען אלע וויינען? הערט: (דעקלאַמירט צו מוזיק). דער קארנער בעהאלט זיין גאלד וואָס ער פערמאג, אָבער וואָס העלפט עס איהם, עס ווערט וועניגער יעדען טאָג. אָבוואָהל קיינער אויסער זיין ווייב ווייסט וויא ער האָט עס בעהאלטען. נו, ווער איז עס וואָס לאַכט פון דעם אלטען? הא! הא!

אלע. דער טייפעל קעניג!

יעדעפריי. דער טייפעל קעניג!

אללע. דער טייפעל קעניג, הא! הא! הא! הא! הא!

געוויסען (זינגט ביי שעהנהייט'ס זאָפּאָ).

יעדעפריי. דער ריטער נעמט אבישער פון זיין געליעבטער, דער העלד, ער קוסט דאן איהר האַנדשוה אויף דעם שלאכטפעלד.

אבער דעם ריטער מיט איהר לייענווייסע האַנד, זיא בעפרייט

ווער איז דאָס וואָס לאַכט דאן אזוי הערצליך, אזוי ברייט? הא! הא!

אללע. דער טייפעל קעניג!

יעדעפריי. דער טייפעל קעניג!

אללע. דער טייפעל קעניג, הא! הא! הא! הא! הא!

געוויסען (זינגט).

זיא איז נישט מעהר פריש און זיא ריעכט נישט מעהר,

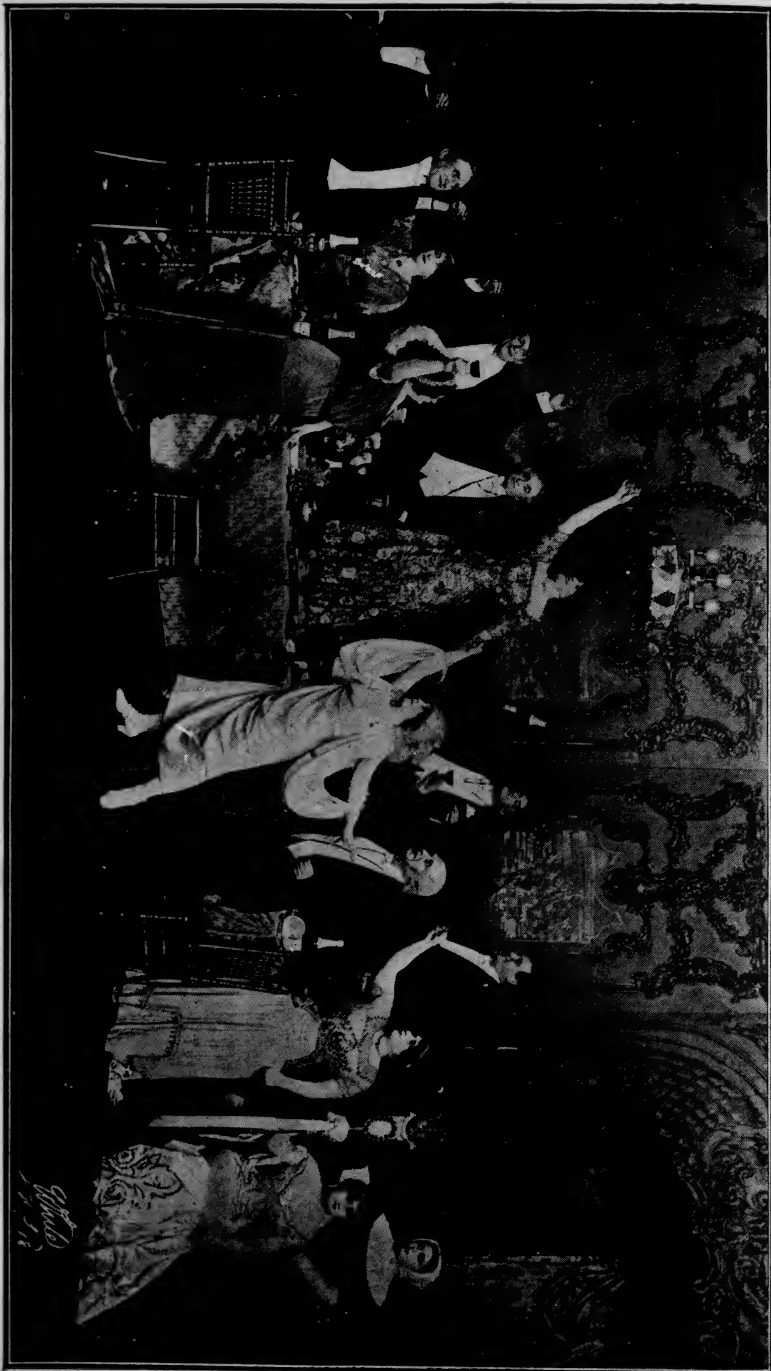
זינג העי! זינג האָ! אָה מאַמע!

זיא בייגט איהר קאָפּ און א בלעמעל פאלט,

דאן ווערט באלד טרוירונג איהר געשטאלט.

אין פריהמאָרגען איז זיא טויט און קאלט

זינג וויין! זינג וועה! פאר דער דאָמע!

זעהט אייער קעניגין, מענער! איהר זאלט איך בוקען און פערנעטערען יעדעפריי.

האפרויען אין איינבילדונגען בעהאנדעלט איהר יעדעפדוי ווער גראב. וואס
דער ווין קען אלץ מאכען פון דאס מענער, דאס האנדלעכע וואס? איהר
בעשטעסט הארץ דורכאויס? מיט. דאן וועל איך אליין בעשטייגען
מיין טהראן, העלפט מיר נישט. (געהט אויפ'ן טיש). וועט אייער קעניג,
מענער! איהר וואלט איך בוקען און פערנעטענען יעדעפדוי. פרויען, איהר
וואלט זיא פערנעטענען פון אויסגענוגען, טראגן דעם וואס אייערע וועלען
ווערען פערנעטענען אויס מיר. (מענער קניען, פרויען נויגען זיך).
אללע. עס העכע יעדעפדוי! האָ! האָ! האָ!
יעדעפדוי. מינע טרויע אונטערטאנע, איך בעפעל איך, שטעקט
אויף!

אללע. א מיר! א לעד! א סענע! א געשיכטע!
יעדעפדוי. אכער וואס וואל איך רעדען?
רויכטוואס. מיר בעטען אייער געדיגע מאיעכטעט צו ערנעטענען פון
אייער קעניג, אייער העכענבענגלייטער.
יעדעפדוי. איך האב קיין העכענבענגלייטער, האָ פון אהעניג ווער
איך ערנעטענען. א קעניג פון נאכטשווערמער.
אללע. ווין נאמען! ווין נאמען!
יעדעפדוי. נויג, האס איז א רעטהעל פאר איך צו טרעפען. ווער
איז דאס וואס לאבט ווען אלע וויינען? הערט: (דעקלאמירט צו מוזיק).
דער קארנער בעהאלט ווין נאלד וואס ער פערמאג,
אכער וואס הערפט עס איהם, עס ווערט וועניגער יעדען טאג.
אבוואהל קיינער אויסער ווין ווייב ווייבט וואס ער האט עס בעהאלטען.
נוג, ווער איז עס וואס לאבט פון דעם ארטען? הא! הא!
אללע. דער טייפעל קעניג!
יעדעפדוי. דער טייפעל קעניג!
אללע. דער טייפעל קעניג, הא! הא! הא! הא!
געוויסען (זינגט ביי שעהנדיקייט'ס וואפא).
יעדעפדוי. דער ריטער נעמט אכטער פון ווין געליכטעטער, דער העלד,
ער קוכט דאן איהר האנדלינג אויף דעם שלאכטפער.
אכער דעם ריטער מיט איהר לויגענווייכע האנד, זיא בעפדייט
ווער איז דאס וואס לאבט דאן אזוי הערצליך, אזוי ברייט? הא! הא!
אללע. דער טייפעל קעניג!
יעדעפדוי. דער טייפעל קעניג!
אללע. דער טייפעל קעניג, הא! הא! הא! הא!
געוויסען (זינגט).

זיא איז נישט מעהר ברייט און זיא ריעכט נישט מעהר,
זינג הער! זינג הא! אה מאמע!
זיא בייגט איהר קאפ און א בלעטעל פאלט,
דאן ווערט באלד טרויריג איהר געשטאלט.
אין פריהמארגען איז זיא טויט און קאלט
זינג ווין! זינג וועה פאר דער דאמע!

מאמע ווערען זינגען פאר דעם נישטאנד אין דארטן שווער.

(ווען זיא זינגט דעם לעצטען פערז בלייבען אלע שטיל, לאזען אראב די קעפ. יעדעפריי קניעט אויפ'ן טיש, בעהאלט איהר געזיכט אין דיא הענד. דער זייגער שלאגט 5.)

יעדעפריי (הייבט אויף איהר קאפ, בלאס, דיא האר צערווארפען).

געוויסען, אה, געוויסען! ווארום ווילסטו נישט שלאפען נאך דאן ווען דיין הערין שלאפט? מיינע פריינדע, אויב איהר זענט פריינדע, איך בעט אייך, פערלאסט מיר יעצט. דיא קעניג פון דיא נאכטשווערמער מוז זיך איבערגעבען צו דער בעדיענונג פון איהרע דיענסטמערען.

יוגענד, העלף מיר. (געהט אראב פון טיש.)

בלאף (צו סטאף). אן אונאנגענהמע מויד, דיא געוויסען.

סטאף (צו בלאף). זיא עראינערט מיר אין מיין פרוי וועלכע זאגט יעצט בין איך זיכער אז זיא זיצט אויף און ווארט אויף מיר.

יעדעפריי. יוגענד, לאז מיר אנלעהנען

אויף דיר, וואס איז מיין קליינע,

דיינע טריט זענען אונזיכער? דאס איז שלעכט, זעהר שלעכט.

מיר שיינט אז יעדעפריי האט איהר יוגענד שלעכט בעהאנדעלט.

נו ועז דיר אנדער און רוה דיר אויס. געוויסען, נישט דו

אכאכט אויף יוגענד.

(צו דיא געסטע) גוטע נאכט! גוטע נאכט אייך אלע!

(אלע געסט פערניגען זיך, געהן אב, אויסער רייכטהום וועלכער בלייבט אונטען אונבעמערקט, קוקט אונרוהיג אויף יעדעפריי.

יוגענד שלאפט איין אויף א שוהל.)

ענדליך בין איך אליין מיט יוגענד און שעהנהייט.

געוויסען נעם פון מיר אראב דיא גלענצענדע בעפונגען.

העלף מיר אויסטהון, ניין, ברענג מיר פריהער דעם מאנטעל

פון ריינהייט, וועלכען איך האב געטראגען, ווען איך בין צום ערשטען מאל

ארויס אויף מיין רייזע צו זוכען לעבע. (געוויסען אב.)

אה, לעבע! מיין קעניג! נאך אלץ בעהאלטען פון מיר.

וויא ביזטו? וואס איז דיין נאמען?

רייכטהום (קומט צו). זיין נאמען איז רייכטהום.

יעדעפריי. דו ביזט דא? געה! וויא וואגסטו דא צו שטערען?

רייכטהום. דו האסט געזוכט לעבע. זעה, איך בין דיין קעניג.

מעהר דארפסטו נישט זוכען, ווייסטו דען נישט אז דאס איז רייכטהום,

וועלכען יעדעפריי זוכט? דאך ביי דיין פיס.

ווייל איך דיר אנביעמען דיא טהייערסטע געשענקע. (קניעט)

יעדעפריי. געשענקע, זאגסטו? געשענקע

פון לעבע? דאס איז זאגערבאר, מיר שיינט, דער קעניג, ווען איך געפין

איהם, וואלט נישט גערעדט פון געשענקע, נישט געצאהלט קיין פרייז, נישט

מיד געקויפט, נאך בעפעהלט געהארגומקייט צו זיין ווילען.

שטעה אויף, שטעה אויף, און אויב דו קענסט בעווייזען דורך אירגענד וועלכע

מיטעל, אז לעבע און רייכטהום זענען איינס, דאן וויל איך הערען וואס דו האסט צו זאגען דארויף.

רייכטהום (שטעהט אויף). א פאלאסט אין מיטען שטאדט, א לוסט

שיף. א לאנד-הויז, א גוט פון א באדאן אין ענגלאנד, פערד, אויטאמאבילס,

דיאמאנטען ציערינג, צו פערשעהמען אן אריענטאלישען פרינץ. פון פאריז

קליידער, טהייערע זעלטענע פערל, א לאזשע יעדען סיוואן אין דער אפערע. —

יעדעפריי. און איז דאס לעבע

וואס לעגט פאר דיא אלע זאכען? מיר האט מען געזאגט

זיינע מאיעסטעט עסט איינפאכע שפייזען, ער לעבט

מיט ברויט און קעז און קיססע. אה, גוט, זאג מיר,

אויב אין דער ווארהייט דו ביזט לעבע, וואלטסטו געווען מיין

איינציגער פריינד ווען יוגענד און שעהנהייט וואלטען פון מיר אוועק?

וואלטסטו שפאצירט מיט מיר צופריעדען ווען צייט

וואלט געפיהרט אונזערע ציטערעדע פוסטריטע צום גראב?

אנטווארטע מיר, דיא ווארהייט!

רייכטהום. ביי גאט! אויב דו ווילסט עס דורכאויס וויסען.

דאן מוז איך דיר זאגען, יעדעפריי, אז רייכטהום

וויל בעסער אז דיינע גנעדיגע דיענערשאפט, יוגענד און שעהנהייט,

זאלען בלייבען מיט דיר.

יעדעפריי. אבער אין דיין פאלאסט אויף

דיין לוסטשיף, בלויז מיט דיר אליין?

רייכטהום. אליין. אבער דיין יוגענד און שעהנהייט זאלען

נישט זיין פערשטויסען פון דיר.

יעדעפריי. אין פריהמארגען, אם מיטאג, ביי נאכט מיט לעבע —

מיט דיר.

רייכטהום. מיט לעבע — מיט מיר. קיינער מעהר אויסער יוגענד

און שעהנהייט.

יעדעפריי. און ווען זיי פערלאסען יעדעפריי, ווען צייט רופט זיי,

און זיי געהען אוועק, ווייל ווען צייט רופט מוז מען געהן.

רייכטהום. אוועקגעהן, דאן וואלט איך זיי געזוכט נאך אמאל. און

מיט אזוי פיעל קונסט וויפיעל רייכטהום איז איממשטאנדע אונזאוווענדען

וואלט איך זיי צוריק געקריגען, ווייל דיא ווארהייט געזאגט, ביידע, יוגענד

און שעהנהייט, זענען אימער געווען לעבלינגע אין דעם הויף פון קעניג לעבע.

יעדעפריי. אה! יעצט איז דיין מאסקע ארונטער, איך קען דיר

רייכטהום, דו ביזט נישט א קעניג, דו האסט קיין טהראן צו פערשענקען.

דו ביזט בלויז א ניעדערטרעכטיגער סולטאן, וועלכער, מיט זיינע רייכע

געשענקע וואלט יעדע פרוי מיט איהר שעהנהייט, מיט איהר יוגענד און מיט

אלעם וואס דיר געפעלט פאר א קורצע וויילע אריינגעגארט און פערשקלאפט

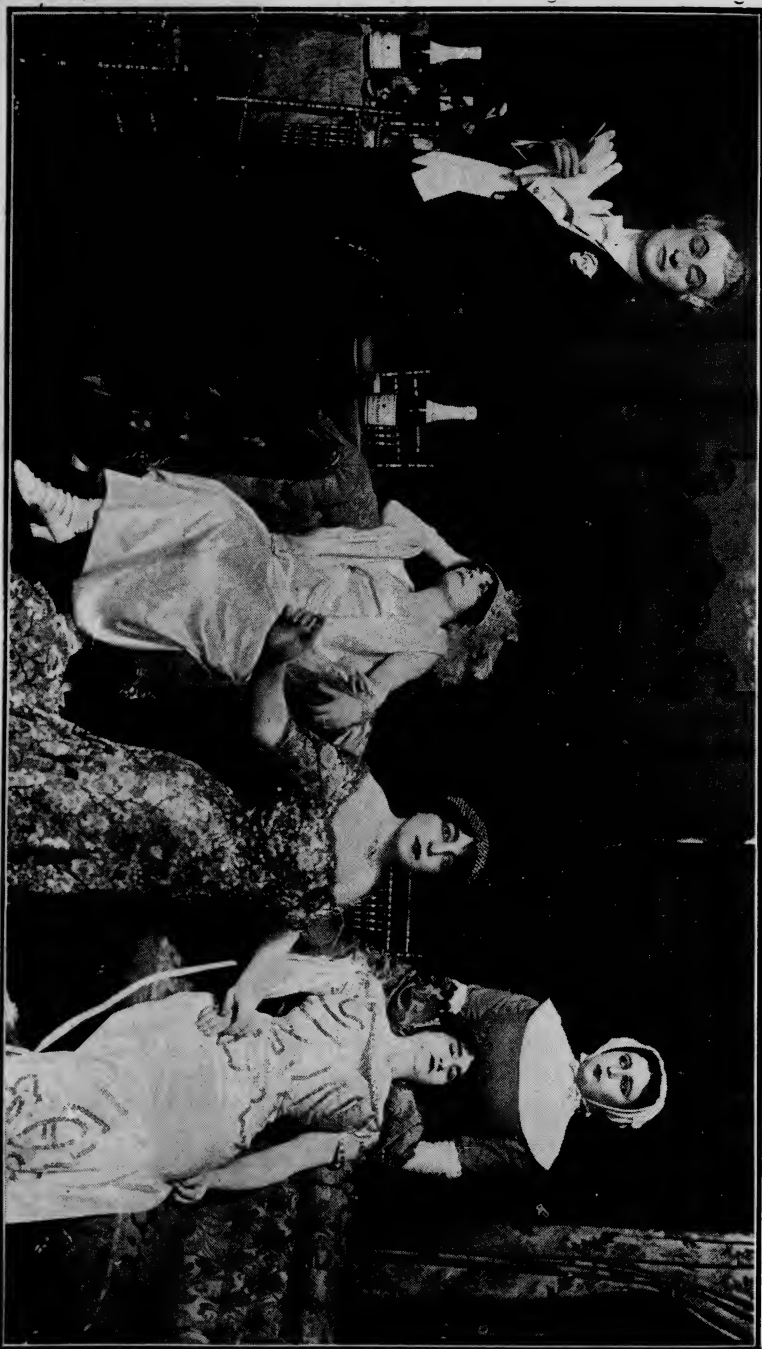
אין דיין הארעם. הא, לומפ! אויסוואורף! בעסטע.

רייכטהום. א ביזע פרוי! נו, איך וועל פארלעגען מיין ביטע צו

יוגענד.

יעדעפריי. זיא שלאפט.

רייכטהום. דאן זאל זיין שעהנהייט, זיא וועט מיך נישט אויסלאזען.
 יעדעפרוי. זיא איז קראנק. געה!
 (רופט) העי! דיענער! געוויסען! (גראוועל, סניק, געוויסען קומען.)
 צייגט רייכטהום דיא טהיר, עפענט ברייט דיא פענסטער
 זאל טאנעסליכט אריינשיינען, זאל דיא הימלישע לופט
 פערטרייבען דיעזע אונריינע, שטיקענדע אטמאספערע.
 (מען עפענט פענסטער, ליכט שיינט אויף שעהנהייט.)
 איך האסס דיר, רייכטהום! איך האסס דיר! געה פון דאנען!
 איך האסס מיך אליין, איך האסס דיא פאלשקייטען, דיא שאנדע
 פון אזא לעבען וויא דאס איז. ליעבע וואהנט נישט דא.
 יונגער, זיסע יונגער, ערוואך! איך און דו
 און שעהנהייט וועלען אוועקגעהן פון דאנען, צוריקגעהן צו ווארהייט.
 דיא העקסע, דיא וואהרזאגערין וועט אונזער פיהרערין זיין.
 שעהנהייט, מיין שעהנהייט, איך וועל דיר פפלעגען, אויף דיר גוט אויפ-
 פאסען. (געהט צו שעהנהייט.)
 געוויסען (האלט זיא אויף). צו שפעט! צו שפעט!
 יעדעפרוי. וואס מיינסטו?
 געוויסען. צום בעדויערען מוז דיר דיין געוויסען
 ערצעהלען דיא שרעקליכע נייעס. שעהנהייט איז פערלארען
 פאר דיר אויף עוויג.
 יעדעפרוי. שעהנהייט פערלארען?
 געוויסען. זיא איז טויט! (ינגער פאלט אין אונמאכט אין גע-
 וויסענס ארמע.)
 יעדעפרוי. טויט! טויט! (לויפט צום זאפא, קושט שעהנהייט.)
 דיא ליפען קאלט! מיין שעהנהייט פערלארען! אה ניין, ניין!
 דאס קען נישט זיין וואהר!
 געוויסען. בעטראכט דיין שפיעגעל, וויא שמייכליי פלעגט אמאל
 וואהנען.
 יעדעפרוי (וואנקט צום שפיעגעל, אויף טויט ערשראקען ווען זיא
 בליקט אין שפיעל. ווארהייט זעהט זיך אין איהם.
 דאס איז נישט איך — דאס עקעלאפטע געזיכט (צום שפיעגעל)
 איך קען דיר! דו ביזט ווארהייט, וועלכע ניעמאנד ליעבט.
 צוריק צו דיין ברונען, דו העקסע! און ערטרינק דיר אין וואסער. (ווארפט
 א פלאש אין שפיעגעל.)
 וויין! וויין! פאר יעדע פרוי.
 רייכטהום איז נאך מיט איהר. וויין פיר רייכטהום!
 (צו רייכטהום) ווילסטו טאנצען?
 זעהט! יעדעפרוי פיהרט רייכטהום א לוסטיגען טאנץ!
 (נעהמט זיין האנד ביידע זינגען הויך און טאנצען ווילד.)
 דער טיפפעל קעניג! טיפפעל קעניג! טיפפעל קעניג! הא! הא! הא! הא!
 פארהאנג.

אי שפעט! צו שפעט! שעהנהייט איז פערלארען פאר דיר אויף אייביג. זיא איז טויט.

רייכטהום. דאן זאל זיין שעהנהייט, זיא וועט מיך נישט אויסלאכען.
יעדעפרוי. זיא איז קראנק. געה!
(הופט) העי! דיענער! געוויסען! (גראוועל, סניק, געוויסען קומען.)
צייגט רייכטהום דיא טהיר, עפענט ברויט דיא פענסטער
זאל טאנעסליכט אריינשיינען, זאל דיא הומלישע לופט
פערטרייבען דיעזע אומריינע, שטיקענדע אטמאספערע.

(מען עפענט פענסטער, ליכט שיינט אויף שעהנהייט.)

איך האסט דיר, רייכטהום! איך האסט דיר! געה פון דאנען!
איך האסט מיך אליין, איך האסט דיא פאלישקייטען, דיא שאנדע
פון אזא לעבען וויא דאס איז. ליעבע וואהנט נישט דא.
יוגענד, זיסע יוגענד, ערוואך! איך און דו
און שעהנהייט וועלען אוועקגעהן פון דאנען, צוריקגעהן צו ווארהייט.
דיא העקסע, דיא וואהרוואנערין וועט אונזער פיהרערין זיין.
שעהנהייט, מיין שעהנהייט, איך וועל דיר פפלענען, אויף דיר גוט אויפ-
פאסען. (געהט צו שעהנהייט.)

געוויסען (האלט זיא אויף). צו שפעט! צו שפעט!

יעדעפרוי. וואס מיינסטו?

געוויסען. צום בערווערען מוז דיר זיין געוויסען
ערעעהלען דיא שרעקליכע נייעס. שעהנהייט איז פערלארען
פאר דיר אויף עוויג.

יעדעפרוי. שעהנהייט פערלארען?

געוויסען. זיא איז טויט! (יוגענד פאלט אין אונמאכט אין גע-
וויסענס ארמע.)

יעדעפרוי. טויט! טויט! (לויפט צום זאפא, קויפט שעהנהייט.)

דיא ליבען קאלט! מיין שעהנהייט פערלארען! אה ניין, ניין!

דאס קען נישט זיין וואהר!

געוויסען. בעטראכט זיין שפיעגעל, וויא שטייבעללי פלעגט אמאל
וואהנען.

יעדעפרוי (וואנקט צום שפיעגעל, אויף טויט ערשראקען ווען זיא

בליקט אין שפיעל. ווארהייט זעהט זיך אין איהם.

דאס איז נישט איך — דאס עקעלאפטע געזיכט (צום שפיעגעל)

איך קען דיר! דו ביזט ווארהייט, וועלכע נייעמאנר ליעבט.

צוריק צו זיין ברונען, דו העקסע! און ערטרינק דיר אין וואסער. (ווארפט

א פלאש אין שפיעגעל.)

וויין! וויין! פאר יעדע פרוי.

רייכטהום איז נאך מיט איהר. וויין פיר רייכטהום!

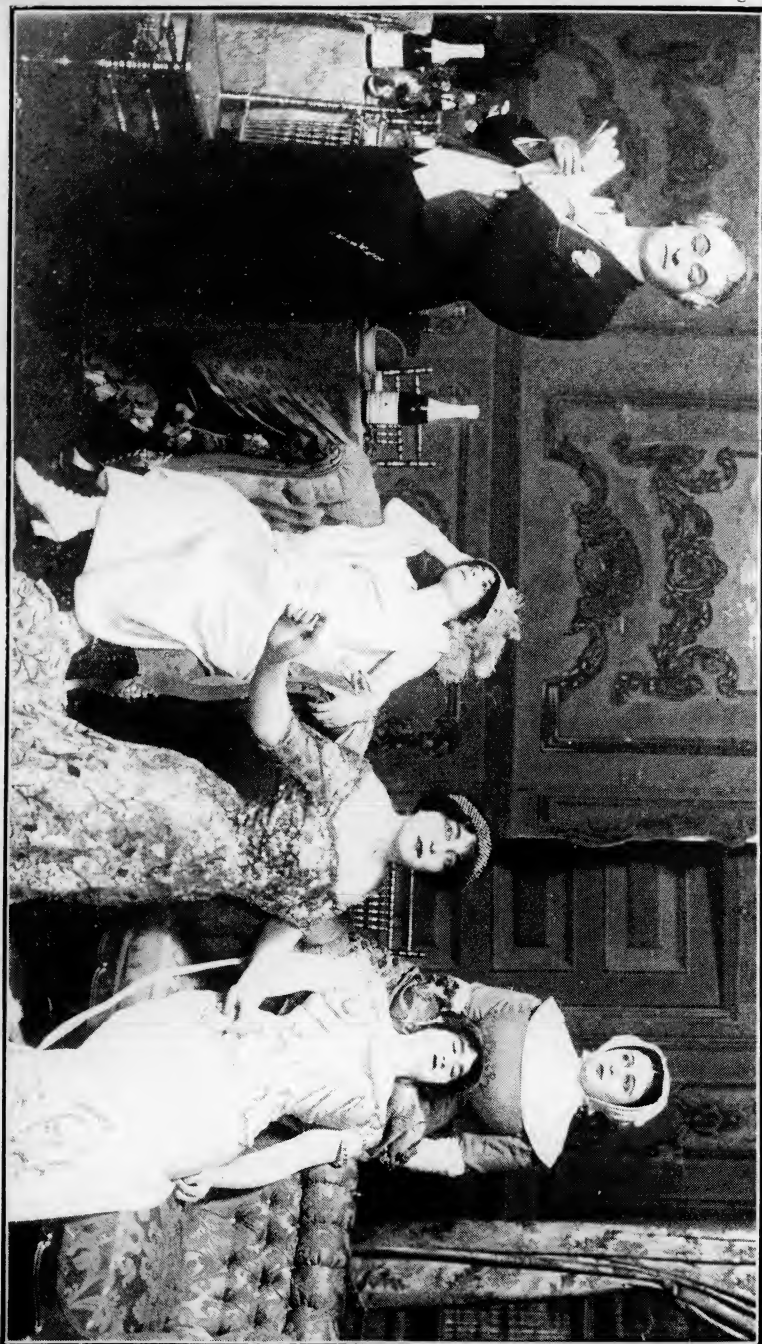
(צו רייכטהום) ווילסטו טאנצען?

זעהט! יעדעפרוי פיהרט רייכטהום א לוסטיגען טאנץ!

(געהט זיין האנד ביידע זינגען אויך און טאנצען ווילד.)

דער טויפעל קעניג! טויפעל קעניג! טויפעל קעניג! הא! הא! הא! הא!

פארהאנג.

פערטעס געזאנג

א שטראסע, רעכטס א קאפע רייך בעלייכטעט, פארהאנג אראב-
געלאזט. לינקס א טעמפל, לבנה שיינט, עס שנעט. עס איז ניי-
יאהר אבענד, מאסען מענשען אוי דער ביהנע מיט טרובעס, פרעהליך.
ווען אלע אב, ערשיינט ניעמאנד.

ניעמאנד. האהא! האהא! דאס איז דיא לוסטיגע ווייסע שטראסע.
מיט גוטע אבזיכטען האבען זיא אויסגעפלאסטערט מענשען א מאסע.
„א קליינע גאס אין הימעל“ רופט מען דא דיא שטעללע,
גלויבט ניעמאנדען, זיא פיהרט דירעקט אין דיא העללע.
דא זוכט יעדעפרוי, פיעללייכט אויך יעדערמאן,
טרייסט אדער אויפגענונג — א נוצלאזער פלאן.
ארמע דומע שטערבליכע! זיי ווייסען אלע זעהר וועניג.
ניעמאנד איז דא גליקליך, האהא! האהא! טיפפל קעניג!
איך, ניעמאנד, בעט אייך אום פערצייהונג הייטע,
פאר צייגען דיא לוסטיגע ווייסע שטראסע צו אנשטענדיגע לייטע,
וויא אלעס איז פאלש, לייעבע איז א בלאף,
קלוגהייט איז א וואלף, עהרליכקייט א שאף.
אבער דאך, וועהרענד איך בעט אייך אום פערצייהען,
פערגעסט נישט, מוין אויפגאבע איז אונדאנקבאר אין צווייען.
איך מוז אויך אויפדעקען דעם אבגורנד אין וועלכען זיי קריכען,
ווען יעדעפרוי וואנדערט ארום אום לייעבע צו זיכען,
איך שטעה דא שוין צו לאנג, ווייל אין דיעזע פרעהליכע וועלטען
פון דער לוסטיגער ווייסער שטראסע, זעהט מען מיד זעהר זעלטען.
און דא קומט זינר, יעדען וויל זיא געפעלען,
א מיליאן וועגען האט דיא שקאפע וויא זיך צו פערשטעלען.
ארום איהר זעהט מען אימער נארדען גאנצע מאסען,
פון הינטען געהן איהר נאך באנדיטען, שלעכט און אויסגעלאסען,
שאה, טויב און עזעל פערפאלגט פון ביזע טהיערען,
יעצט לאזט דיא פראצעסיאן דורך דער לוסטיגע ווייסע שטראסע פאסירען.
(שטעט זיך העפליך אוועק אין א זייט. אב.)

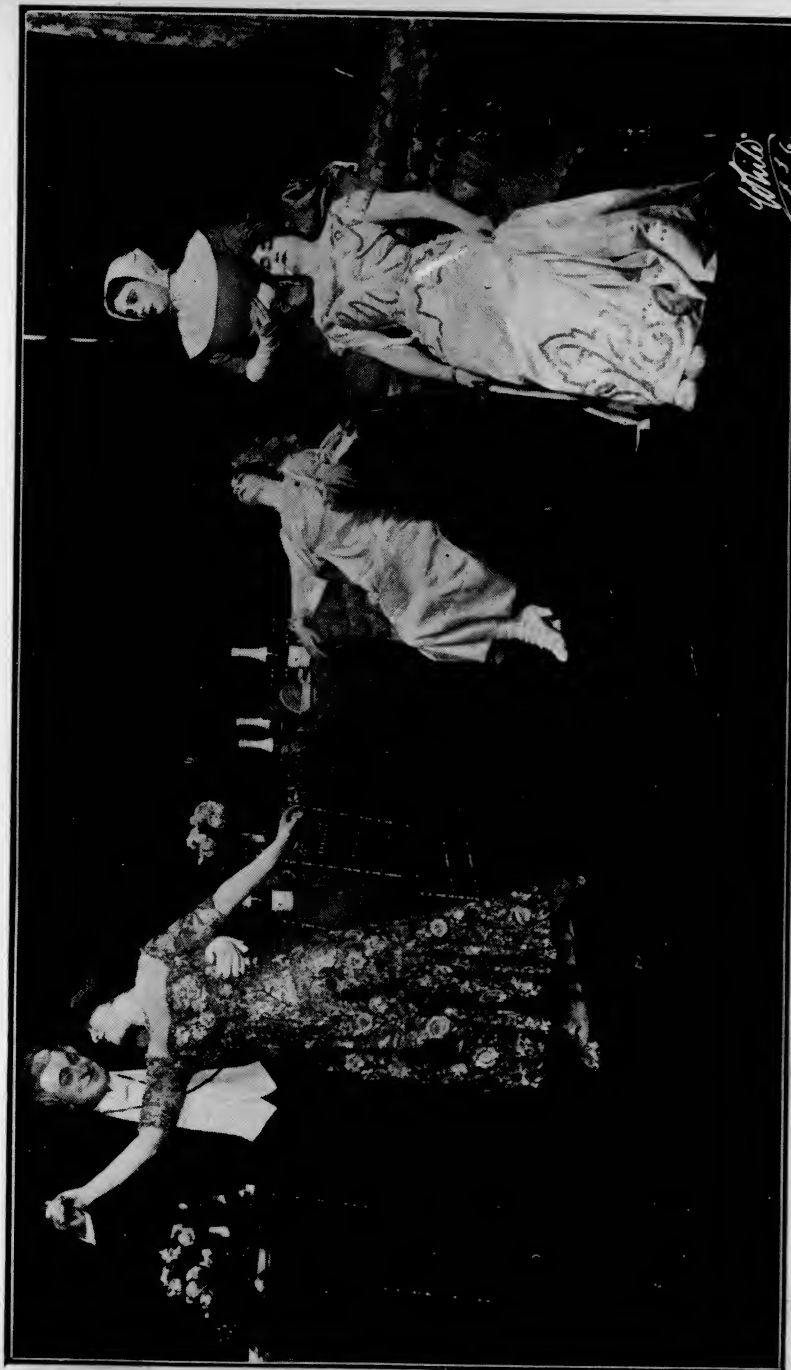
(זינד, וויא א שעהנע פרוי קומט אן זינגענד.)

זינד.

מיט פריידע פיעל, קום גאנץ שטיל,
וויא איז דיא מילב וואס אנטלויפט פון דעם ליכט?
זאגאר איך, לויף אויף גיך
צו דעם שעהנעם ווייסען ליכט.

נארדען:

ראה! ראה! ראה! ראה! ראה!
מיר זענען וואוילע יונגען;

וויין פיר רייכטהום! זעהט, יעדעפריי פיהרט רייכטהום א לוסטיגען טאנץ.

פערטעס געזאנג

א שטראסע, רעכטס א קאפ רייך בעלויבטעם, פארהאנג אראפ
געלאזט. לינקס א טעמפל, לבנה שיינט, עס שנעלט. עס איז ניי
יאהר אבענד, מאסען מענטשן אוי דער ביהנע מיט טרובעס, פרעהליך.
ווען אלע אב, ערשיינט נימאנא.

נימאנא. האהא! האהא! דאס איז דיא לוסטיגע ווייסע שטראסע.
מיט גוטע אבויבטען האבען זיא אויסגעפלאסטערט מענטשען א מאסע.
„א קליינע נאם אין הימל“ רופט מען דא דיא שטעלע,
נהיבט נימאנא, זיא פיהרט דירעקט אין דיא העללע.
דא זוכט יעדעפריי, פיעללויבט אויך יעדערמאן,
טרויבט אדער אויפדענגט — א נוצלאזער פלאן.
ארבע דומע שטערבליכע! זיי ווייסען אלע זעהר וועניג.
נימאנא איז דא גליקליך, האהא! האהא! טיפפל קעניג!
איך, נימאנא, בעט אויך אום פערציהונג הייטע,
פאר צייגען דיא לוסטיגע ווייסע שטראסע צו אנשטענדיגע לייטע,
וויא אלעס איז פאליט, ליעבע איז א בלאך,
קלוגהייט איז א וואלף, עהרליכקייט א שאף.
אבער דאך, וועהרענד איך בעט אויך אום פערציהונג,
פערנעסט נייט, ביין אויפנאכע איז אונדאנקבאר אין צווייען.
איך מוז אויך אויפדעקען דעם אבגרינד אין וועלכען זיי קריכען,
ווען יעדעפריי וואנדערט ארום אום ליעבע צו זיכען,
איך שטעה דא שוין צו לאנג, ווייל אין דיעזע פרעהליכע וועלטען
פון דער לוסטיגער ווייסער שטראסע, זעהט מען מיך זעהר זעלטען.
און דא קומט זינד, יעדען וויל זיא געפעלען,
א מיליאן וועגען האט דיא שקאפע וויא זיך צו פערשטעלען.
ארום איהר זעהט מען אימער נאדרען גאנצע מאסען,
פון הינטען געהן איהר נאך באנדיטען, שלעכט און אויסגעלאסען,
שאף, טויב און עזעל פערפאלגט פון ביזע טהיערען,
יעצט לאזט דיא פראצעסיאן דורך דער לוסטיגע ווייסע שטראסע פאסירען.
(שטעט זיך העפליך אוועק אין א זייט. אב.)

(זינד, וויא א שעהנע פרוי קומט אן זינגענד.)

זינד.

מיט פריידע פיעל, קום גאנץ שטיל,
וויא איז דיא מילב וואס אנטלויפט פון דעם ליכט?
זאגאר איך, לויף אויף גיך
צו דעם שעהנעם ווייסען ליכט.

נאדרען:

ראה! ראה! ראה! ראה! ראה!
מיר זענען וואוילע זינגען;

THEATRE NATIONAL DE MONTEVIDEO

אונזער וועלט האט פיעל געלך,
לאמיר טאנצען און אויך זינגען.

מידלעך:

מידלעך שעהן, נישט געמיינ,
געקליידעט אין פראכט און גלאנץ.
מיר לאכען הויך, זינגען אויך
און פערפעהלען ניט קיין טאנץ.

קאהר:

מיר זענען שלעכט, אונגערעכט,
קינער קען אונז ניט דערקענען;
רויבען שטיל איז מיין ציעל
און מיר רופען דאס נאך עהרליך נעהמען.

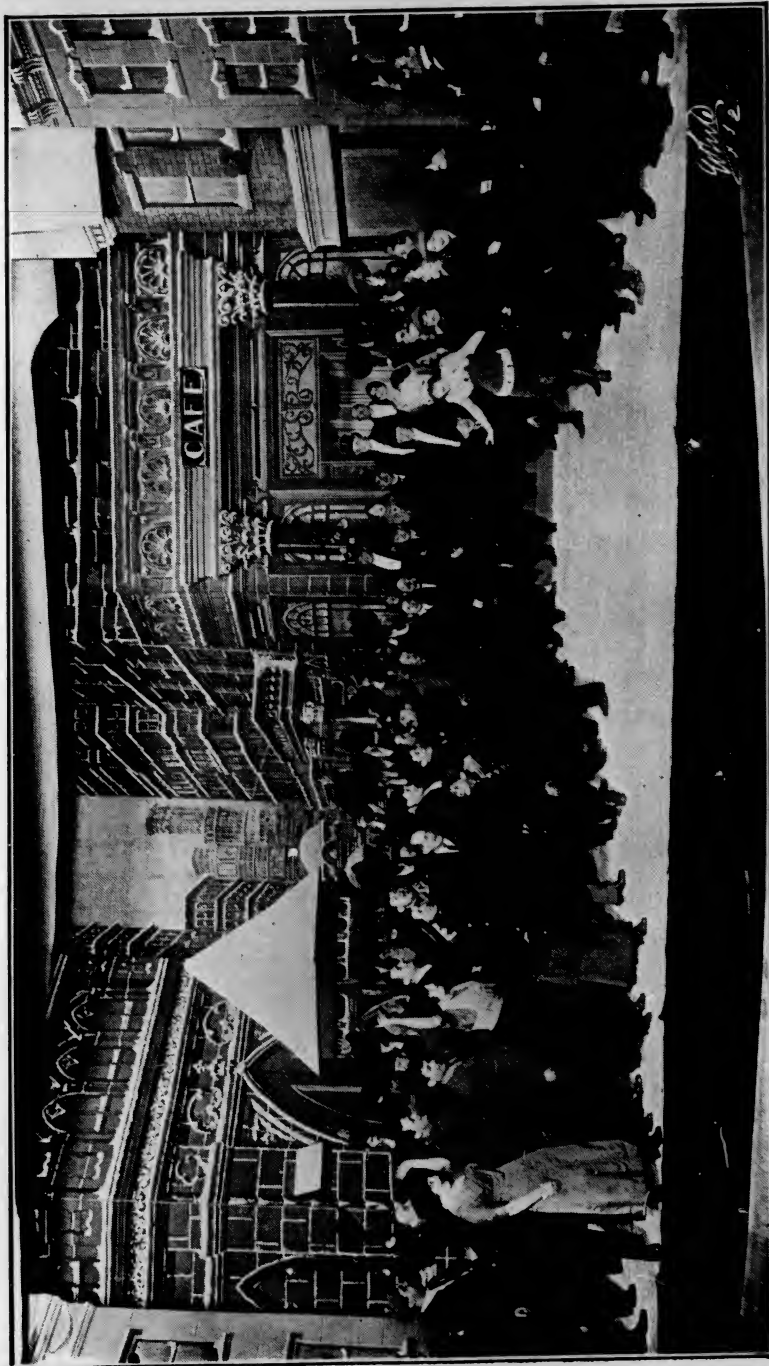
(טאנצען, זינגען, אב.)

(יעדעפרוי ארם געקליידעט, שוואך, פיהרט יוגענד.)

יוגענד. אה! יעדעפרוי! וויהין געהסטו?
איך וואלט זעהר געוואלט דיר נאכפאלגען וויא דיין שאטען, אבער
איך פיהל מיינע פיס ווערען שוואך און מיין הערץ
שרעקט מיך זעהר, אז באלד וועט קומען צייט, דער שיקיונג,
און מיך אוועקרייסען פון דיר. יענע דאָרט האָבען געזאָגט
אז צייט האָט געשוואָרען צו טעדטען דיין יוגענד, ווייל דו
יעדעפרוי, האָסט אימער געוואָלט אין דיין אויסגעלאסענעם לעבען צייט
פערטרייבען.

יעדעפרוי. ניין, מונטער דיר אויף,
ווער פרעהליך, מיין יוגענד, דו ביזט מיין איינציגע האַפנונג.
אַהן דיין הילפע, וויא קען איך צוריק געווינען
דיא לאַרבערקענצע וואָס איך האָב פערלאָרען? דו ווייסט זעהר גוט,
ווען שעהנהייט איז געשטאַרבען, האָבען דיא זעלבע פריינדע מיינע, וועלכע
אַמאָל האָבען מיך געמאַכט פאַר אַ סטאַר, מיך פערלאָסען, מיך פעראַכטעט.
נאָך האָב איך דיר, און יעדעפרוי
ליעבט איהר יוגענד מיט יעדען יאהר אַלץ מעהר,
אין דיעזע טהירען, וויא אַלעס איז לוסטיג פרעהליך
וועלען מיר פיעללייכט איינעם געפינען, וועלכער קען אומקעהרען
דיין פריעדען — מיין גליקזעליגקייט.
יוגענד. דו זוכסט ליעבע?

יעדעפרוי. איך זוך... וואָס זוכט יעדעפרוי
וואָס ווייס נישט פון ליעבע? וועמעס זוכען איז געווען אומזאָנסט?
רייכטהום זוך איך! ניין, יוגענד, דו דאַרפסט נישט שוידערען
און צוריקווייכען פון מיר. געדענקסטו ביי שעהנהייטס גראב
האַט מיר רייכטהום געזאָגט אַ קאַלטען לעבעוואָהל? ביז דאָן איז ער געווען

דאָס איז די לוסטיגע ווייסע שמוצסע.

אונזער וועלט האט פיעל געלד,
לאמיר טאנצען און אויך זינגען.

מיידלעך:

מיידלעך שעהן, נישט געמיין,
געקליידעט אין פראכט און גלאנץ.
מיר לאבען הויך, זינגען אויך
און פערפעלען נישט קיין טאג.

קאהר:

מיר זענען שלעכט, אונגערעכט,
קיינער קען אונז נישט דערקענען;
רויבען שטיל איז מיין ציעל
און מיר רופען דאס נאך עהרליך נעהמען.

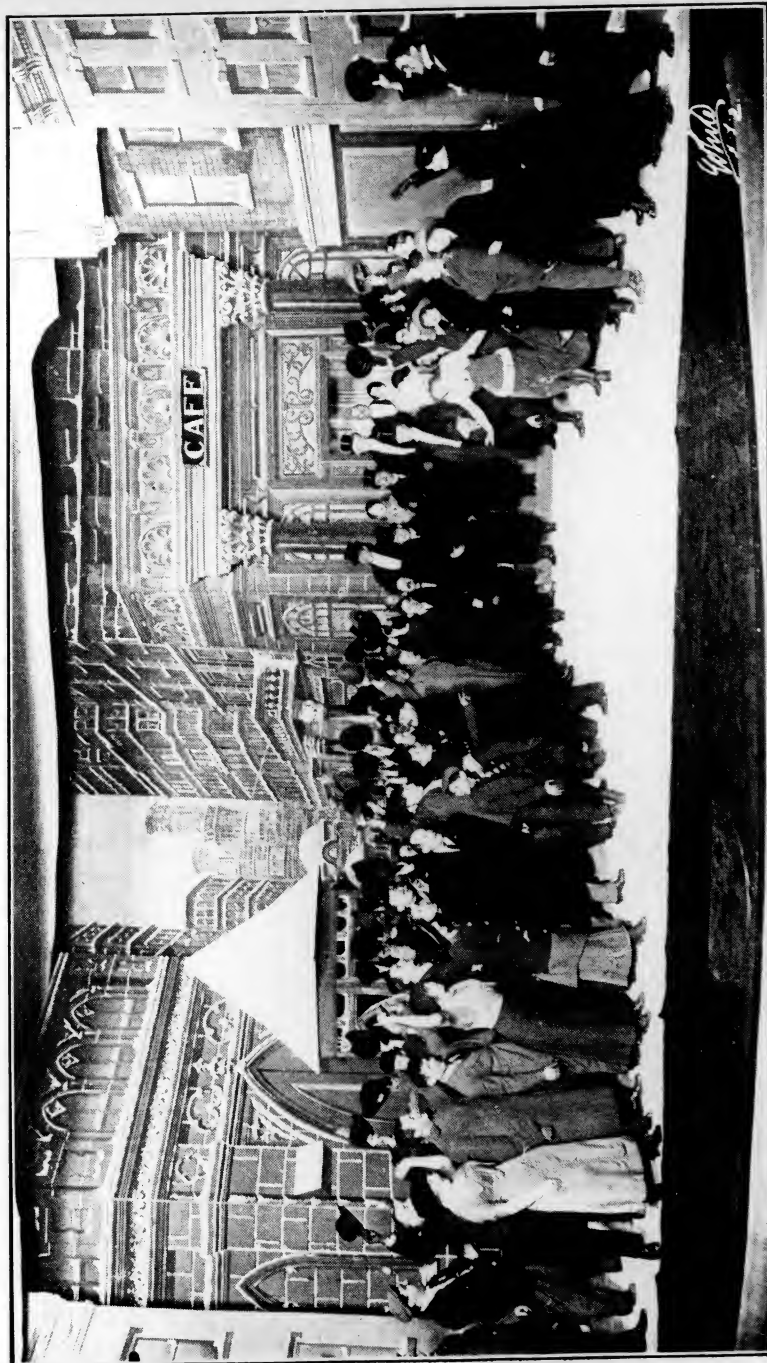
(טאנצען, זינגען, אב.)

(יעדעפריי ארם געקליידעט, שוואך, פיהרט יוגענד.)

יוגענד. אה! יעדעפריי! ווייזן געהסטו?
איך וואלט זעהר געוואלט דיר נאכפאלגען וויא דיין שאטען, אבער
איך פיהל מיינע פיס ווערען שוואך און מיין הערץ
שרעקט מיך זעהר, אז באלד וועט קומען צייט, דער שיקונג,
און מיך אוועקרייסען פון דיר. יענע דארט האבען געזאגט
אז צייט האט געשווארען צו טעדטען דיין יוגענד, ווייל דו
יעדעפריי, האסט אימער געוואלט אין דיין אויסגעלאסענעם לעבען צייט
פערטרייבען.

יעדעפריי. ניין, מונטער דיר אויף,
ווער פרעהליך, מיין יוגענד, דו ביזט מיין איינציגע האפנונג.
און דיין הילפע, וויא קען איך צוריק געווינען
דיא לארבעדערענצע וואס איך האב פערלארען? דו ווייסט זעהר גוט,
ווען שעהנדייט איז געשטארבען, האבען דיא זעלבע פריינדע מיינע, וועלכע
אמאל האבען מיך געמאכט פאר א סטאר, מיך פערלאסען, מיך פערמאכטעט.
נאך האב איך דיר, און יעדעפריי
העכט איהר יוגענד מיט יעדען יאהר אלץ מעהר,
אין דיעזע טהירען, וויא אלעס איז לוסטיג פרעהליך
וועלען מיר פיעללייכט איינעם געפינען, וועלכער קען אימקעהרען
דיין פריעדען — מיין גליקזעליגקייט.
יוגענד. דו זוכסט ליעבע?

יעדעפריי. איך זוך... וואס זוכט יעדעפריי
וואס ווייסט נישט פון ליעבע? וועמעם זוכען איז געווען אומזאנסט?
רייכטהום זוך איך! ניין, יוגענד, דו דארפסט נישט שוידערען
און צוריקווייכען פון מיר. געדענקסטו ביי שעהנדייט גראב
האט מיר רייכטהום געזאגט א קאלטען לעבעוואהל? ביז דאן איז ער געווען

דער גרויסער קאפאלינג

מיון שקלאוו, מיון אייגענטהום, מיט לייב און זעלע. יעצט, איך מיט דיר וועלען איהם צוריק געווינען.

יוגענד (ציטערט). ניין! ניין! אונזערע אלע שמערצען האט רייכ-טהום פערזאנלעכט.

(ווארהייט הינקט אריין.)

ווארהייט. וואהלטהעטיגקייט! וואהלטהעטיגקייט זוך איך!

יעדעפרוי. יוגענד, יוגענד! זעה!

דא איז ארמוטה, לאמיר זיא פרעגען, און זעהן

ווער עס איז פריינדליכער, רייכטהום אדער ארמוטה.

(צו ווארהייט) אלטע פרוי! זאג אונז גיטנסט פון דיין ערפארהונג:

וואס איז דאס וואהרע גליק? וויא קען מען עס געפינען?

ווארהייט. א פאכעל! א מיראזש, א דיכטער'ס טרוים,

דאס פערשוואונדענע סובסטאנץ פון א וואהנזיגנעם פלאץ.

א פאלשעם ליכט איז דאס גליק, ווען מען זוכט עס

קען מען עס ניע עררייכען, עס ווערט ניע געפאנגען.

אן ערשראקענער געיאנטער האז. — יאגענדיג נאך דעם

ווערען פרויען אויסגעלאסען, מענער ווערען בעסטיען,

דאך דאס גליק וועט זיכער קומען שגעל

צו דיא, וועלכע יאגען זיך נישט שטארק דערנאך.

איך זאג דיר, ווארן דיר, יעדעפרוי, יוגענד,

אויב דו זוכסט גליק, פאלג ווארהייט.

וואהלטהעטיגקייט! וואהלטהעטיגקייט זוך איך. (אב)

יעדעפרוי. זיא בעט שטיצע,

דיא ארמע אונגליקליכע! און דאך רעדט זיא פון גליק וויא פון איהרען א

פריינד. און זיא איז ארם... אה, לעכערליך!

יוגענד. ניין, יעדעפרוי, ביזטו דען זיכער אז דו האסט רעכט?

איהר געשריי איז געווען: וואהלטהעטיגקייט זוך איך.

יעדעפרוי. איז עס נישט לעכערליך דאס צו זוכען

אויף דער לוסטיגער ווייסער שטראסע, וויא דאס איז גאנץ אונבעקאנט?

יוגענד. אבער איז דאס געווען איינפאך ארמוטה, וועלכע האט גערעדט

דיעזע וואונדערבארע ווערטער? (קוקט נאך ווארהייט.)

אה! יעצט דערקען איך דאס געשטאלט,

האסטו פערנעסען וויא מיט פיעלע יאהרען צוריק

האט זיא געוואהנט אין דיין גארטען? עראינערסטו דיר

וויא זיא האט דיר געווארנט, בעפאר דו ביזט געגאנגען זוכען ליכע,

בעפאר דיין געפעהרליכע רייזע האט אנגעפאנגען? דאס איז געווען ווארהייט

וואס האט דא גערעדט. האט יעדעפרוי פערנעסען ווארהייט?

יעדעפרוי. ווארהייט? איך קען נישט ווארהייט.

יוגענד. אבער עראינער דיר, עס איז געווען א צייט, ווען מיר האבען

זיך געוואלט בעראטהען מיט איהר.

יעדעפרוי. יא, יעצט עראינער איך מיר, דאס איז די וועלכע

ניעמאנד האט געליעבט, פערקריפעלט, אייגעבויען איז זיא געווען,

דאך איהר געזיכט איז נישט גאנץ העסליך.

יוגענד. איהר שטימע איז געווען זעהר זיס.

יעדעפרוי. אבער נישט

אזוי זיס וויא דיא שטימע פון שמייכליי, געדענקסטו,

זיא איז פערשוואונדען ווען ער האט גערעדט? יעצט איז ער שטום,

ער לאכט נישט מעהר צו מיר, ערעהלט מיר נישט מעהר

פון דעם קעניג, וועלכען איך זוך. יענע נאכט, ווען שעהנהייט איז געשטארבען,

בין איך צו מיינ שפיעגעל געגאנגען, וויא שמייכליי פלעגט אמאל וואהנען,

האב איך געזעהן א געזיכט — נישט מיינס, נישט זיינס. אה נאט!

עס איז געווען שרעקליך! עס האט מיר פערריקט געמאכט, אבער יעצט

פערשטעה איך, ווארהייט האב איך געזעהן. ווארהייט פערפאלגט מיר, לאכט

פון מיר, לויפערט אין מיינ שפיעגעל, קומט אונגעלאדען, יעצט קומט זיא אין

פערקליידונג פון ארמוטה.

אה, יוגענד! זיסע יוגענד, בעהאלט מיר פון ווארהייט,

איך וואג נישט איהר געזיכט צו זעהן. (בעהאלט איהר געזיכט אין יוגענד'ס

שאלל.)

(מען הערט זינגען אין קאפע. ביידע הארכען.)

(אין קאפע-הויז.)

זינגט א פרעהליך ליעד צו ווענוס,

טהוט איהר אן א קלייד פון וויינבלעטער,

קלינגט דיא גלעזער, קושט דיא געטער —

ליעבע איז פון וויין געבוירען.

(מען הערט גלאקען קלינגען. צייט האלט א דאלך אין האנד, בלייבט

פון ווייטען.)

יעדעפרוי. רייכטהום איז דאָרט. האָסטו נישט ערקענט

זיין שטימע, אין מיטען דעם ליארם?

יוגענד. אה, יעדעפרוי, הער מיר אויס.

לאמיר בעסער געהן בעטען גאט, עס קומט א ניי יאהר.

לאמיר זוכען ווארהייט. (ווייל זיא אַוועקפיהרען.)

יעדעפרוי. ניין, איך מוז צוריק געווינען רייכטהום.

יוגענד. און וואס איז וועגען ליכע?

יעדעפרוי. נו, וואס? האָרד! (מען זינגט וויעדער אין קאפע.)

ניעס מיר אן א גלאז צו ווענוס,

דיען צו איהם וויא צו א גאט,

הייסע קושען מיט'ן וויין אויסמישען,

נעם אלעס וואס דיא ליכע האט.

יונגענד. אה, יעדעפרוי.

יעדעפרוי. איך זאג דיר, געה!

דו ביזט אן עלענדעם געשעפּה קיין פאסענדע געזעלשאפט ביזטו
פאר אַזעלעכ וויא אײַך.

יוגענד. אבער דו ליעבסט מיך?

יעדעפרוי (בעז). ניין, דו ביזט עס געווען,

וועלכע האָסט יעדעפֿרוי צום ערשטען בערפֿיהרט. דו ביזט עס געווען
וועלכע האָסט געזאָגט אז ליעבע וואָס זיא זוכט קען מען לייכט
געפינען אין דיא טהעאטערע פון דיא גרויסע שטעדט.

דו, יונגער, אויף דיין ראטה האָב איך געדענקט
אויף ליידענשאפט אז דאָס איז ליעבע, און האָב פערלאָרען מיין אונשוואַך,
וואָרום, דו פאלשע יונגער, האָסטו דיר לוסטיג געשפּיעלט מיט דעם גרויען
אלטער וועהרענדר שעהנהייט איז געלעגען אויפ'ן טויטען בעט ?
דו פעררעטהערין ! דו היפּאָקריט ! געה ! געה ! עס איז צייט ! (בעהמ
צום קאפּע.)

יוגענד (דערזעהט צייט, ציטערט). הא !

האָסט רעכט, עס איז צייט, דער שיקונגע, וועלכער קומט נאָך דער זעלע.
ער קומט אונז ווארען, מיר זאָלען זיך פאַרברעייטען צו דער לעצטער סצענע.
נון, גוט, איך בין פערטיג. אָבער, צייט, ווארט נאָך איין וויילע
ביז איך וועל נאָך אַמאָל אַרײַנגעהן אין דעם הייליגען טעמפל
וויא וואָלטהעטיגקייט, גאט'ס געזאנדעטער און אַמבאַסאַדאָר
אין זיינע געבעטס-קליידער, שענקט פאַלשטענדיגע
פּרײַהייט צו יונגער און אַלטער גלייך.

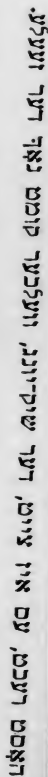
(צייט געהט לאנגזאם אַב, ווינקט צו יוגענד, וועלכע געהט איהם נאך.
ביידע אב.)

(רייכטהום קומט ארויס פון קאפע, פעררויכט א סיגאר.)

יעדעפרוי. עס איז רייכטהום. יעצט זאל פערשטאנד מיר זיין א וועג
ווייזער. דיא רומהייטען פון יונגער וועלען מיך מעהר נישט צוריקהאלטען,
איך וועל דאָ שטעהן ביי דער זייט און איהם בענגענגען, עס וועט אויסזעהן וויא
צופעלליג. (אב רעכטס.)

(א רעגען פון קאנפעטי בעדעקט רייכטחום. פרויען געלעכטער בעגריסט איהם.)

(פיעלע באנדימען און וואגאבונדען קומען פון אלע זייטען, בעגריסען דאס נייע יאהר פרעהליך מיט אידראמישע האנדלונגען. זיי שטעלען

יוגענד. יעדעפרוי, קום בעסער אוועק.

יעדערהיי: לאז מיך! דו, יוגענד, אויף וועמענס הילפע איך האב מיך פערלאזט. דו ווילסט מיך אויך פערלאסען? נוט! מיך קימערט נישט. געה! אויב דו ווילסט, געה בעטען גאט, איך בריוו דיר נישט.

יוגטענד. אה, יעדעפרוי.

יעדעפרוי. איך וואג דיר, געה!

דו ביזט און עלענדעם געטעפער קיין פאסענדע געזעלשאפט ביזטו
פאר אדעלעכ וויל איך.

יוגענד. אבער דו ליעבסט מיך?

יעדעפֿרוי (בעז). ניין, דו ביזט עס געווען,

וועלכע האָסט יעדעפֿרוי צום ערשטען פֿערפֿיהרט. די ביזט עס געווען
וועלכע האָסט געזאָגט אז ליעבע וואָס זיא זוכט קען מען לייכט
געפינען אין דיא טהעאטערע פון דיא גרויסע שטעט.

דו, יוגענד, אויף דיין ראטה האָב איך געדענקט
אויף ליידענשאפט אז דאָס איז ליעבע, און האָב פערלאָרען מיין אינשולד,
וואָרום, דו פאלשע יוגענד, האָסטו דיר לוסטיג געשפּילעלט מיט דעם גרויען
אלטער וועהרענד שעהנהייט איז געלעגען אויפ'ן טויטען בעט ?
דו פערדעטשערין ! דו היפּאָקריט ! געה ! געה ! עס איז צייט ! (געהט
צום מאַפּע.)

ינגענד (דערזעהט זייט, ציטערט). הא !

האָסט רעכט, עס איז צייט, דער שיקונגען, וועלכער קומט נאָך דער זעלע.
ער קומט אינעם ווארענען, מיר זאָלען זיך פאַרבעדייטען צו דער לעצטער כצענע.
נון, גוט, איך בין פערטיג. אָבער, צייט, ווארט נאָך איין וויילע
בזו איך וועל נאָך אַמאָל אַרײַנגעהן אין דעם הייליגען טעמפל
וואו וואָלטהעטיגקייט, גאָט'ס געזאנדעטער און אַמבאַסאַדאָר
אין זײַנע געבעטס־קליידער, שענקט פאַלשטענדיגע
פרייהייט צו יונגער און אלטער גלייך.

(צייט געהט לאנגזאם אַב, ווינקט צו יוגענד, וועלכע געהט איהם נאך.
ביידע אב.)

(רייכטהום קומט ארויס פון קאפע, פעררויכט א סיגאר.)

יעדעפרוי. עס איז רייכטהום. יעצט זאָל פערשטאַנד מיר זיין אַ וועג ווייזער. דיא דומהייטען פון יוגענד וועלען מיך מעהר נישט צוריקהאלטען, איד וועל דאָ שטעהן ביי דער זייט און איהם בענגענען, עס וועט אויסזעהן וויא צופעלליג. (אב רעכטס.)

(א רעגנען פון קאנפעטי בעדעקט רייכטחום. פרויען געלעכטער בעגריסט איהם.)

דאָס נייע יאָר פֿרעהליך מיט אידיאָטישע האַנדלונגען. ווי שטעלען

האָסט רעכט, עס איז צייט, דער שיקיינג, וועלכער קומט נאָך דער זעצער.

זיך פון ביידע זייטען טהיר, מאכען א וועג. פון טהיר קומען אַוויס
האַבזוכט, זעלבסט, אייגעלקייט, ליידענשאפט
און אנדערע מילכען און פאַרזאמען
פרויען ווארפען קאַנפּעטי אויף רייכטהום, ווארפען קאַלירטע פאַפּיער-
בענדער. אלע זינגען.)

קאַהר:

גליק צום ניי-יאָהר, גליק צום ניי-יאָהר,
צו דעם מולטי-מולטי, מולטי-מולטי מיליאָנער,
דיענט נאָר צו געלד, דאָס איז דיא וועלט,
גליק און געלד זענען דאָך ביידע איין פאַר.
א גליקליך ניי-יאָהר, א גליקליך ניי-יאָהר,
פאַר דעם מולטי-מולטי, מולטי-מולטי מיליאָנער!
יעדער וואָס האָט
נאָר געלד פאַר זיין גאָט
איז זיכער מיט א גליקליך ניי-יאָהר.

ליידענשאפט:

איך זינג אַ לויב צו געלד
צו ליידענשאפט'ס בעשיצער,
דער קעניג פון א יעדען מאָן
און יעדעפּרוי'ס בעזיצער.
נאָר ער רעגירט דיא וועלט.
דיענען מוז מען צו איהם נאָר,
ווייל ווער איהם דיענט
דער נאָר געוויינט
אַ גוט און פרעהליך יאהר.

כאַהר:

גליק צום נייעם יאָהר א. ז. וו.

ליידענשאפט:

נאָר רייכטהום גיט אונז פרייד,
און רייכטהום פילט די גלעזער,
פון וואסער מאכט ער נאָר וויין.
דאן לאָמיר צו איהם טרינקען,
ער מאכט פערנעסען לייד,
עס קומט קיין מאָן קיין בעזער.
דאן לויבט און זינגט
צו געלד וואָס ברינגט
אַ גוט און א פרעהליך יאָהר!

רייכטהום. יעצט געהט! דאָס פעסט איז פאַראיבער, ווער וויל רופען
מיין קאַרעטע?
אידיאָמען און וואַגאַבונדען. איך! איך! איך! (אלע אָב שנעל.)
רייכטהום. רייכטהום בעפעהלט און אלע געהאַרען. (צו פרויען)
וועלכע פון אייך וויל פאַהרען מיט מיר?
פרויען. איך! איך! איך!

רייכטהום. דענקט איהר אַז רייכטהום וועט אַנפאַקען זיין קאַרעטע
וויא אַ טראַמוועי? געהט! בעגלייטער ווארטען אויף אייך דאָרט דרינען,
רייכטהום האָט זיך שוין מיט אַלעמען אָבגערעכענט, קיין זאך איז נישט
געבליעבען אונגעצאָהלט. יעצט געהט!
פרויען און מעדכען (געהען אַב). א גליקליכעם ניי יאהר! א גליק-
ליכעם ניי יאהר! (אלע אָב אין קאַפּע.)

(יעדעפּרוי קומט וויא פערטראַכט.)

רייכטהום. א פרוי, יעצט אליין, א גוטע געלעגנהייט פיר רייכטהום
צו האָבען אַ ביסעל שפּאַס. (פערטהאַלט זיא, געהמט אַראָב זיין הוט)
גוטען אבענד, פרייליין!

יעדעפּרוי. מיין הערר! (וויא בעליידיגט, בעטראַכט איהם, געהט
נאכהער צו) אָה! וויא געהט עס דיר? עס פרעהט מיך ווירקליך דיר נאָך
אַמאָל צו בעגריסען.

רייכטהום. דו קענסט מיך?

יעדעפּרוי. איך קען דיר זעהר גוט. האָסטו שוין אַזוי שנעל פערגעסען?
רייכטהום. הא! ניין, ניין. דו ביזט יעדעפּרוי.
מיין גאָט! וויא דו האָסט דיר פערענדערט! דייענע באַקען זענען בלאָס
און איינגעשרומפּען, אין דייענע אויגען איז מעהר נישטאָ קיין פייער, דו האָסט
נישט מעהר דיין רונדע גראַציעזע פיגור. און דייענע קליידער — איך פער-
שטעה, דו ווילסט בעטלען ביי מיר, ליידער האָסטו אויסגעוועהלט אַ זעהר
נישט פאַסענדע צייט, אנדערע האָבען שוין היינט מיין טאַש אויסגעלעדיגט,
געה ווייטער, געה!

יעדעפּרוי. און וואָס איז וועגען דיא קעניגליכע געשענקע, ליבער'ס
פערשפּרעכונגען? אַ פאַלאַסט אין מיטען שטאדט, אַ לוסט-שיף...

רייכטהום. פוה! פוה!

יעדעפּרוי. און ציערונג צו פערשעהמען אַן אַריענטאַלישען פרינץ...
רייכטהום. גענוג! גענוג! איך קען דיר נישט. אָה! ווער קומט
דאָ? א פרוי, און אליין. מעהר פאַסענדער שפּאַס פאַר רייכטהום.

זינד ערשיינט.

(רייכטהום געהמט אַראָב זיין הוט) גוטען אבענד, פרייליין!
זינד. מיין הערר! (וויא בעליידיגט, בעטראַכט איהם, געהט דאָן
צו) אָה, וויא געהט עס דיר? עס פרעהט מיך ווירקליך דיר נאָך אַמאָל צו
בעגריסען.

רייכטהום. דו קענסט מיך?
זינד. איך קען דיר זעהר גוט, האָסט שוין אזוי שנעל פֿערגעסען?
רייכטהום. דו פֿאַלשע קאַץ! איך האָב דיר נאָך ניעמאַלס געזעהן.
אבער דאָך, דיינע באַקען זענען פעט און רויט, דיינע אויגען שיינען מיט אַ
רויצענדען פֿלאַם. דיין פיגור איז גראַציעז. ווילסטו פֿאַהרען מיט מיר?

(אב געארעמט מיט זינד.)

יעדעפֿרוי. איך בין אליין. אַ פֿערשטויעסענע, אונשולד פֿערלאָרען,
מיין שעהנהייט טויט. און יוגענד,
מיין יוגענד! זיסע יוגענד! דער גרויזאמער צייט
האָט זיאַ ערמאָרדעט.
וואָהלטהעטיגקייט זינגט. און געוויסען זינגט מיט דאָס טוידטען-געבעט.

לייכענמאַרש

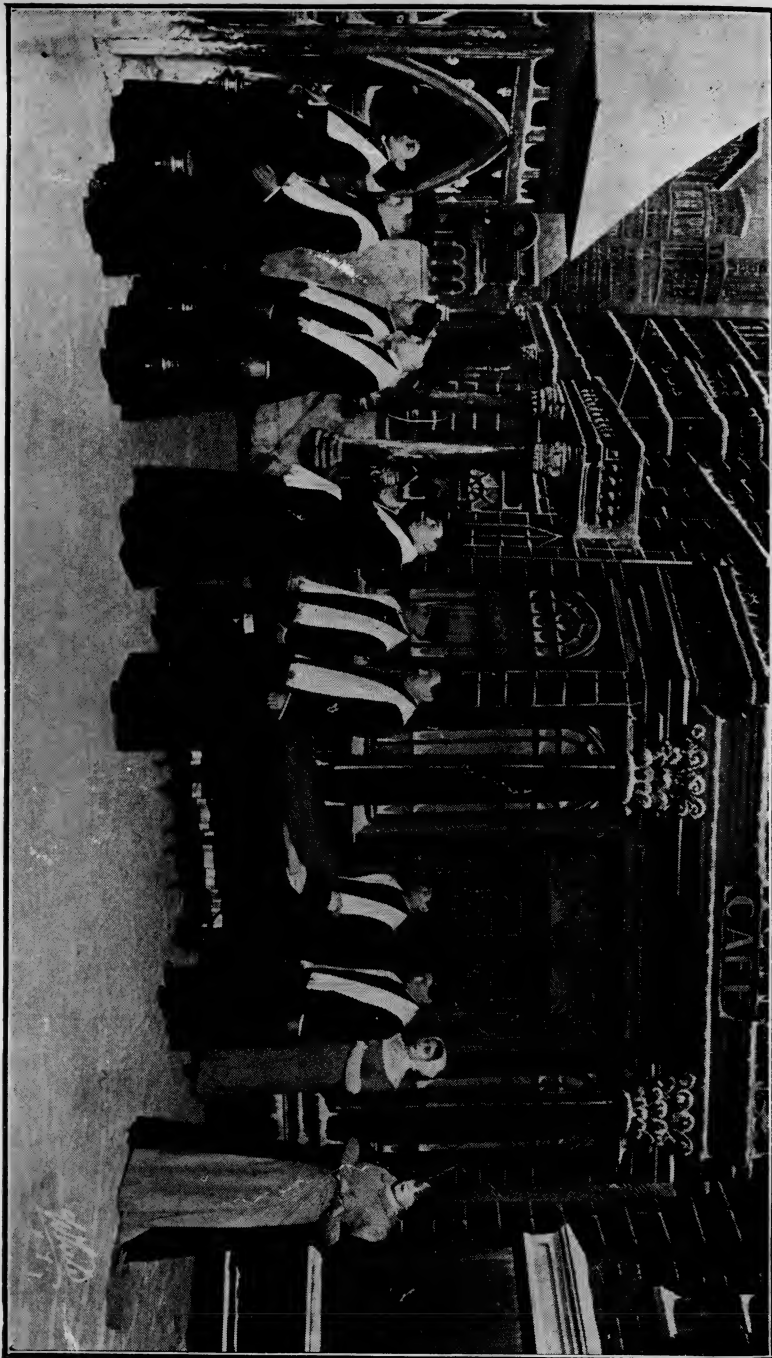
וואָהלטהעטיגקייט. נו, זעהט! צייט שניידט אַראָב — גראַדע וויא
דער בויער. מיט זיין קאָסע שניידט ער — דיא שעהנע בלומע אויף דעם פֿעלד.
געוויסען. זינג העי, זינג האַ, אַה מאַמע!
וואָהלטהעטיגקייט. דיא ליליענקאָספֿע שפּראַצט פֿרעהליך שטאַלץ
אויף איהר שעהנהייט. דאן קומט די נאכט און בעדעקט זיאַ מיט איהר
שוואַרצען שלייער.

געוויסען. זינג העי! זינג האַ! פֿאַר דער ראַמע!
וואָהלטהעטיגקייט. מאַרשירט אַריין, רעכטשאַפֿענהייט פֿאַלגט
וואַהרהייט! אין דעם קעניג פֿון הימעל. דער שטאַרקער בויער פֿון מענשליכ-
קייט וועט אייך זאַממעלען פֿאַר זיין שפּייכלער.

געוויסען. זינג וויין, זינג וועה, פֿאַר דער ראַמע! (אב אין מעמפֿעל)
יעדעפֿרוי. מאַרשירט אַריין, רעכטשאַפֿענהייט פֿאַלגט וואַהרהייט, ליידער
הערט יעדעפֿרוי דיא שטימע פֿון וואָהלטהעטיגקייט

נאָר דאן, ווען יוגענד און שעהנהייט זענען פֿון איהר אוועק.
איז עס געווען אַ זינד צו זוכען ליעבע? אויב אזוי,
מעגן אויך דיא זינדער בעטען זייערע ריכטער אום פֿערגעבונג.
(קניעט אין שנעע) באַרמהערציגער גאָט! דו ביזט מעהר באַרמהערציג
וויא דיא קורצזיכטיגע שטערבליכע מענשען. אורטהייל נישט יעדעפֿרוי
וויא דיא וועלט אורטהיילט זיא. — אזוי שטרענג, אזוי אונגעהערט.
וועלכע קלוגהייט האָט זיא געהאַט אום זיא צו פֿיהרען?
יוגענד און שעהנהייט?

אנגענעהמע געזעלשאַפֿט — אבער צערבראָכען שוואַך און איינגעבויען
צו נאַרישע איינבילדונגען. אונשולד? דיא בעסטע פֿריינד
פֿון יעדעפֿרוי, אָבער פֿערשפּאַטעט פֿון יעדען מאַן.
דאָס זענען געווען איהרע ראַטהעבער. זאָגאַר זיי האָבען זיא נישט געקענט
שיצען פֿון דער פֿאַלשער צונג פֿון שמייכליי, און אויב
זיא פֿאַלט, אויב איין פֿאַלשער טריט פֿיהרט אַראָב צום אבגורנד —
איהר יוגענד און שעהנהייט טויט. אַה! ווער

מאַרשירט אַריין, רעכטשאַפֿענהייט פֿאַלגט קלאַהרהייט אין דעם קעניג פֿון הימעל.

רייכטהום. דו קענסט מיר? זינד. איך קען דיר זעהר גוט, האָסט שוין אזוי שנעל פּערגעסען? רייכטהום. דו פאלשע קאץ! איך האָב דיר נאָך ניעמאלס געזעהן. אבער דאָך, דיינע באַקען זענען פעט און רויט, דיינע אויגען שיינען מיט אַ רייצענדען פלאַם. דיין פיגור איז גראַציעז. ווילסטו פאָהרען מיט מיר?

(אב געארעמט מיט זינד.)

יעדעפֿרוי. איך בין אליין אַ פּערשטויסענע, אונשולד פּערלאָרען, מיין שעהנהייט טויט. און יוגענד, מיין יוגענד! זיסע יוגענד! דער גרויזאמער צייט האָט זי אַרמאָרדעט. וואָהלטהעטיגקייט זינגט. און געוויסען זינגט מיט דאָס טוידטען-געבעט.

לויכענמאַרש

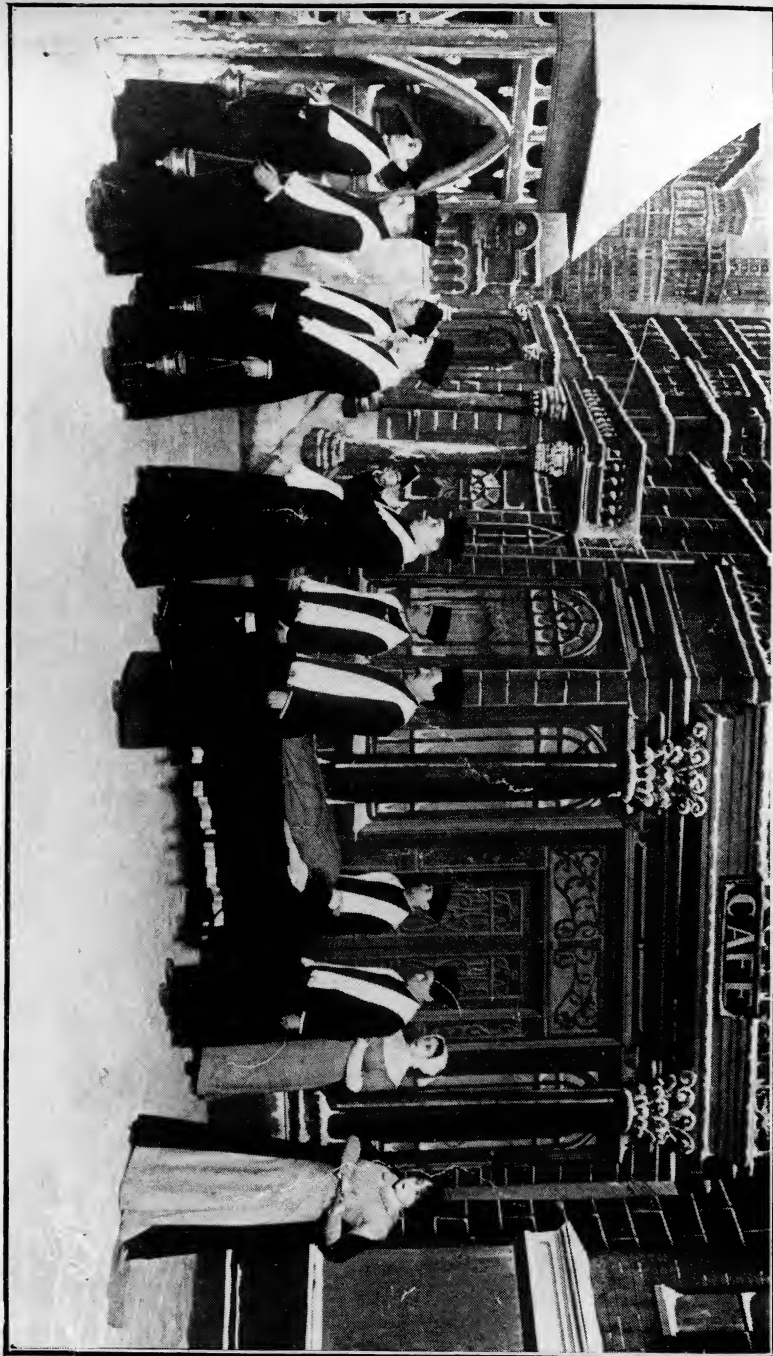
וואָהלטהעטיגקייט. נון, זעהט! צייט שניידט אַראָב — גראַדע וויא דער בויער. מיט זיין קאָסע שניידט ער — דיא שעהנע בלומע אויף דעם פעלד. געוויסען. זינג העי, זינג הא, אָה מאַמע! וואָהלטהעטיגקייט. דיא ליליענקאָספּע שפּראַצט פּרעהליך שטאַלץ אויף איהר שעהנהייט. דאָן קומט די נאכט און בעדעקט זי מיט איהר שוואַרצען שליווער.

געוויסען. זינג העי! זינג הא! פאַר דער דאָמע! וואָהלטהעטיגקייט. מאַרשירט אַריין, רעכטשאַפּענהייט פאַלגט וואַהרהייט! אין דעם קעניג פון הימעל. דער שטאַרקער בויער פון מענשליכ-קייט וועט אויך זאָממעלען פאַר זיין שפייכלער.

געוויסען. זינג וויין, זינג וועה, פאַר דער דאָמע! (אב אין טעמפּעל) יעדעפֿרוי. מאַרשירט אַריין, רעכטשאַפּענהייט פאַלגט וואַהרהייט, ליידער הערט יעדעפֿרוי דיא שטימע פון וואָהלטהעטיגקייט

נאָר דאָן, ווען יוגענד און שעהנהייט זענען פון איהר אוועק. איז עס געווען אַ זינד צו זוכען ליעבע? אויב אזוי, מענען אויך דיא זינדער בעטען זייערע ריכטער אום פּערגעבונג. (קניעט אין שנעע) באַרמהערציגער גאָט! דו ביזט מעהר באַרמהערציג וויא דיא קורצזיכטיגע שטערבליכע מענשען. אורטהייל נישט יעדעפֿרוי וויא דיא וועלט אורטהיילט זי. — אזוי שטרענג, אזוי אונגעהערט. וועלכע קלוגהייט האָט זי געהאַט אום זי צו פיהרען? יוגענד און שעהנהייט?

אנגענעהמע געזעלשאַפט — אבער צערבראָכען שוואַך און איינגעבויען צו נאַרישע איינבילדונגען. אונשולד? דיא בעסטע פריינדן פון יעדעפֿרוי, אָבער פּערשפּאַטעט פון יעדען מאַן. דאָס זענען געווען איהרע ראַטהעבער. זאָגאר זיי האָבען זי נישט געקענט שיצען פון דער פאַלשער צונג פון שמויכעליי, און אויב זיא פאַלט, אויב איין פאַלשער טריט פיהרט אַראָב צום אבגרונד — איהר יוגענד און שעהנהייט טויט. אָה! ווער

מאַרשירט אַריין, רעכטשאַפּענהייט פאַלגט וואַהרהייט אין דעם קעניג פון הימעל.

וועט אויסשטרעקען א פריינדליכע האנד צו פיהרען זיא צוריק?
גאט פון בארמהערציגקייט! אין דער גרויסער ברייטער וועלט
איז דען נישטא קיין האפנונג פאר אזוי איינע? איך רופ
נאך הילפע! הילפע! ווער וועט מיר אנטווארטען?

(ניעמאנד איז געקומען אונבעמערקט.)

ניעמאנד. ניעמאנד!

יעדעפרוי. ווער האט גערעדט? דא שטימע! זיא האט מיר
געווארנט שוין לאנג צוריק. רעד! איך וויל הערען!

ניעמאנד. יעדעפרוי, דא צייט

איז געקומען צו דיר, ווען ניעמאנד איז דיין פריינד.

דו ליעבסט ניעמאנדען. אויף ניעמאנד'ס ברוסט

וועסטו לעגען דיין צוואוועהטאגטען קאפ, דא זידענדע טרערען

מיט צערטליכקייט וועט ניעמאנד אבווישען. (וויל זיא אומארמען.)

יעדעפרוי (מיט שרעק). אה, ניין, ניין! בעריהר מיר נישט.

איך האס דיר! איך האס ניעמאנדען!

הילפע! הילפע! איז קיין הילפע דא? קיין אנדערע הילפע פיר יעדעפרוי?

(ווארהייט הינקט אריין.)

ווארהייט. וואהלטהעטיגקייט! וואהלטהעטיגקייט!

יעדעפרוי. הא! ווארהייט! דאס איז ווארהייט! זיסע ווארהייט.

יעצט קען איך דיר. ווילקאמען! ווילקאמען! (אומארמט זיא.)

אה, זעה, ווארהייט! וואו שעהן דו ביזט!

איך וואלט געווינטשען אז יעדעפרוי זאל האבען דיינע געזיכטסציגע.

אויב איך רעד פאלש, בעשטראף מיר. וואו? דו טראגסט

נישט מעהר דיין בייטש? דו דארפסט נישט מעהר דיין קול?

גיב איהם מיר. איך בין יעצט א קריפעל, געפאלען אויפ'ן וועג.

נעם מיין האנד אין דיינע.

ווארהייט (גיט איהר האנד). ווילסט געהן מיט ווארהייט?

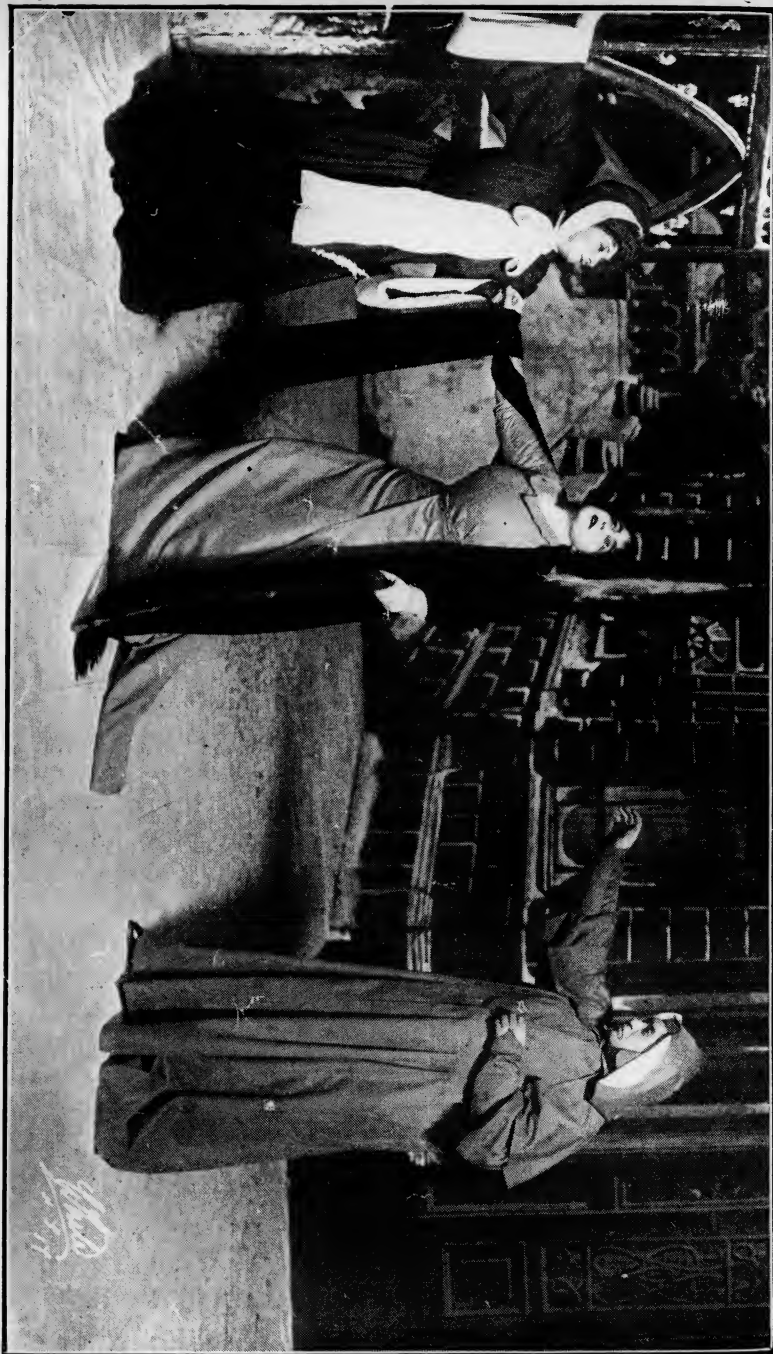
יעדעפרוי. יא, דאס וויל איך.

פיר אימער אין וועג. (קויפט ווארהייטס האנד. גלאקען קלינגען)

וואהלטהעטיגקייט! וואהלטהעטיגקייט פיר יעדעפרוי בעט איך.

(ביידע געהען צום טעמפעל, קאהר זינגט אינוועניג.)

פארהאנג.

וואהלטהעטיגקייט! וואהלטהעטיגקייט! וואהלטהעטיגקייט!

וועט אויסשטרעקען א פריינדליכע האנד צו פיהרען זיא צוריק?
נאָט פון באַרמהערציגקייט! אין דער גרויסער ברייטער וועלט
איז דען נישטאָ קיין האַפנונג פאר אזוי איינע? איך רוף
נאָך הילפּע! הילפּע! ווער וועט מיר אנטוואָרטען?

(ניעמאַנד איז געקומען אונבעמערקט.)

ניעמאַנד. ניעמאַנד!

יעדעפֿרוי. ווער האָט גערעדט? דיא שטימע! זיא האָט מיר
געוואַרנט שוין לאַנג צוריק. רעד! איך וויל הערען!

ניעמאַנד. יעדעפֿרוי, דיא צייט

איז געקומען צו דיר, ווען ניעמאַנד איז דיין פריינד.

דו לייעבסט ניעמאַנדען. אויף ניעמאַנד'ס ברוסט

וועסטו לעגען דיין צוואוועהטאָגטען קאָפּ, דיא זידענדע טרערען

מיט צערטליכקייט וועט ניעמאַנד אַבוווישען. (וויל זיא אומאַרמען.)

יעדעפֿרוי (מיט שרעק). אַה, ניין, ניין! בעריהר מיר נישט.

איך האָס דיר! איך האָס ניעמאַנדען!

הילפּע! הילפּע! איז קיין הילפּע דאָ? קיין אנדערע הילפּע פיר יעדעפֿרוי?

(וואַרהייט הינקט אַריין.)

וואַרהייט. וואַהלטעהעטיגקייט! וואַהלטעהעטיגקייט!

יעדעפֿרוי. הא! וואַרהייט! דאָס איז וואַרהייט! זיסע וואַרהייט.

יעצט קען איך דיר. ווילקאָמען! ווילקאָמען! (אומאַרמט זיא.)

אַה, זעה, וואַרהייט! וויא שעהן דו ביזט!

איך וואָלט געווינשען אז יעדעפֿרוי זאָל האָבען דייע געזיכטסציגע.

אויב איך רעד פאַלש, בעשטראָף מיר. וויא? דו טראָגסט

נישט מעהר דיין בייטש? דו דאַרפסט נישט מעהר דיין קול?

גיב איהם מיר. איך בין יעצט א קריפעל, געפאַלען אויפ'ן וועג.

נעם מיין האַנד אין דייע.

וואַרהייט (גייט איהר האַנד). ווילסט געהן מיט וואַרהייט?

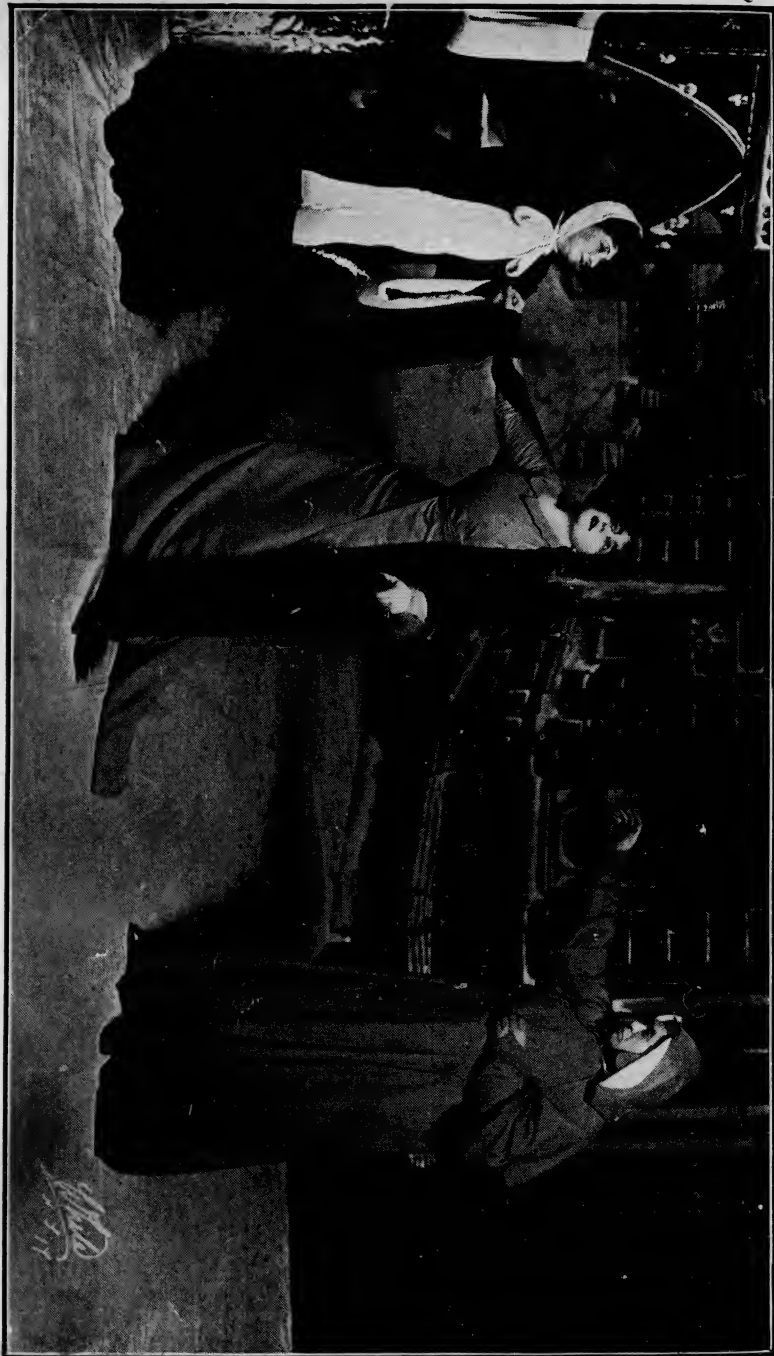
יעדעפֿרוי. יא, דאָס וויל איך.

פיר אימער אין וועג. (קושט וואַרהייטס האַנד. גלאַקען קלינגען)

וואַהלטעהעטיגקייט! וואַהלטעהעטיגקייט פיר יעדעפֿרוי בעט איך.

(ביידע געהען צום טעמפעל, קאָהר זינגט אינוועניג.)

פאַרהאַנג.

וואַהלטעהעטיגקייט! וואַהלטעהעטיגקייט! וואַהלטעהעטיגקייט!

פינפטעס געזאנג

וועלכע סצענע וויא אין ערשטען געזאנג. עס זעהט אבער אויס פער-
נאכלעסיגט, פענסטער פערמאכט. דרויסען איז נאכט. שנעע פאלט.
צימער פינסטער, עס זעהט זיך בלויז א שיין פון פייער וואס ברענט
אין אויווען.

קעניג ליעבע ליעגט אויף א זאפא, שלאפט. איינפאך געקליידעט, א
קרוין פון דערנער און ראזען געמישט ליעגט ביי זיינע פיס.
דער שפיעגעל איז צובראכען.

(קאהר זינגט דרויסען.)

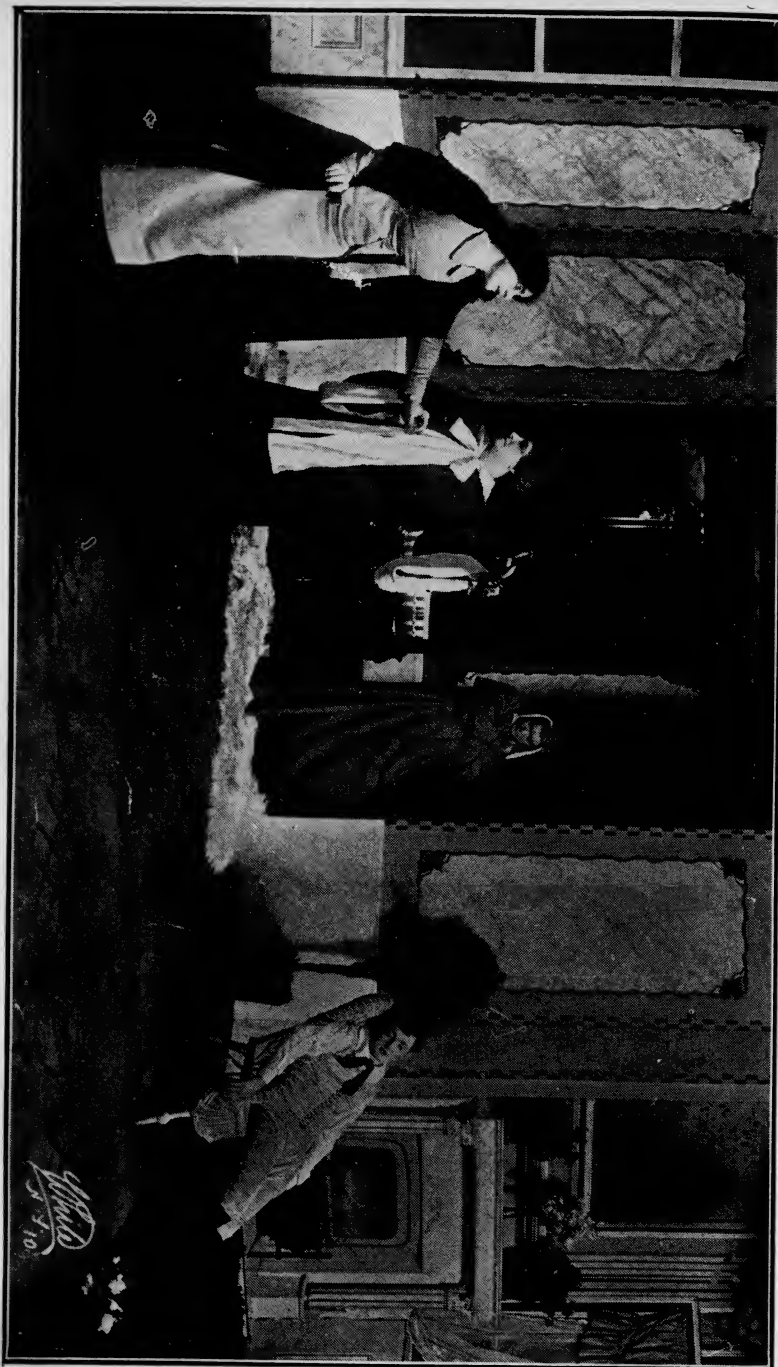
(ניעמאנד ערשיינט.)

ניעמאנד. אין יעדעפרויס אמאליגע היים, וועלכע איז יעצט לעער,
פון וואנען שמיכעליי האט זיא געשיקט אויף א ריזע אזוי שווער,
און האט אנגעפילט איהר נאררישען קאפ מיט פערפלוקטע אידעען;
וועהרענד זיא קעמפט יעצט מיט דעם שטורם פון דער וועלט
ליעגט יעצט גאנץ רוהיג אין דעם ווארימען געצעלט
קעניג ליעבע דער ערשטער, וועלכען איהר קענט אלע זעהן.
ער ווארט גאנץ געדולדיג. געדולד איז ביי איהם זיס,
זיין דערנערנע קרוין ליעגט נעבען זיינע פיס,
און מיעד פערמאטערט פון וואכען בייטאג און ביינאכט,
און ווארטען ביז יעדעפרוי וועט צוריק אהיים קומען,
האט ער זיך דערווייל דאס ווארימע געלעגער גענומען.
ליעבע מעג אויך אמאל איינשלאפען, האט ער ביי זיך געטראכט.
יעצט בלייבט מיר שוין וועניג וואס צו זאגען,
מיר האבען שוין דיא דראמא באלד אריבערגעטראגען,
איך וויל אייך נאך אויף איין זאך אויפמערקזאם מאכען,
מעג זיא צייט זאגאר בערויבען פון איהר יוגענד,
אויב יעדעפרוי וועט פאלגען ווארהייט און טוגענד,
וועט אויף איהר רוף זיכער ליעבע ערוואכען.

(יעדעפרוי געפיהרט פון ווארהייט, וועלכע האלט א לאטערנע.

ניעמאנד רעדט ווייטער)

דא קומט זיא, קוים וואס זיא נאך לעבט,
און צוריק צו געפינען איהר נעכט זיא שטרעבט,
און ווייסט ניט אז זיא ערווארטעט דא ליעבעס פרעהליכע געזיכט.
זיא קומט בלייכטעט פון ווארהייט'ס ליכט,
געפיהרט פון ווארהייט'ס מאכט,
יעצט מוז איך געהן. גוטע נאכט! גוטע נאכט!
זאל ניעמאנד צוריקווייכען, ענטלויפען פון ווארהייט'ס ליכט. (א.ב.)

זיכט, פיס, ווארטען פון ווארהייט'ס ליכט, נאכט, נאכט, נאכט

פינפטעס געזאנג

זעלכע סצענע וויל אין ערשטען געזאנג. עס זעהט אבער אויס פער-
נאבלעסיגט, פענסטער פערמאכט. דרויסען איז נאכט. שנעע פאלט.
צימער פינסטער, עס זעהט זיך בלויז א שיין פון פייער וואס ברענט
אין אויזען.

קעניג לייעכע לייעגט אויף א זאגאל, שלאפט. איינפאך געקליידעט, א
קרוין פון דערנער און ראזען געמישט לייעגט ביי זיינע פיס.
דער שפיעגעל איז צובראכען.

(קאהר זינגט דרויסען.)

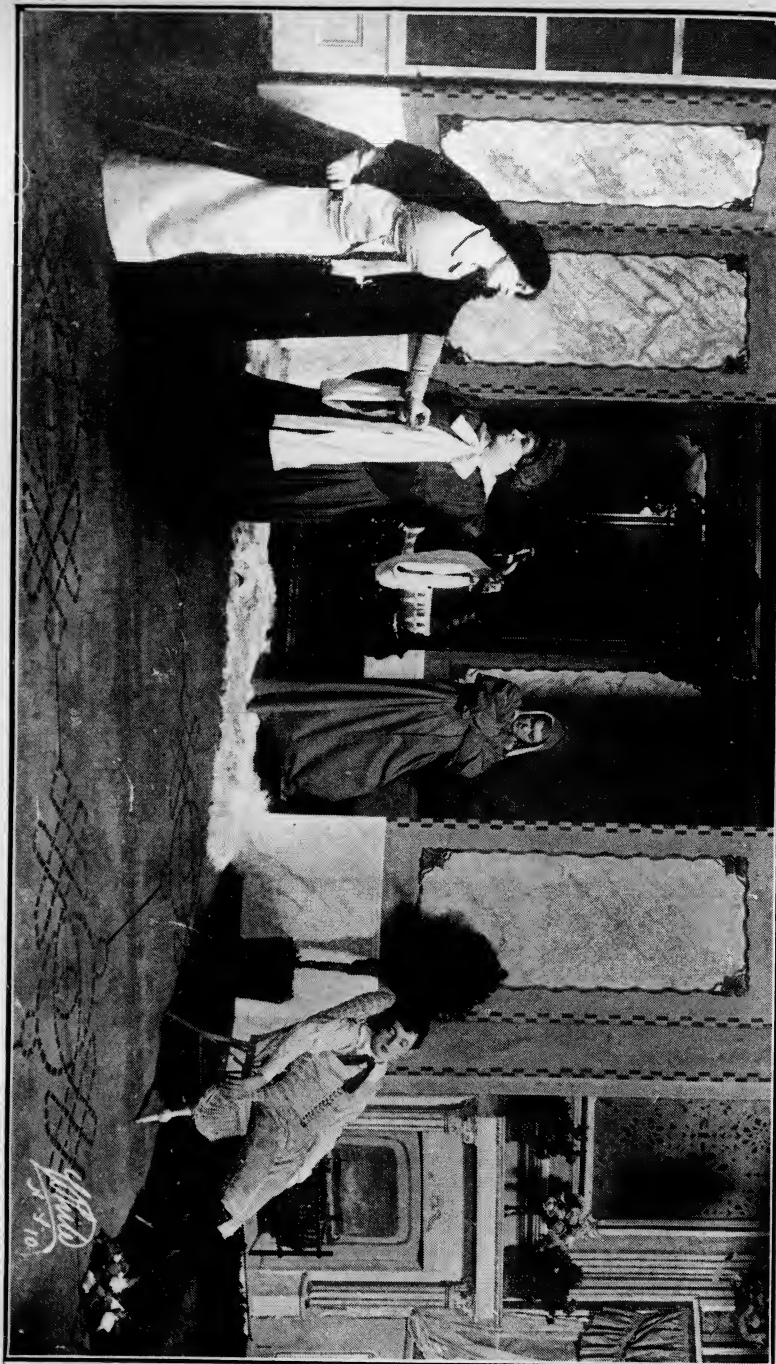
(ניעמאנד ערשיינט.)

ניעמאנד. אין יעדעפרויס אמאליגע היים, וועלכע איז יעצט לעער,
פון וואנען שמויכעליי האט זי געשיקט אויף א רייזע אזוי שווער,
און האט אנגעפילט איהר נאדרישען קאפ מיט פערפלוקטע אידעען;
וועהרענד זי קעמפט יעצט מיט דעם שטורם פון דער וועלט
ליעגט יעצט גאנץ רוהיג אין דעם ווארימען געזעלט
קעניג לייעכע דער ערשטער, וועלכען איהר קענט אלע זעהן.
ער ווארט גאנץ געדולדיג. געדולד איז ביי איהם זיס,
זיין דערנערנע קרוין לייעגט נעבען זיינע פיס,
און מיעד פערמאכטערט פון וואכען בייטאג און ביינאכט,
און ווארטען ביז יעדעפרוי וועט צוריק אהיים קומען,
האט ער זיך דערווייל דאס ווארימע געלעגער גענומען.
לייעכע מעג אויך אמאל איינשלאפען, האט ער ביי זיך געטראכט.
יעצט בלייבט מיר שוין וועניג וואס צו זאגען,
מיר האבען שוין דיא דראמא באלד אריבערגעטראגען,
איך וויל אייך נאך אויף איין זאך אויפמערקזאם מאכען,
מעג זי צייט זאגאר בערויבען פון איהר יוגענד,
אויב יעדעפרוי וועט פאלגען ווארהייט און טוגענד,
וועט אויף איהר רוף זיכער לייעכע ערוואכען.

(יעדעפרוי געפיהרט פון ווארהייט, וועלכע האלט א לאטערנע.

ניעמאנד רעדט ווייטער)

דא קומט זי, קוים וואס זי נאך לעבט,
און צוריק צו געפינען איהר נעכט זי שטרעבט,
און ווייכט ניט אז זי ערווארטעט דא לייעכעס פרעהליכע געזיכט.
זי קומט בלייכטעט פון ווארהייט'ס ליכט,
געפיהרט פון ווארהייט'ס מאכט,
יעצט מוז איך געהן. גוטע נאכט! גוטע נאכט!
זאל ניעמאנד צוריקווייכען, ענטלויפען פון ווארהייט'ס ליכט. (א.ב.)

זאל ניעמאנד צוריקווייכען, ענטלויפען פון ווארהייט'ס ליכט!

(ווארהייט געהט נישט מעהר איינגעהויקערט, און טראץ איהרע לומפגענקליידער איז איהר געזיכט שעהן. איהר לאטערנע שיינט העל. יעדעפריי איז גרוי, נישט מעהר שעהן, אבער רוהיג, טראגט ווארהייט'ס קולעס.)

ווארהייט. יעדעפריי, דורך דער פינסטערער נאכט האט דאס ליכט פון ווארהייט דיך געפיהרט, שוואך און מיעד אבער דאך מיט זיכערע שריט. יעדעפריי. ווארהייט! ווארהייט! דו האסט דאך מיך צוריקגעפיהרט אהיים! ווארהייט. יא, דא זאסטו דיך יעצט איין וועניג אויסרוהען. (פיהרט זי א צו א שטוהל.) יעדעפריי (זעצט זיך). דו וועסט מיך נישט פערלאסען, ווארהייט? אה, ניין, ניין! איך שרעק יעצט צו בלייבען אליין. ווארהייט. ניין, אליין דארפסטו נישט מעהר בלייבען. עס איז נישט מעהר וויא רעכט אז יעדעפריי זאל קריענען א מאן, וועלכען ווארהייט וועהלט פאר איהר אויס. יעצט רוה דיך אויס, דו גוטע זעלע, שרעק דיך נישט. איך לאז איבער מיין ליכט ביי דיר. (קושט זי) באלד קום איך צוריק. (אב. שנעע בלאזט אריין ווען דיא טהיר עפענט זיך.) יעדעפריי. שרעקליך איז דער שטורם, ארום יעדעפריי הויז הערשט א שטורמוועטער. דאך, ווארהייט, וועלכע ווייסט פון קיין שרעק געהט אוועק אליין. אה, ווארהייט, זיסע, נאבלע ווארהייט, בלייב נישט לאנג אוועק פון מיר, אין קיין זאך בין איך נישט אזוי שטארק וויא אין מיין לעבע צו דיר. לעבע, וואונדערבארע לעבע —

(לעבע בעוועגט זיך)

וואס איז דאס? מיר שיינט איך האב געהערט ווען אויף מינע ליפען האט זיך דאס ווארט לעבע אויפגעהאלטען. עטוואס בעוועגט זיך, איך וואג נישט צו בלייבען אליין. ווארהייט! ווארט! איך געה מיט! (געהט א שריט, בלייבט שטעהן) ניין! איך געה נישט, ווארהייט לאסט פון א פייגלינג. איהר ליכט זאל בעלייכטען יעדעפריי'ס היים. זי וועט צוריק קומען, און דאן וועל איך אין זיסער צופריעדענהייט מיט ווארהייט אויף אימער און עוויג וואהנען. לעבע (שטעהט אויף). ווער האט גערעדט פון לעבע און ווארהייט? יעדעפריי. מיין גאט! א מאן! לעבע (אפארט). זי איז עס! (לויט) שרעק דיך נישט! אן איינפאכער לייבוועכטער בין איך, וועלכער איז פון מיעדקייט איינגעשלאפען. און איך בעט דארום

אונטערטהעניגסט אום פערציהונג. (פערנייגט זיך) זעהר שפעט שיינט מיר. אבער דאך זיי מיר הערצליך און ערנסט ווילקאמען. ווילקאמען, יעדעפריי, אין דיין היים! יעדעפריי. ווער ביזטו? און וויא קומסטו אהער? דו ביזט א פרעמדער. לעבע. ניין, אבוואהל דו קענסט מיך נאך נישט, ווען דו האסט געוואהנט דא אין דיעזער היים דיינער, בין איך דיין נאכבאר געווען, ווען אלץ דו האסט דיא היים פערלאזט, ווער איז געווען מעהר פאסענר אום דא אויפצוהאלטען דיא ברענענדע פויקען אין דיין קאמין? אום צו בעוואכען דיין ווירטהשאפט, און ערווארטען דיין צוריק קומען אום דיך צו בעגריסען מיט א פריינדליכען ווילקאמען? קען דען לעבע אויסמירדען דיעזע פפליכטען? יעדעפריי. לעבע! לעבע זאגסטו? א נאכבאר? איך קען דיך נישט. דאס איז מיין היים. דו שטערסט מיר דא. געה בעסער פון דאנען. לעבע (פערנייגט זיך). אנשטענדיגקייט פארדערט אז לעבע זאל יעדעפריי געהאָרזאָם זיין. (געהט) יעדעפריי. און דאך, דיא נאכט איז קאלט און פינסטער, איך בעט דיך דענק נישט אז יעדעפריי איז אונגאסטפריינדליך, אבער דו זעהסט דאך, דו ביזט א מאן, און יעדעפריי וועלכע האט געזעהן דיא וועלט טרויעט נישט דיא מענער.

(ווארהייט)

(צו ווארהייט) אה, זיי מיר ווילקאמען, ווארהייט. קום אהער פרעמדער, איך וויל דיך פארשטעלען פאר ווארהייט. לעבע (האלט אויסגעשטרעקט זיינע ארמען) מוטער! ווארהייט. מיין זוהן, מיין טהייערער, געליבטער זוהן. (אומארמט לעבע.) יעדעפריי (ערשטוינט). דיין זוהן! איך האב נישט געוויסט. ווארהייט. ניין. עס איז אונמעגליך פאר יעדעפריי ביז איהרע האָר ווערען גרוי צו וויסען אז לעבע איז געבאָרען פון ווארהייט, אז ווארהייט איז דיא מוטער פון לעבע. יעדעפריי. דו ביזט אלץ לעבע! ביזטו ווירקליך א קעניג? קעניג לעבע דער ערשטער? וויא איז דיין טהראן? לעבע. אין דיין הערצען, יעדעפריי. יעדעפריי. וויא איז דיין קעניגרייך? לעבע. אין יעדעפריי'ס היים. יעדעפריי. וויא איז דיין קרוין? לעבע. ביי דיינע פיס. יעדעפריי (הייבט אויף די קרוין). זעה, דאס איז דאך נאך א קראנץ פון דערנער און ראָזען! לעבע. איך וואלט זי א זעהר געהן אָנגעטאָן אויף דיין שטערן. ווילסטו זיין מיין קעניגין? ווילסטו טהיילען א קרוין אין וועלכער

פריידען בעדעקען דיא ליידען, אָבער ליידען זענען פערבאָרגען,
מען זעהט זיי נישט, דאָך גאנץ אָפט פיהלט מען זיי? אזא קרוין,
איז דיא איינציגע, וועלכע לייעבע, געבאָרען פון ווארהייט, קען דיר שענקען.

ווארהייט. לייעבע, דו האָסט גוט געוואַרט
און געדולדיג. יעדעפֿרוי, דו מיט יוגענד און שעהנהייט
זענט געגאנגען אויף אַ נאָררישער רייזע, דייע ליידען האָבען
דיך געפיהרט צו ווארהייט, ווארהייט האָט דיר צוריקגעפיהרט
צו דיין היים און לייעבע. וואָס ווילסטו יעצט?
יעדעפֿרוי. ניין, ווארהייט, וואָס נאָך? וואָס נאָך קען יעדעפֿרוי
פערלאנגען?

איך וויל נאָר יעצט אז איך זאָל זיין ווערטה, אז איך זאָל פערדיענען...
אויס אייגענלייעבע האָב איך אויפגעאַפפערט
יגענד, שעהנהייט, אונשולד, יעצט איז בלויז דיא פרוי געבליבען,
א שוואַכע און מיעדע פרויענזעלע.

לייעבע. ווילסטו זיין מיין קעניגין?

יעדעפֿרוי. איך בין נישט ווערטה, ניין!
ניין, לאָז מיר ביי דייע פיס בלייבען, אָה, לייעבע!
וויא שטארק דו ביזט! דו ערהעבסט יעדעפֿרוי.

לייעבע. ווילסטו זיין—

יעדעפֿרוי. דיין טרייער אונטערטהאן, דו וועסט זיין מיין קעניג.
אָה, לייעבע, וויא ערעל דו ביזט!

און וויא פעסט דו האַלטסט מיר. ניין, עס מאַכט נישט, האַלט מיר,
ווייל איך בין דיין, אין גאנצען דיין! (וויילען זיך קושען)

(אונשולד קלאַפט דרויסען.)

אונשולד. א נאכטלענער! א נאכטלענער זוך איך.

ווארהייט. א פערשפעטיגטער רייזענדער קלאַפט.

לייעבע. מיר ווילען דאָ זיין אליין.

ווארהייט. מיין זוהן, דער שנעע פאלט שטארק. דיא נאכט איז קאלט.
יעדעפֿרוי, וואָס זאָגסטו?

יעדעפֿרוי. איך האָב לייעבע, איך האָב ווארהייט. פון יעצט אָן, יעדער
וואָס וועט קלאַפען אין מיין טהיר,

וועט זיא געפינען אָפען, אָפען פאר גליק און זעגען. העריין!

(ווארהייט עפענט דיא טהיר. אונשולד קומט אַריין.)

יעדעפֿרוי לויפט צו איהר.)

אונשולד! אָה, גאָט זיי דאנק, דו ביזט צוריק געקומען צו מיר.

(אומאַרמט זיא.)

אונשולד. איך בין ענטלאָפען, זיי האָבען מיר געבונדען, מיר

געמארטערט. זיי האָבען געוואַלט ערמאָרדען דיין אונשולד.

יעדעפֿרוי. יא, יא, אָבער אין מיין הערצען האָב איך געוויסט

גאנץ גוט אז דו וועסט צוריק קומען צו מיר ווען לייעבע,

וואהרע לייעבע וועט געפינען ווערען.

ווארהייט. לייעבע, מיין זוהן, מיט מיר וועסטו בלייבען

ביז מאָרגען פריה, יעדעפֿרוי, אין דעם טעמפל

וויא דורך וואַהלטהעטיגקייט ווערען זינד און דומהייטען פערגעבען, דארט

וועל איך דיר ערוואַרטען מיט לייעבע, דאָרט וועט לייעבע

דער ערשטער, דיין קעניג, דיר קרעהנען, יעדעפֿרוי זיין קעניגין,

קום לייעבע! (האַלט אויס דיא הענד.)

אונשולד (האַלט אויס דיא הענד). יעדעפֿרוי, קום!

יעדעפֿרוי (קושט לייעבע). ביז מאָרגען!

לייעבע (קושט זיא). ביז עס וועט ווערען טאָג.

יעדע פרוי—לייעבע. גאָט זאָל דיר שיצען.

(יעדעפֿרוי געהט אויף דיא שטייגען מיט אונשולד. לייעבע געהט צו
דער טהיר מיט ווארהייט. אלע אב.)

(ניעמאַנד)

ניעמאַנד. דיא דראַמאַ איז געענדיגט מיט גלאַנץ און מיט פראַכט,

און איך קום אייך צו זאָגען אלע גוטע נאכט.

נאָר איך בעט אייך האָט נאָר אויף איין מינוט געדולד,

זייט באַרעמעהרציג, זייט גערעכט, זייט ליבעראַל

צו יעדעפֿרוי, צו יעדער צייט און איבעראַל.

איהרע פעהלערען זענען פיעל, ניעמאַנד איז דאָרטן שולד.

פאַרהאַנג.

זייט בארמערציג, זייט גערעכט, זייט ליבעראל.
 צו יעדעפריי, צו יעדער צייט און איבעראל.
 אנהער פערלעכער זינגט פיעל געמאנד אין דאראן שולד.

זייט ליבעראל, זייט גערעכט, זייט בארמערציג.

MAX R. WILNER

PRESENTS

EVERYWOMAN

IN HER QUEST OF LOVE

IN YIDDISH

in 5 Canticles

Be merciful, be just, be fair
To Everywoman, everywhere.
Her faults are many, Nobody's the blame.

By **WALTER BROWNE**

Translated by **HENRY M. GASTWIRTH**

Music Under the Direction of **J. BRODIE**

By Permission of **Henry W. Savage**

Produced at the **David Kessler 2nd Ave. Theatre**

By **DAVID KESSLER**

1911

LIPSHITZ PRESS, 49-51 LAFAYETTE STREET, NEW YORK.